Cristina Boncea
Becks merge la școală

CRISTINA BONCEA

Becks merge la școală

Editura HERG BENET

2016

HERG BENET
PUBLISHERS

© 2016 Cristina Boncea

© 2016 Herg Benet Publishers, pentru prezenta ediție

Herg Benet Publishers
Str. Dr. Burghelea 22, sector 2, București, România
www.hergbenet.ro
editor@hergbenet.ro

Copertă: © The Spartan Bureau

ISBN ePub: 978-606-763-050-3
ISBN Print: 978-606-763-049-7

Colecția $\sqrt{7}$

Reproducerea integrală sau parțială a textelor nu este permisă
fără acordul scris al deținătorului de drepturi de autor.

Lectura digitală protejează mediul

Versiune digitală realizată de elefant.ro

Născută pe 1 ianuarie 1998, **CRISTINA BONCEA** a scris primul ei roman, intitulat „Octopussy“, la vârsta de 16 ani. „Becks merge la școală“ vine în continuarea acestuia, în anul 2016. Autoarea locuiește în prezent în București, iar activitățile sale zilnice constau în a scrie articole despre cărți pe site-ul personal cristinaboncea.com și a posta clipuri pe canalul ei de YouTube. Pe viitor, Cristina își dorește să publice cât mai multe cărți și să lucreze în domeniul literar. Visul ei este să devină traducător.

Pentru K., M. și celelalte

PARTEA I

If gay isn't your thing, close your eyes.

(parafrazare, *Sensitive Pornograph*, 21:30)

CAPITOLUL 1

De data asta e un alt fel de despărțire. Hyena e bine mersi acasă, în siguranță. Nici măcar nu a vrut să încerce să aplice pentru program, însă Becks avea tot felul de scene în minte în legătură cu viața ei dacă s-ar muta pe o perioadă scurtă în Anglia. Și, în plus, Hyena a intrat deja la un liceu din București, la profilul științele naturii – a avut de ales între asta și mate-info, dar nu a interesat-o deloc informatica. Dacă ar fi existat mate-fizică, în schimb...

În orice caz, Becks și-a făcut bagajele. Semestrul începe puțin mai devreme decât în România, așa că maică-sa și Gary, însoțiți, desigur, de Hyena, au condus-o la aeroport și i-au plătit însoțitorul de zbor. Partea asta nu e asigurată de compania care a ales-o pe Becks, alături de alți doi copii, să studieze timp de un an în Anglia. Patru materii. Bineînțeles că una dintre ele este biologia și, în rest, Becks și-a ales chimie, mate (din păcate) și engleză... adică tot un fel de științele naturii, doar că la kilometri depărtare de casă. Nu a vrut să fugă de nimic. A vrut doar să experimenteze. Și a urmărit câteva *anime*-uri *shoujo ai* și *yuri* pentru asta. Pe lângă alte câteva filme de gen. În fineee... Cum, necum, a ajuns să plece. A visat la asta toată vara, după ce a fost anunțată că și-a câștigat locul. Chiar i-a impresionat pe ăia de la interviu, cu tot cu dosarul și compunerea ei argumentativă. Nu cunoaște decât un singur alt copil care va pleca împreună cu ea, un tip pe nume Ciprian, dar nu

are nicio treabă cu el, fiindcă locul unde va sta e plin doar de fete. FETE! Da, a avut o discuție cu Hyena pe tema asta, de fapt mai multe. Au ajuns la un consens, până la urmă. Discuția – sau discuțiile – au decurs cam așa...

Hyena: — ...

Becks: — Spune ceva!

Hyena: — ...

Și se strâmbă, aducându-și brațele pe lângă corp.

Becks își dă ochii peste cap.

Dar nu contează. În final au ajuns la concluzia că asta e cel mai bine pentru Becks, în principal pentru că e ceva ce ea își dorește să facă. „Îți meriți și tu singurătatea într-o familie bogată", i-a mai spus ea soră-sii, iar Hyena nu a avut ce comenta la asta. Deși amândouă știu că singurătatea în familia lor e mai degrabă un dezavantaj imens. Dar cine știe cum o va afecta pe Hyena? Nu e la fel ca atunci când a fost plecată la spital. Acum e sănătoasă și poate profita de o viață normală, fericită – viața de liceu. Are șansa de a fi independentă. Becks ar mai fi putut găsi o mie de argumente pentru a-i explica de ce plecarea ei timp de un an e o idee bună, dar amândouă știau ce urma să se întâmple. Iar Becks i-a spus din nou „Nimeni nu poate să te înlocuiască pe tine" și apoi a înghiontit-o ușor în umăr, așa că Hyena a renunțat la încercarea ei de a o convinge să rămână. Candie și Gary nu au avut absolut nimic de comentat. Cu atât mai puțin Gary, care s-ar fi supărat doar dacă Becks ar fi

ajuns pe undeva aproape de locul său de naștere – *little does he know* că și ăsta e unul dintre planurile lui Becks. Doar nu se duce acolo să respecte regulile... Banii părinților, treaba ei. Se va strecura, va pângări toate camerele din casă, va râde, se va droga, va mânca porcării și poate își va găsi marea dragoste. Abia așteaptă! Totul e minunat.

Becks e acum în avion și stă pe locul de lângă aripă. O parte din ea se tot mișcă o dată cu vântul, dar asta nu o sperie pe Becks. Peisajul de dedesubt nu e prea spectaculos, fiind acoperit de nori, însă ea e prea ocupată cu muzica din căști și cocktail-ul pe care și l-a comandat pentru a fi atentă. Însoțitoarea sa de zbor doarme pe scaunul de lângă și nu-i acordă niciun pic de atenție. E de parcă viața i s-a schimbat în sfârșit la *180 de grade*; în sfârșit ceva diferit!

Nu știe în cât timp va ajunge, dar nu-și dorește o călătorie prea scurtă. Ceilalți au plecat deja cu o săptămână înainte, pentru a se acomoda cu zona liceului privat, însă Becks a mai rămas în țară pentru cumpărături de ultimă oră. Vremea e călduroasă, încă, iar soarele strălucește la fel de tare ca atunci, ca pe tot parcursul acelei minunate veri. Se gândește că ultimul an de gimnaziu a fost un *fail* destul de mare și abia a reușit să nu rămână corigentă la ceva. Toate i-au mers prost, dar chestia asta nu a afectat-o, pentru că se gândea mereu la aplicația trimisă pentru liceu, se concentra să memoreze răspunsurile pentru interviu, își tot imagina

cât de mișto o să fie când va locui singură, fără părinți. Visul oricărui adolescent... Deși cu toții știm că Becks nu e un adolescent obișnuit. Hyena a făcut bine că a rămas în țară. Ei chiar i se potrivește aerul intelectual și seriozitatea cu care sunt tratate materiile într-un liceu din București. Pe ea n-o deranjează inegalitatea dintre colegi, ideologiile învechite ale profesorilor și multitudinea de cunoștințe inutile pe care trebuie să le acumuleze. Hyena vede toate astea ca pe ceva normal în dezvoltarea ei, însă Becks nu mai suportă. Patru materii și mult timp liber. Un spațiu în care să existe numai persoane de vârsta ei. O viață unde are dreptul să ia propriile decizii, fără să se consulte cu nimeni. O viață de om matur. Va reuși să treacă de acest an, școlar vorbind. Cât despre orice altceva, Becks e mai mult ca sigură că viața i se va schimba total. Că totul va fi paradis. Becks e sigură că Anglia e locul perfect pentru ea, că micul oraș aproape de Londra unde merge este răspunsul la toate visurile ei, compuse pe parcursul ultimului an petrecut în București. Speră din toată inima să fi luat o decizie bună, să reușească să facă tot ce și-a propus. Sau să-i facă *pe toți* pe care și i-a propus. *Pe toate*, mai exact.

În avion, Becks zâmbește ca o senilă, adâncită fiind în gândurile și muzica ei.

Change your ways while you're young...

Fix asta și face.

CAPITOLUL 2

Oamenii nu înțeleg majoritatea lucrurilor pe care le văd. Da, toți suferă de Octopussy. Și realitatea le aparține doar celor care o trăiesc. Adolescenții sunt viitorul. Și câțiva adulți care și-au păstrat sufletul ancorat în tinerețe. Dar, în rest... epave peste epave, dezamăgiri de ființe umane, niște scârboșenii. Adevărul este următorul: habar n-ai ce se petrece în mintea puștiului tău. Habar n-ai că nu are treabă cu hormonii sau pubertatea, că astea sunt scuze. Sau, dacă nu sunt, că puștiului tău îi apar în minte și în instinct mult mai devreme decât ai crede. „Puiul mamii, poartă-te frumos cu fetița..." – de parcă ar avea mamele idee că acești băieței adorabili își imaginează fetița respectivă dedesubtul lor, umilă, în pat, strigându-le numele. Sau proiecții asemănătoare, doar că ei încă nu știu cum se numește asta: „Sex". Același lucru se întâmplă și cu fetițele, atât că ele înțeleg mai bine și mai repede. Da, băieții și fetele sunt crescuți în mod diferit, educați altfel. E o boală. Dar câte boli nu există? Și totuși, oamenii încă sunt surprinși când doi copii de zece ani se sărută cu limba în fața blocului. „Nu știu ce fac, sunt mici..." V-aș sugera să vă gândiți din nou. Pentru că, după voi, orice căcat e o boală psihică, orice deviație a gândirii e Octopussy. Pentru că bolile mintale și fizice sunt două categorii diferite și numai cea din urmă poate fi luată în serios cu adevărat. Nimeni nu zice nimic când o persoană care suferă de-o boală gravă este diagnosticată greșit, pentru că nimeni nu poate fi

sigur de la început... Însă toți sunteți psihologi; toți puteți identifica o problemă mintală la prima vedere, ba chiar să mai prescrieți și tratament și apoi să vă faceți cruce – ferească-vă bunul Dumnezeu de așa ceva! Că doar acum cincizeci de ani oamenii nu făceau sex. Ei erau mult prea ocupați cu munca. Iar chestia asta a fost atât de importantă, încât fiecare nume de om „serios" de pe vremea aia ne este cunoscut și nouă astăzi. Am să las un citat...„*Nobody in the world, nobody in history, has ever gotten their freedom by appealing to the moral sense of the people who were oppressing them.*" – Assata Shakur. Așa că nu puteți schimba nimic. Nu puteți decât să acceptați lucrurile care vă depășesc și să încercați să înțelegeți că lumea evoluează, că totul se schimbă, că nimic nu se pierde, ci totul se transformă.

Asemenea gânduri are Becks în legătură cu romanul unchiului său, care s-a dovedit a fi o mare pierdere de timp pentru ambii. Mai mult pentru el, bietul Philip. Ea se întreabă adesea ce țăcăneli în cap o mai avea omul ăsta, el, cel care i-a plăcut o bună bucată de timp înainte să realizeze de fapt cât de banal e și cât de plin de frustrări. Și totuși, dorința ei ascunsă e să-l facă să înțeleagă aceste lucruri. Să-i deschidă ochii, așa cum credea el că ochii i-au fost deschiși de către marea sa descoperire... Bleah! Becks abia așteaptă să povestească cuiva din noul ei liceu despre asta și să audă părerile celorlalți. Nu îi e frică de ei, că o vor judeca. Nu-și permite să-și petreacă timpul cu oameni inferiori, cu mintea cât o nucă.

Mereu trebuie să se corecteze... Nu vor fi oameni, ci doar ELE, multe fete tinere și drăguțe, asemenea ei. Cam astea îi sunt gândurile în timp ce avionul ajunge la destinație și aterizează în aeroportul din Londra, unde o așteaptă o mașină personală special închirată pentru a o duce în campus. Liceul e doar o clădire mică în comparație cu universitatea din apropiere, dar Becks nu se poate gândi încă așa de departe în viitor, nu știe dacă vrea să devină medic veterinar în Anglia sau în România. Aceste decizii mai pot aștepta, pentru că, printr-o magie, Becks își ridică privirea și vede oameni și străzi derulându-se prin geamul mașinii în care s-a urcat fără să conștientizeze. Șoferul e un bărbat tânăr, îmbrăcat la costum. Bagajele ei sunt în spate. Abia acum își amintește cum bărbatul a întâmpinat-o și i-a deschis portiera. Nu-și amintește numele lui, însă asta e în ordine... Becks își permite să se scufunde în continuare în gândurile care au urmărit-o în ultimul an și aproape adoarme atunci când micul Ford se oprește, iar șoferul îi scoate valizele din portbagaj. Totul a fost deja plătit și asigurat de către Candie și Gary, așa că tot ce trebuie Becks să facă acum e să meargă la secretariat, să semneze o hârtie și să ajungă în camera care i-a fost repartizată. Se trezește repede la viață când privește în jur și vede copaci înalți, chestie care îi dă impresia că e în mijlocul nicăieriului. Chestie care de asemenea o încântă la maxim. John sau cum l-o fi chemând își ia la revedere și întoarce mașina spre drumul pe care a venit. Becks își târșâie

cele două valize imense prin parcare și zărește intrarea principală a liceului, după care vede casa în care urmează să fie cazată. Își scoate căștile și zâmbește în continuare în timp ce merge în pas grăbit, căci afară începe să plouă. Da, *this is it*. Noua ei viață.

CAPITOLUL 3

Hyena a făcut-o să-i promită că-i va descrie în detaliu tot ce vede, de la camera ei până la colegi. Becks nu e genul de persoană care să memoreze detaliile din jur, însă de data asta a făcut un compromis și a hotărât să deschidă bine ochii, iar înainte de orice să observe și să-și facă o notă mentală – „da, asta e ceva despre care Hyena ar vrea să afle". Așa că imediat ajunsă în cameră (goală, fiindcă ceilalți sunt într-o excursie sau un tur sau ceva de genul), îi scrie pe Facebook o scurtă compunere.

„Draga mea Hyena, surioară, sis... Patul este mic, mult prea mic. Nu mai am loc să dorm pe diagonală, așa cum făceam acasă. Nu aveam prea mult loc nici când împărțeam patul tău, dar asta-i deja altă treabă... În fine. Patul meu e mic și vechi și are cuverturi gri și vechi. Pute a detergent ieftin. Totul pare vechi și naspa în camera asta. Pereții sunt albi și pătați, ca și cum s-ar fi pișat cineva pe ei. Fereastra e minusculă, dar totuși am vedere la o fântână arteziană drăguță, care se află în spatele liceului, dar despre asta mai târziu. Revenind la camera mea – mă irită la maxim. Am un birou, iar colega mea, oricine ar fi ea, are de asemenea un birou, chiar lângă patul ei. Sunt surprinsă cum de au avut loc atâtea obiecte de mobilier în văgăuna asta. Patul ei mi se pare puțin mai mic decât al meu, dar asta ar putea fi doar o vedenie de-a mea. Știu că celălalt e patul ei, și nu al meu, fiindcă are o fotografie înrămată pe noptieră... În

poză sunt probabil părinții ei și cu ea, iar întreaga familie pare rusă. Abia aștept s-o cunosc. Nu știu cum o cheamă. Nu-ți pot descrie prea bine camera, fiindcă e naspa. În schimb, pot să-ți spun despre lucrurile pe care le-am observat în timp ce-mi căram bagajele prin ploaie până la casa asta emo. Mdea... Deci sunt zece locuri de parcare, multe uși identice vopsite în vișiniu, iar chiar lângă biroul administrativ se găsește un pom cu frunze lungi și strâmte. Tu mi-ai spus să fiu atentă la detalii. Suntem înconjurați de pădure, ca la mama naibii. Așa te simțeai tu la spital? Sau nici nu vă lăsa să vă uitați afară? Ideea e că momentan sunt la căldurică și mă plictisesc. Pupix. Tu ce mai faci?"

Becks apasă pe *Enter*, apoi cască fără să-și pună mâna la gură. Nu știe ce altceva să-i scrie și e mega obosită. Vrea să-și continue somnul din mașină. După ce-și schimbă hainele de stradă cu niște pijamale, își prinde părul în coadă și se bagă în pat. Măcar perna e moale și confortabilă. Închide ochii și adoarme instant.

Pe la șapte jumate după-amiaza (ora Angliei), ușa se deschide și voci năvălesc de pe hol. Becks nu vrea să-și deschidă ochii și să se ridice din pat, chiar dacă își dă seama că ceilalți elevi tocmai s-au întors de unde naiba fuseseră plecați... Voia să o cunoască pe probabila rusoaică, și totuși capul ei era greu și se simțea amețită. Zgomotul din cameră o face pe Becks să creadă că cealaltă fată caută prin niște hârtii... sau caută ceva anume, fiindcă se tot mișcă. Întredeschide ochii și vede un

obiect zburând prin cameră. Îi deschide de-a binelea când își dă seama că e un sutien.

— Bună, îi spune Becks, ridicându-se în fund.

Blonda se întoarce cu fața la ea, însă e deja prea târziu – s-a îmbrăcat cu o bluză lălâie prin care nu se vede nimic.

— Bună. Eu sunt Sasha. Tu ești Becks, nu? Din România?

Întrebările ei repetate deja o enervează pe Becks, plus că tipa mai are și o voce stridentă, de cățea. Sigur nu e rusoaică.

— Tu de unde ești? o întreabă ea.

— Suedia.

A, așa se explică... Lui Becks nu-i prea vine să se ridice din pat, dar totuși ceva inteligent îi trece prin minte.

— Când e cina?

Sasha se uită la ceasul ei de la mâna dreaptă (!!!) și răspunde, cu același accent ascuțit:

— În douăzeci de minute.

Cam pe atunci trebuie să fie și ceremonia de deschidere. Becks nu e sigură dacă e ok să coboare în pijamale, dar presupune că nu. Are o idee șmecheră, așa că o întreabă pe Sasha:

— Auzi, ai și tu ceva de îmbrăcat? Eu nu mi-am deschis încă valizele, și face semn cu capul înspre cele două monstruozități din stânga ei.

Sasha, în schimb, se strâmbă la ea și lasă baltă hârtiile peste care se uita, pe birou.

— N-am, îi spune ea bătoasă și iese din cameră.

Becks oftează. Se uită la telefon, stând încă în pat, să vadă dacă i-a răspuns Hyena. „:)) bine și mișto de tine“. *Fuck*.

Două mese de doișpe persoane puse una lângă alta, ca la nunți. Becks coboară purtând un pulover tricotat și colanți, plus șosețele cu broscuțe vârâte în papuci mari de casă. Multe fete de la masă poartă rochii și ținute elegante, însă Becks se duce și se așază între Sasha și o altă tipă, îmbrăcată asemănător cu ea. Nu mai lipsește nimeni. În fața lor, stă o femeie în jur de treizeci de ani, machiată strident și purtând un sacou cu umeri mult prea înalți, care îi dă un aer caraghios, precum pometii Angelinei din *Maleficent*. E liniște. Becks icnește înăuntrul ei.

— Bună seara, domnișoarelor, și bine ați venit la liceul St. Mary! După cum știți, toate veți locui sub acest acoperiș pentru următoarele două semestre. Exceptând contrariul, spune femeia victorioasă. Înainte să luăm cina împreună, aș dori să mă prezint. Numele meu este Marlene D. și sunt răspunzătoare pentru această casă. Priviți-mă ca pe o îndrumătoare și simțiți-vă libere să veniți la mine cu orice problemă. Sunteți deja conștiente de regulile pe care trebuie să le respectați, din moment ce ați semnat regulamentul, nu?, așa că nu mai rămâne să vă spun decât atât: Mult succes!

Acestea fiind zise, se pun toți pe mâncat. Lui Becks nu-i place mâncarea – tocăniță de ceva cu salată de

varză albă fără pic de oțet și o mini-tartă cu căpșuni pentru desert. Școala nu începe decât peste două zile, așa că Becks mai are încă timp să se familiarizeze cu celelalte fete. Se gândește cum va reuși să rețină atâtea nume. Poate că totuși nu trebuie să le rețină pe toate...

CAPITOLUL 4

Înapoi în România, Hyena stă singură în camera ce pare acum imensă și goală, petrecându-și o grămadă de timp pe net. Tocmai și-a descoperit pasiunea pentru serialele TV și e deja la sezonul trei din *Sherlock*. Îi e dor de Becks și se întreabă în fiecare secundă ce face ea în acel moment. Se spune că gemenii își simt stările de spirit și când sunt la mare depărtare, însă ea nu știe ce să creadă... Oare chiar așa e sau i se pare că Becks e puțin cam tristă? Sau poate doar ea, Hyena, se simte în acest fel *atm*? Și nici nu are ce să-i scrie. Viața ei chiar e monotonă, pe când Becks are partea de distracția *once in a life time*. Nu e corect, dar într-un fel e exact ce trebuie. Hyena a știut de la început că asta e decizia bună. Nu ca ele două să fie separate, ci ca ea să rămână în București, să-și continue studiile fără a fi întreruptă de nimeni. Momentan ia o pauză de la astfel de gânduri și descarcă ultimul episod din *Sherlock*. Hei! Și ea are parte de distracție...

*

Helen, Kelen, bla bla bla!... Becks chiar nu reușește să le memoreze numele fetelor citite de pe listă, darămite să le mai și potrivească la chip. Ar fi trebuit să facă asta încă din România, să le *stălkuiască* pe Facebook, dar, stai, atunci nu avea lista... Of! Știe că sunt două surori în casă și că ele au nume asemănătoare. Asta scoate din calcul deja patru fete, cu ea și Sasha – pe care a cunoscut-o deja (din păcate). Acum, că a fost rea cu ea,

parcă nu mai e așa drăguță ca în fotografia de pe noptieră.... Și, de fapt, ele sunt douășpatru, cu tot cu doamna D., așa că mai rămân doar... Căcat la pătrat! Și e abia a doua zi.

— Hey, Sasha, tu le știi pe celelalte?

— Doar pe Elena și Kim Ju... japoneza, o lămurește ea pe Becks, care făcuse ochii mari.

Nu remarcase că era și o japoneză printre ele. Știi ceva? Sunt prea multe nume. Becks are în minte o cu totul altfel de listă, așa că-și scoate laptop-ul din geantă și începe să tasteze.

LISTĂ DE FUTAI 2015

Sasha – tipa era cea mai la îndemână și o enerva nesimțirea ei. Merita pedepsită cum știa Becks mai bine... și tot atrăgătoare rămânea.

restul.

Gata lista. Numele nu contează. Doar poveștile. Dar ceva îi spunea lui Becks că totuși nu Sasha va sparge gheața.

Își amintește instant de un episod din Clasa 402 în care Nancy vrea să stea cu niște fete mai mari și șmechere de liceu și cineva îi dă un pont cum că ar trebui să găsească mai întâi veriga slabă și apoi să intre în gașcă cu ajutorul ei. Ăsta e cel mai bun sfat pe care Becks și l-ar fi putut da singură vreodată, așa că are de gând să-l pună în aplicare, ca o leoaică ce-și caută prada. Le privește pe toate stând pe canapeaua din sufragerie. Fete de toate mărimile și formele. Oricare ar putea fi bună,

dar, nah!... Cea mai retrasă, cea mai *nerdy*, cea mai nesigură... Bingo! E o tipă care stă într-un colț, lângă scări, și citește o carte. Becks se duce să îi vorbească.

CAPITOLUL 5

Eu sunt Becks tu cine ești nu contează ce citești a da ce mișto și mie-mi plac cărțile în ce cameră stai și cu cine vrei să ne plimbăm. Dar fata nu e o victimă așa de ușoară. Amândouă ies să se bucure de ultimele zile de soare cu dinți și dau o tură în jurul clădirii liceului și a casei. O casă micuță, cu două etaje și cinci băi, își notează Becks în minte, pentru a-i raporta Hyenei.

— Îmi place toamna. Se spune că natura moare, dar de fapt nu-i deloc așa. Ce dacă își pierd copacii frunzele și nu e nimic verde? Toamna e cel mai frumos anotimp, pentru că miroase a scorțișoară și dovleac și bate vântul și e sweater weather și e Halloween-ul și nu mai sunt gândaci.

The wrong kind of Tumblr girl. Și Becks trebuie să se prefacă interesată de bazaconiile ei *dreamy*. Aparent cum-o-cheamă e tot de undeva de pe lângă Londra. Și nici măcar nu-i așa drăguță. Becks o s-o numească doar „Prima", pe lista ei, iar în continuare o să scrie „ochelari, unghii roase și picioare scurte", ca să și-o poată fixa în memorie. Cine știe, poate o face din greșeală de două ori. Și tipa asta e Prima pentru că Becks e mai mult ca sigură că nu-i plac băieții. Nț, nț! Virgină până la os. Statuia Fecioarei Maria pe care o admiră pare să spună același lucru. Becks doar o aprobă, încearcând vag să mai spună și ea câte ceva, lipsit de sens, însă Prima o întrerupe și continuă cu porcăriile ei scârboase. Numai de-ar veni odată noaptea... De-ar înceta să mai vorbească.

De ce să zici că înțelegi ceva, când de fapt nu-i așa? Becks s-a oprit de mult să se mai gândească în felul ăsta. De ce face un lucru, de ce-i place, de ce continuă, de ce e bine sau de ce e rău. N-are importanță. *Just do it*. Și găsește mereu oamenii potriviți, deși misoginismul interiorizat al lui Becks depășește cu mult limitele bunului simț. Partea bună e că e interiorizat și n-a acuzat-o nimeni de nimic până acum. Totul e momentan secret. Dar nu și când urmează o petrecere în pijamale. Nu, aia e o ocazie de aur. Atunci nu există reguli. Există doar destinul, care pare să țină cont doar de dorințele lui Becks. De trupul ei micuț și înfometat. De o Prima pisăloagă și la fel de înfometată. „Beți, fetelor, beți. În seara asta sunteți libere", râde Becks în sinea ei. Dar nu pentru prea mult timp.

„I se scursese miere în decolteu. Purta un maieu alb, mulat și transparent prin care i se vedea sutienul cu dantelă. Era în bucătărie, în lumina răsăritului, și părul ei blond îi acoperea fața în timp ce stătea aplecată, încercând să curețe pata lipicioasă.

Eu sunt cea curajoasă când vine vorba de fete hetero care practic imploră să fie convertite. M-am apropiat de ea și i-am zâmbit. Toată lumea spune că zâmbetul meu e irezistibil, dar eu nu cred că asta a făcut-o pe Gina să tresară și să își ferească privirea timidă.

I-am îndepărtat suviețele de păr ce i se lipiseră între sâni și am luat un prosop umed, ștergând-o delicat, unduindu-mă în jurul corpului ei micuț și subțire. În timp ce ea

amuțise privindu-mă, eu mă gândeam la noaptea trecută, când mi-o trăsesem cu fratele ei. Atât de bine, atât de cald, atât de mare!

Ea încă nu știe despre asta, printre altele, fapt ce ne face să fim cele mai bune prietene. Dar nu va mai dura mult. Am de gând să duc relația noastră la un nivel mai înalt, să-i dovedesc că viața nu înseamnă doar control și știință, ci pasiune, răzvrătire și, cel mai important, sex.

Mi-am adâncit mâna în decolteul ei, iar ea s-a dat cu un pas înapoi. Nu mă așteptam să nu se ferească, dar nu m-am putut abține și am lipit-o de perete. S-a uitat la mine speriată și, după două încercări eșuate de a vorbi, m-a întrebat dacă sunt lesbiană.

— Bineînțeles că nu, am liniștit-o.

Virginitatea mea a fost literalmente în mâinile unui copoi care mă prinsese încercând să fur lenjerie ultra-sexy din mall. A trebuit să îi explic că o fată cuminte ca mine nu poate avea un comportament atât de înjositor și deplasat. Mie îmi plăcea conversația, lui îi plăcea fundul meu, așa că am făcut o mică afacere. Gina ar fi intrat în perete dacă ar fi putut, dar se pare că ceva i-a înghețat toate simțurile și s-a lăsat purtată de torentul sărutului meu; sau poate o fi fost faptul că mâna mea îi atinsese sânul într-un mod în care niciun bărbat nu ar fi știut.

La fel de buimacă, s-a lăsat trântită în propriul pat, iar eu m-am întins jucăușă lângă ea.

— De ce faci asta? m-a întrebat. Credeam că suntem prietene.

— Și nu suntem?

— Prietenele nu se ating așa, a mai mormăit înainte să-și scoată de bună voie sutienul și să-l arunce nepăsătoare pe hol.

Dacă Dani s-ar fi întors mai devreme acasă și l-ar fi văzut, s-ar fi transformat într-o partidă în trei, am gândit.

În orice caz, era vremea mea să fiu surprinsă. Cine ar fi crezut că biata, sărăcuța Gina ar fi avut vreodată curiozități bisexuale!?"

Doar un *fan fic* puțin greșit din punct de vedere al informațiilor despre sexualitate, însă perfect pentru o labă scurtă, gândește Becks. Termină în forță și apoi se duce să facă un duș.

Let's party!

CAPITOLUL 6

Efectul Octopussy nu există cu adevărat. Porcăriile mintale sunt doar porcării mintale. Unchiul Philip era un bărbat trist și singur, care căuta bani în loc de dragoste. Era un frustrat și nu un mare geniu. Cum de nu a văzut Becks asta până acum? Dar știm cu toții că ea mereu se înșală în privința bărbaților. Ea mereu are așteptări prea mari. În schimb, de la fete nu are niciun fel de așteptare. O dezgustă, în mare parte. Și totuși, nu se poate apropia prea tare de una fără să vrea s-o fută. Această antiteză, dragostea pentru bărbați și ura față de femei... Și totuși, comportamentul ei masculin, dur... Și totuși, naivitatea ei și nesiguranța care o cuprind în fața unui posesor de pulă... Și dacă mai are și barbă... Totul e atât de complicat! Sexualitatea și orientarea ei romantică sunt încă enigme. Ham a fost doar un experiment. I-a căzut fața când a aflat că puii animalelor își fut părinții pentru a perpetua specia atunci când cresc mari. Nu s-a gândit niciodată la asta și e printre puținele lucruri pe care chiar nu le-ar face. În primul rând, pentru că maică-sa o dezgustă. În al doilea rând, pentru că a vorbi cu Gary sau cu un perete ar fi exact același lucru. Tot felul de confuzii și întrebări stupide. Nu le mai suportă. Și de asta trebuie să facă chestii fizice, pentru a uita. Becks e o persoană slabă, total condusă de pornirile ei sexuale, de instinctul care îi spune să fugă mereu de propria-i minte. Acum, Prima nu e o frumusețe de fată, dar e perfectă pentru uitare. Ăsta e și scopul vieții lui Becks. Oare

cât de mult trebuie convinsă? Sau ea e deja sigură în legătură cu orientările ei?

Mâine e prima zi de liceu, însă fetele nu mai par așa de crispate ca în seara cinei. Nu sunt persoane concentrate doar pe școală *and shit*, ci chiar vor să se distreze în ultima lor seară liberă. Și totuși, distracția se va încheia destul de repede, căci stingerea este la ora zece. Becks coboară în hol și le vede pe toate purtând pijamale și stând pe jos, pe covor. O vede și pe Prima, timidă într-un colț, ca de obicei. Toate dormitoarele sunt libere. Trebuie să se eschiveze rapid.

*

— Frumoasă cameră... Hopa! Ce-i asta? spune Becks, deschizând sertarul de lângă patul Primei.

Să moară mă-sa dacă nu e un vibrator! *So soft*... Nici că ar fi putut fi mai ușor. Pe lângă faptul că e un om incredibil de plictisitor, Prima se mai și potrivește tiparului de fată timidă cu minte perversă. *Smfh*. Deși aș minți dacă aș spune că Becks nu se aștepta la asta. Decide să-i facă jocul.

— Nu, serios, ce e? E un epilator?

Prima bălmăjește ceva, i-l ia din mână și-l pune înapoi, închizând sertarul cu forță. Becks se întoarce la ea zâmbind, așteptând un răspuns. Prima ezită. Becks învârte cheia în ușă. Bin-go!

Prima se întinde pe pat. Poartă o bluză din flanel cu mânecile lungi și pantaloni evazați, tot de pijama. Becks are o cămașă de noapte bleu și nimic pe

dedesubt. Ce bine că e blondă, nu a trebuit să se epileze decât în jurul vaginului, ca nu cumva să se înece biata Prima cu păr pubian și să vomite. Becks se pune deasupra ei și începe să o pipăie pe sâni. Prima își ridică mâinile deasupra capului. Becks o sărută, iar, spre surprinderea ei, Prima îi bagă limba în gură. Becks îi ține mâinile deasupra capului și continuă. Își strânge genunchii în jurul corpului ei firav și o imobilizează. O mușcă ușor de bărbie, iar apoi îi ridică bluza de pijama deasupra sânilor. Se pare că și Prima s-a gândit la fel, căci nu poartă nimic sub. Becks îi sărută sfârcurile deja întărite și îi mângâie pielea de găină de pe talie. Prima se ridică și își scoate bluza peste cap, apoi o sărută din nou pe Becks.

Într-un fel, e amuzant să privești acest schimb de gesturi sexuale, ca un fel de conversație non-verbală. Faci ceva, aștepți reacția, apoi, dacă ai noroc, îți este făcut ceva... Dacă nu vorbim de 69, când lucrurile se întâmplă concomitent. Lui Becks începe să-i placă cu adevărat. Primele ei experimentări cu fetele au avut loc prin clasa a cincea, însă nu le-a luat în serios. Nu că acum e ceva mai important, dar totuși măcar e sigură că asta vrea să facă. De fapt, și-a dat seama de asta deja de acasă, din România, după ce ea și Hyena au petrecut prima lor noapte împreună. Îi e dor de ea, mai repede decât ar fi crezut. Dar momentan e blocată în acest act sexual, incapabilă să-și ia telefonul și să o sune pe Skype.

Prima îi ia un sân în gură și o mușcă, cu o privire inocentă, punându-și palmele pe fundul lui Becks. Cămașa de noapte i s-a ridicat, iar acum își simte vaginul umezindu-se. Prima e a doua persoană cu care o duce până la capăt. Sau, cel puțin, e în curs de. Becks, care în general se plictisește repede de orice chestie, persoană sau lucru, o împinge pe englezoaică înapoi în pat, se dezbracă de tot și își așază pizda pe fața ei. Prima o apucă instinctiv de coapse și își vâră limba înăuntrul ei. Becks geme. Cu siguranță, nici ea nu e prima tipă, luând în considerare dexteritatea și faptul că Prima știe exact ce să facă. Atunci când sugi o pizdă, clitorisul nu e singura chestie existentă. Există două tipuri de labii și mai e și vaginul în sine... Și să nu uităm de uretră. Tuturor ăstora combinate trebuie să le faci un tur cu gura, alternat. Dacă vrei să-ți iasă treabă bună și să fii recompensat corespunzător. Dacă partenerul tău nu e un egoist infect... Însă nu e cazul nostru. Becks o oprește pe Prima chiar înainte să-și dea drumul, pentru că știe un fel mult mai mișto pentru asta. Prima se șterge la gură cu dosul mâinii și zâmbește, cu dinții ei strâmbi, dar albi.

— Sunt bună? întreabă ea, iar lui Becks îi vine să-și dea ochii peste cap.

În schimb, Becks îi trage pantalonii de pe ea și îi aruncă în spate. Prima poartă o pereche de boxeri roz cu dantelută. Îi mângâie clitorisul prin ei. Prima tresare. Becks îi depărtează picioarele și o mușcă de interiorul

coapsei. Apoi Prima își dă lenjeria jos și o aruncă pe covor.

Stop cadru. Din nou. Becks continuă să se gândească la Hyena. Nu-și dorește nicio clipă să nu fi plecat, însă și-ar fi dorit să fi venit și ea. Poate că amândouă s-ar fi distrat și mai bine. Dar totuși parcă avea nevoie de o pauză de la ea. Naiba știe! Becks urăște să-și pună atâtea întrebări. Așa că își înăbușă și acest șir de gânduri, mâncându-i pizda englezoaicei. Mai întâi, se asigură că are destulă salivă în gură, apoi o transferă pe toată în jurul labiilor Primei, mai mari decât ar fi crezut Becks că sunt. Îi amintesc de un sendviș cu șuncă, dar apoi se gândește din nou la Ham și asta e insuportabil... Își imaginează că mintea ei e un televizor pe care îl scoate din priză. Taci! Taci odată!

Becks îi linge clitorisul foarte repede, iar Prima geme încontinuu. Apoi coboară înspre vagin și urcă din nou. Își strecoară degetele înăuntrul ei, iar Prima geme și mai tare. Îi strânge coapsele în jurul gâtului, iar în câteva minute Prima își dă drumul. Becks s-ar fi putut juca cu ea, însă se simte epuizată. Prima vrea deja să o sărute, însă Becks îi duce mâna înspre vaginul ei. S-ar fi putut termina în *scissor sisters*, dar e prea mult de lucru, iar Becks vrea doar să termine. Prima se ridică în genunchi și acum Becks e cea care stă întinsă pe pat, cu picioarele desfăcute. Englezoaica își folosește doar degetul mare, pe care îl bagă în gură de câteva ori, apoi își lipește din nou unghia deasupra clitorisului ei până

când Becks își dă în sfârșit drumul, într-un orgasm slăbuț, deși suficient. Apoi vine peste ea și o îmbrățișează punându-și capul pe pieptul ei. Becks urăște faptul că aude cât de tare începe să-i bată inima. Și nu are nicio legătură cu momentul lor, ci doar atât că... Da, își dă seama. A reușit să fută prima fată din liceu. Încă alte douăzeci și ceva *to go*.

Până ce se îmbracă amândouă, petrecerea de jos aproape că s-a terminat. Își spun noapte bună, iar Becks se întoarce în camera ei. Vrea să vorbească cu Hyena, să-i povestească, dar nu e așa sigură că acum e o idee bună.

CAPITOLUL 7

O să fie mai greu decât se aștepta Becks, dar e sigură că poate trece anu'. Profii par ok... Cui îi pasă? În după-amiaza primei zile, o sună pe Hyena.

— Ce faci?

— Acasă. Tu?

Hyena pare încă aranjată ca pentru prima zi de școală.

— N-ai ieșit cu nimeni azi? o întreabă Becks.

— Ba da, dar am ajuns acasă, după cum vezi, îi răspunde Hyena.

— Cu cine ai ieșit?

— Nu-i cunoști. Colegi noi, remember?

Se simte o tensiune între ele, ca și când Hyena ar bănui ceva în legătură cu noaptea trecută. Tocmai atunci, colega lui Becks intră arțăgoasă în cameră. Nici nu-și întoarce capul înspre ea. Becks nu mai poate vorbi pe Skype acum, chiar dacă e conștientă că tipa nu înțelege românește. Îi spune Hyenei că o va suna mai târziu, iar după câteva minute adoarme.

O, DOAMNE!!! Ele două împart contul de Google... Hyena trebuie să fi văzut lista de futai a lui Becks. Ce oroare! Ăsta e primul gând cu care Becks se trezește în minte, ridicându-se brusc din pat, ca dintr-un coșmar. Se uită în jur și își dă seama că afară s-a întunecat deja și că e singură în cameră. Pe unde naiba umblă și coțofana aia...

*

Hyena încearcă să-și facă de lucru, dar, la fel ca sora ei din cealaltă parte a Europei, nu-și poate opri gândurile. De ce naiba s-a dus Becks acolo? Deși are de la bun început o bănuială. Tot ce vrea e să se piardă, iar când se trezește mâine dimineață să nu-și mai amintească de lista de futai a lui Becks, să nu se mai gândească la faptul că sora ei s-a culcat deja cu alte tipe. Nu e geloasă, dar simte că moare numai când își imaginează. Își dă seama că urăște să împartă, că nu a fost nevoită vreodată să o facă. O să se prefacă, da, că nu știe nimic. Deși pe zi nu prea i-a mers, acum e sigură că poate. Așa că îi scrie lui Becks pe Facebook:

„E groaznic singură în casă doar cu mama și Gary. Nu e prea mult zgomot, dar, totuși... mă simt super singură. Nu prea puteam vorbi pe zi, că mă schimbam și, mna..., dar am ieșit cu mai mulți colegi la Starbucks și a fost fain. Par de treabă. Colegii tăi cum sunt? Sau ai numai fete?“ Hyena nu se poate abține să nu pună și întrebarea de la sfârșit. Apasă *Enter*, apoi revine la răsfoitul manualului de fizică, pe care va trebui să-l știe ca pe Tatăl Nostru. Măcar de-ar mai fi fost Ham, o ființă cât de necuvântătoare care să-i țină companie. Începe să fie foarte *creepy* să doarmă singură. Aude un zgomot pe hol și și își dă ochii peste cap la gândul că va fi iar întreruptă din studiu. E Candie.

— Ce faci, drăguță? Citești pentru școală?

— Mă uitam doar la cuprins... spune Hyena, încercând să-și dea seama de scopurile ascunse ale mamei

sale. A petrecut destul timp în familie cât să-și dea seama că maică-sa mereu are ceva de ascuns, un interes. Nu ar veni la ea pur și simplu, să o întrebe ce mai face.

— Ai vorbit cu Becks? Nouă nu ne răspunde la telefon.

— Probabil probleme cu roamingul... Am vorbit puțin pe Skype.

— Aaa, pe Skype! Nu m-am gândit, spune Candie.

Hyena dă să revină la aruncatul cu privirea peste capitole, citindu-le fără să înțeleagă exact ce vor să spună. Fiindcă nu poate fi atentă la nimic. Fiindcă e nervoasă pe Becks.

— ...niște haine mai groase sau mai mulți bani? I-am dat parcă ăla de la ING, cardu' de credit...

De când îi pasă lui Candie de bunăstarea copiilor ei?

— Ziceam și eu, dragă. Auzi, e posibil ca eu și taică-tu să plecăm cu treabă prin Germania... Cam o lună, așa. S-ar putea să vină soră-mea să stea cu tine.

Candie vorbește foarte repede, ca și când s-ar simți vinovată. Sau ar vrea să pară vinovată. Hyena ridică în sfârșit capul și o privește.

— Ok, spune ea.

Deși habar n-are cum naiba o mai fi și mătușa asta, sau unde stă, sau... Își amintește că are un fiu, puțin mai mare decât ea. L-a cunoscut în copilărie. E curioasă dacă s-ar înțelege cu el.

Candie îi pune o mână pe umăr, înțelegătoare, apoi își mișcă fundul mic și bombat către ușă. O închide în urma sa, de parcă ar da un verdict: *medicina sola miserarium oblivio est*. Singurul remediu al mizeriilor este uitarea.

CAPITOLUL 8

Prima săptămână a fost epuizantă, dar Becks a supraviețuit și chiar s-a descurcat la ore. Nu-și poate permite să lipsească în primele zile, nu înainte de a calcula cât de grav este acest fapt în liceul la care e acum. În orice caz, nu a simțit-o ca pe o povară, a fost chiar ceva interesant să vadă materiile prezentate altfel, de profesori mai deschiși la minte. Nu a prea comunicat cu celelalte fete, în afară de lucrurile pentru școală, așa că nu are idee cine e următoarea pe lista ei. Dar parcă nici n-o mai preocupă așa de tare. Abia acum și-a încheiat conflictul tăcut cu Hyena și nu vrea să riște să dea de alte belele. Și-a mutat lista de pe net într-un fișier *notepad* din laptop-ul ei. Încă refuză să învețe numele celorlalte tipe și niciuna nu-i atrage prea tare atenția. Se pare că suedeza, colega ei de cameră, e printre cele mai drăguțe, restul fiind tipe uscățive, neinteresante. Și plus că – deși Becks urăște să recunoască – școala chiar o epuizează destul de tare în fiecare zi și nu mai are timp sau chef și de alte lucruri. Mâncarea de la cantină e bună. Se gândește că poate i-ar trebui un hobby, ceva de făcut în loc să privească tavanul camerei în timp ce se întreabă ce mai face Hyena sau... alte bazaconii. Orice, dar nu prezentul, iar Becks s-a săturat să fie așa. Simte că o să înnebunească. Trebuie să vorbească cu cineva, cineva obiectiv, care nu o cunoaște foarte bine. *Time for a new friend*. Și o va alege la nimereală, din moment ce toate tipele i se par la fel. Mda. Tipa șatenă cu breton care stă la

camera de lângă ea. Merită o încercare, chiar dacă nu oricine poate fi *friend material*. Poate că ei îi va reține numele.

— Natty, ca napolitanele? spune Becks, iar Natty râde.

Nu știe încă de unde e fata.

— Vrei să mergem pe balcon să vorbim? o întreabă ea.

Balconul e cel mai frumos și cel mai intim loc din casă. Depășește până și baia. E un balcon deschis, iar priveliștea te lasă fără respirație, pare că ești la o înălțime mai mare decât credeai. Pe lângă faptul că se vede atât clădirea liceului, cât și cea administrativă, unde s-a înregistrat Becks când a venit, se vede și facultatea și restul căsuțelor de pe partea cealaltă, unde stau studentele, dar și brazii înalți și verzi ce înconjoară întreaga zonă. În spatele lor, se vede vag șoseaua, iar și mai în spate, dealuri sau munți albaștri. Dacă te uiți în jos, îți vine rău, chiar dacă vezi doar maroul cenușiu al pământului și mașinile din parcare. Acum însă e destul de frig afară, iar scaunele așezate lângă balustradă sunt încă ude de la ploaie. Natty are un pachet de șervețele și le șterge, ca să se poată așeza. Becks inspiră aerul puternic, dar umed. Se simte de parcă ar fi la munte și simte vag razele soarelui atingându-i pielea. Își privește manichiura distrusă, iar ceva mai încolo, în poala lui Natty, îi vede mâinile împreunate și se gândește dintr-o dată că sunt cele mai frumoase mâini pe care le-a văzut

vreodată. Degete lungi și unghii vizibil puternice, care nu se agață și nici nu se rup ușor, date cu o ojă transparentă și totuși atât de strălucitoare... Ca ochii lui Natty, care nu-și ferește privirea atunci când Becks își ridică bărbia.

— Deci, cum ți s-a părut prima săptămână de școală? o întreabă Natty.

Becks observă că ea a inițiat conversația, chiar dacă Becks a fost cea care a venit mai întâi să facă oficial cunoștință. Poate or mai fi făcut la început, însă Becks nu-și amintește... O clasează ca fiind un posibil taur, dar, cel mai probabil, fecioară.

— A fost ok, mult mai ok decât... decât mă așteptam.

Voia să spună „decât în România", dar a preferat să păstreze misterul. Poate că nici Natty nu fusese atentă care era tipa din România.

— Când e ziua ta? o întreabă Becks brusc.

— Acum, pe 17 septembrie. Mai e puțin.

Becks zâmbește. A avut dreptate.

— Cum e în București? o întreabă Natty, iar Becks aproape că sughiță de surprindere.

Carevasăzică, restul fetelor au fost ceva mai atente.

— Nu se compară cu aici. Aici e mult mai liniștit.

Natty chicotește.

— În Londra nu e așa de liniștit, spune ea.

— Ești din Londra?

— Nu, dar am fost în vizită.

Pe Becks începe să o enerveze faptul că habar n-are de unde e Natty. I se pare un detaliu important. Se dă puțin mai în spate și observă că tipa din fața ei poartă o bluză albă simplă, din mătase, și blugi închiși la culoare. În picioare are o pereche de Converse, iar *winged eyeliner*-ul ei e aproape la fel de perfect precum al Lanei. Nu-și poate da seama prea multe despre Natty, în afară de faptul că are gusturi bune la haine.

— Vrei să dai la medicină? o întreabă ea din senin.

Becks dă din cap că da. Natty îi zâmbește și atmosfera devine puțin cam ciudată. Iar Becks nu e o persoană ușor de intimidat. Ceva se petrece, deși îi scapă ce anume.

Ca în filmele cu proști, afară tună o dată și apoi începe să plouă cu stropi mari. Ambele se refugiază înapoi în casă, iar Natty îi este furată de către o altă tipă, probabil colega ei de cameră, care o căuta pentru nu știu ce problemă la mate... Of! S-a zis și cu distragerea lui Becks. Acum este din nou sortită la singurătate, asta până să își simtă telefonul vibrând în buzunar și să vadă un mesaj de la Hyena. „Ai noștri au plecat din țară. Just great!“, citește pe ecran. Ceva e categoric ciudat la ziua asta.

CAPITOLUL 9

Becks crede că știe cine va fi următoarea ei tipă. Nu, nu Natty; în primul rând pentru că acum îi știe numele și, doi la mână, pentru că nu o poate citi încă, nu-și dă seama ce o neliniștește așa de tare la ea. E o altă tipă cea care are fața perfectă pentru a fi A Doua.

E grăsuță, are multe puncte negre pe nas și câteva șuvițe mov. Are niște sâni imenși, între care Becks abia așteaptă să-și bage capul. Tipa pare genul care ar accepta așa ceva, considerând pierce-urile din urechea stângă și gaura din buza inferioară, de la un alt pierce pe care a fost probabil nevoită să și-l dea jos. Pare o persoană *open-minded* și nicio persoană *open-minded* nu se poate să nu se fi întrebat vreodată dacă se simte atrasă de persoanele de același sex. Sau poate că domnișoara în cauză știe deja. Becks s-a cam săturat să fie *top*. Vrea să fie ea cea sedusă și ceva la tipa asta îi spune că așa ar fi, că A Doua ar fi genul căreia să-i spună „mami, oprește-te, mă doare". Becks rânjește înainte de a se lăsa abordată de ea. Și-a pus intenționat o melodie de la Evanescence pe telefon și se face că are probleme cu căștile. A Doua pare o tipă căreia îi place Evanescence. Trucul funcționează, având în vedere că Becks s-a poziționat strategic aproape de fotoliul pe care A Doua stătea așezată. Amuzant cum pe toate le agață în holul casei. A Doua o privește printre genele groase și date cu rimel, iar Becks se apropie de ea și o întreabă:

— Scuză-mă, știi cumva ce melodie e asta?

— *My Last Breath*, spune tipa într-o răsuflare.

Get it?

— Îți place trupa? o întreabă ea pe Becks.

— Mhm, nu prea știu ce să ascult de la ei. Mă poți ajuta?

A Doua îi face loc pe brațul fotoliului încăpător. Se vede după accent că e englezoiacă, deși cu siguranță nu din Londra. Lui Becks i se aprinde beculețul:

— Ești cumva din Cockney?

A Doua ridică privirea din telefon și o privește strâmb, ca și când ar fi spus că emolăii sug pula.

— Nu, îi răspunde ea, iar speranța lui Becks se prăbușește la pământ.

Spera să afle cumva vreun fel de a ajunge acolo, de a-și căuta bunica vitregă. Se scuză față de tipă, dar din fericire ea nu-i dă prea mare importanță. E prea ocupată să-i recomande niște melodii lui Becks, iar ea se preface cu adevărat interesată. Poate că iese ceva între ele două, până la urmă. Becks nu înțelege de ce uneori oamenii caută însemnătate în tot ce fac, în toate relațiile pe care le au. Și mai ales, de ce această însemnătate nu poate consta în sex, care la rândul său reprezintă fericire carnală și autocunoaștere?!

*

Dezastru! De-zas-tru! Hyena și-a aruncat pe podea toate hainele din șifonier, pentru a căuta acea unică bluză de școală, cu o fundiță neagră la gât. E imposibil să o fi pus maică-sa la spălat. Nu e pe nicăieri, iar Hyena

e deja în întârziere. Și azi mai e și ziua în care trebuie să vină mătușă-sa și văru-său, să se mute cu ea în casă până se întorc Candie și Gary. Nu au avut încredere să o lase singură atâta timp, deși Hyena se bucură că în sfârșit a găsit pe cineva cu care să vorbească. Dar ei o să vină și o să vadă haosul din camera ei... Asta dacă nu vine femeia care le face ordine și curățenie în fiecare săptămână, să o roage pe ea să-i strângă hainele. Asta e, acum. Ah, iat-o! Era pe un umeraș, însă era un sacou pus peste ea. Hyena era gata să intre în hainele rămase de la Becks, să vadă dacă nu cumva găsea ceva acolo ca să poarte la școală, dar norocul a salvat-o! Speră ca ziua asta de școală să treacă foarte repede, pentru că de-abia așteaptă să-și întâlnească vărul. *Little does she know* cât e de reciproc...

CAPITOLUL 10

„Prima cu siguranță trebuie să fi făcut parte din categoria oamenilor care înțeleg că nu toate contactele sexuale trebuie să fie bazate pe sentimente de iubire“, își spune Becks duminică seara, în timp ce se spală pe cap în cabina de duș îngustă din baia de pe hol. A trecut fix o săptămână, însă acum Becks e cea care își dorește o relație mai intensă. Și nu bazat pe iubire, ci pe oricare alt sentiment puternic. Până și ura. E în stare să facă sex cu cineva de care îi e scârbă doar pentru a simți ceva. Un orgasm pe care și-l poate oferi și singură nu o satisface prea tare. Și asta a fost sexul cu Prima: plictisitor, foarte plictisitor, privit în retrospectivă. A Doua pare mult mai interesantă, chiar dacă la rândul ei se potrivește unei categorii de oameni super stereotipizați și anume „goth-whatever-metal“. *Labels are for soup cans* – vezi să nu! Becks termină să-și limpezească părul, se dă cu balsam și în cinci minute iese din cabină, pășind pe gresia rece și învelindu-se cu un prosop. Atunci îi vine ideea. DĂĂĂ! Normal că la duș se face sex. Trebuie doar să folosească aceeași baie cu A Doua. Având în vedere că sunt vreo cinci, tipa trebuie să o folosească pe cea mai apropiată de camera ei. Care e în capătul celălalt al holului. Mister rezolvat! Și totuși, Becks se simte în continuare epuizată, ca și când îi lipsește ceva. Chestie care nu se poate spune și despre Hyena.

*

— Dragoș, tu mai vrei niște salată? Că mai e în

bolu' ăla din frigider, dacă vrei...

Mătușă-sa, Tanti Flori (normal că dacă pe una o cheamă Constanța, măcar cealaltă trebuie să aibă și zi de nume... Ce fel de familie de creștini ar mai fi fost și Marineștii, atunci?) e deosebit de enervantă. E fix opusul lui Candie. Și Candie are propriul fel de a fi enervantă, dar măcar ea e mai rezervată, nu vorbește decât atunci când vrea ceva, nu face prea mult zgomot, cel puțin nu în timpul zilei. Tanti Flori e îngrozitoare, dar Dragoș... Dragonu', cum i-a spus el că-i zic băieții pe la școală, e *wow*! Cel mai frumos băiat din câți a văzut. Hyena a roșit când i s-a prezentat, pentru a doua oară în viața asta... Pentru prima dată, în mod oficial. Și el pare enervat la maxim de atitudinea maică-sii, însă nu se vede nimic pe fața lui. Hyena are doar impresia că-i simte energia negativă, chiar dacă el pare a se gândi la cu totul altceva. Arată ca un prinț, chiar dacă se poartă ca un cocalar. De fapt, Hyena își șterge asta din minte. Nu are importanță. Să se poarte frumos cu ea, și atât. Frumos, ca el.

E deja târziu, iar Hyena nu a putut mânca nimic din ce a gătit femeia asta, așa-zisă fană a lui Jamie Oliver. Peștele o ardea pe limbă de la condimente, iar salata de varză avea prea mult oțet. Și, în plus, ce combinație e asta? Numa' în România vezi așa ceva.

Sentimentul pare asemănător cu atunci când a venit ea acasă și abia aștepta să vorbească cu Becks, să o cunoască mai bine. Așa simte și acum, privindu-l pe

furiș pe Dragoș și încercând să-și dea seama ce tip de gânduri zboară prin mintea lui. Speră să aibă timp să vorbească.

Dragoș se ridică de la masă fără să spună un cuvânt și urcă scările spre dormitorul oaspeților, unde va sta până când părinții Hyenei se vor întoarce în țară. Flori va dormi în camera lor conjugală. Ce onoare! Hyena îi urmează exemplul, dar îi mulțumește mătușii pentru mâncare, înainte. Aleargă după el și aproape că se împiedică pe scări, până să ajungă în fața ușii închise a dormitorului. Bate de două ori. Apoi apasă pe clanță, însă ușa e încuiată. După două secunde, cheia se aude răsucindu-se în broască, iar Dragoș iese *topless* pentru a o întâmpina. Hyena dă să se scuze, să se întoarcă și să plece, însă el o invită înăuntru în timp ce-și pune un tricou pe el.

— Nu ți-a plăcut mâncarea, nu? o întreabă el, din lipsă de subiect.

Hyena nu știe ce să zică și rămâne blocată.

— Lasă asta. Tu ce mai faci? Mi-a fost dor de tine.

Acum, Hyena e surprinsă.

— Și mie mi-a fost, spune ea, nedezlipindu-și ochii de bustul lui mai devreme gol.

Nu a privit niciodată un băiat semi-dezbrăcat în acest fel. Nici măcar pe David. Observă o carte aruncată lângă perna lui. Autorul se numește Joe Hill, iar Hyena încearcă să deslușească titlul.

— *Heart-shaped box*. E fiul lui Stephen King.

Dragoș ia cartea și o ascunde mai bine sub pernă.

— Știi, noi aveam un unchi care a scris o carte despre familia noastră...

— Aveați? o întreabă Dragoș, încruntându-se.

— Încă avem. A încercat să facă un experiment psihologic pe noi. A zis că suntem nebuni, continuă Hyena.

— De ce să fiți nebuni?

Hyena ridică din umeri, dar înăuntrul ei știe răspunsul. Știe că pentru alți oameni nu e bine ce a făcut ea cu Becks, de exemplu, dar nu se poate opri. Tot ce se simte bine e bine. A luat această decizie când a avut momentul ei revoluționar, după *Pride*. Nu mai poate da înapoi, nu se mai poate întoarce la o viață trăită după reguli. Asta e adevărata boală. Îl surprinde pe Dragoș uitându-se la ceasul de mână așezat pe pat, în locul unde fusese cartea înainte. Așa e... Acum Hyena își amintește cum de aceste rude ale ei au ajuns aici. Dragoș a venit la liceu, după ce a locuit într-un orășel apropiat de bunica lor din Gorj. O să-l întrebe despre asta, însă mâine. Acum e târziu, iar Hyena îi spune noapte bună.

În camera ei, privește luna de pe fereastră în timp ce stă întinsă în pat și se gândește că poate această schimbare e un lucru super bun. Poate îi poate povesti chestii vărului ei. Chestii pe care nu le poate povesti nimănui altcuiva.

CAPITOLUL 11

S-a întâmplat într-o marți seara, pentru că Becks se spală pe păr din două în două zile. S-a gândit să-i spună că toate cabinele de duș din baia ei sunt ocupate, așa că o va folosi pe a lor, dacă nu se supără. A Doua trebuie să fie acolo, săpunindu-și formele generoase sau epilându-se... Lui Becks îi place imaginea din mintea ei. Așa că își ia prosopelul și gelul de duș, dar și șamponul ei preferat, și se îndreaptă spre baia următoare, trecând pe lângă cea în care se spăla de obicei. Ține două degete încrucișate, sperând să fi nimerit momentul. Când intră în baie, vede un tricou cu Tokio Hotel pus deasupra unei cabine și-și dă seama că A Doua trebuie să fie acolo.

— Heeey, sunt Becks, de la numărul 8! Vă împrumut una dintre cabine, strigă ea, pentru a-i atrage atenția, fiind conștientă că e un singur duș pornit în încăpere.

Își ia lucrurile cu ea într-un separeu, își pune produsele într-un coșuleț din interiorul cabinei, iar apoi se dezbracă. Iese din separeu și merge fix spre cabina fetei. Fără să bată la ușă, dar totuși cu inima cât un purice, împinge de mâner.

— Scuze, ai cumva niște gel de duș? Mie mi s-a terminat... spune ea, privind-o pe A Doua de la spate, observându-i stropii de apă ce i se scurg pe șirea spinării înspre fundul mic și gras, iar mai apoi spre gleznele deformate și pline de vânătăi.

Dușul tocmai s-a oprit. A Doua se întoarce cu fața spre Becks, care observă că i s-a întins machiajul și arată ca un raton. Tipa o scanează și ea repede pe Becks, corpul ei subțire și statura înaltă, ochii verzi și părul blond dat după ureche. Becks face un pas înainte, iar A Doua închide ușa și pornește din nou dușul, care curge pe lângă tălpile lor. O ia pe Becks și o strivește de faianța udă, punându-și degetele umflate pe șoldurile ei.

— Ți s-a întins machiajul, îi șoptește Becks, ridicându-și mâinile și încercând să o șteargă.

A Doua o lasă, iar Becks îi poate observa acum ochii deschiși la culoare, caramelizați. Rămâne cu mâinile pe fața ei fină și pufoasă. Corpul îi e puțin mai rotund decât anticipase, însă sânii sunt rupți din rai. O versiune brunetă a lui Bree Olson. Poate chiar mai bună.

A Doua începe să o sărute pe gât, iar Becks își dă capul într-o parte. Rockerița o mușcă de ureche, iar Becks deschide gura, ținându-și respirația. *Finally*, o dominatoare. Coboară cu gura înspre sânii lui Becks și atunci ea geme. Una dintre mâinile fetei se află deja înăuntrul ei, însă fix când începe să-și miște degetele înăuntru și afară, Becks alunecă în apa de pe jos și cade în fund. A Doua se așază și ea în genunchi și continuă ce a început. Lui Becks i se pare că e din ce în ce mai frumoasă, cu stropii de apă șiroindu-i pe piele. Becks se lasă pe spate, în ciuda dușului care îi vine în ochi. Își pune o mână peste față și își mușcă degetul de la cealaltă, ca să nu țipe prea tare. A Doua stă aplecată peste

ea, cu fundul înspre ușă, lingându-i vaginul. Se aud chicoteli dinspre ușă, iar apoi zgomotul acesteia închizându-se. Au intrat câteva fete, iar Becks le vede picioarele pe sub ușă. Două. Nu, trei. Dar asta nu o oprește din a-și mușca degetul mare, de a reacționa la limba fetei. Însă A Doua se oprește, iar lui Becks îi vine să plângă de frustrare. A Doua se ridică în picioare, iar Becks face la fel. Ea o sărută scurt pe buze, îi face cu ochiul, iar apoi iese din cabină. Becks e prinsă în capcană și acum trebuie să aibă grijă să nu fie văzută de celelalte. De fapt, până la urmă, cui îi pasă... Iese oricum și fuge încet pe gresie până când ajunge la separeul unde-și lăsase lucrurile.

— Ăsta-ți aparține? o întreabă o fată, ridicând de pe jos prosopul galben a lui Becks.

Ea își ține respirația.

— Da, scuze, la mine erau ocupate cabinele.

Printre tipele din grup, Becks o zărește pe colega ei de cameră. Sasha râde de ea, în timp ce o înghiontește pe o alta de lângă. Becks își strânge lucrurile, își pune prosopul și apoi iese pe hol, lăsând dâre de apă în urma ei. Până aici i-a fost! *No more lesbian sex.*

*

Deci singurele tipe relevante din liceu sunt: Sasha – vita furajată care a râs de ea la baie și care probabil a urmărit-o și o bârfește cu alte tipe din casă (parcă am fi la *Mireasă pentru fiul meu*!) –, Natty cea simpatică – dar foarte ciudată și poate șefa casei –, doamna D. – în

biroul căreia Becks se așteaptă să ajungă în curând. Grozav! Becks totuși își completează lista de futai, luând-o și pe A Doua în calcul, deși, mna,... nu s-ar prea pune. Becks adoarme cu gândul ăsta, cu teama că planurile îi vor fi dejucate. Care e de fapt problema colegei sale de cameră?

CAPITOLUL 12

Nimic nu merge bine și totul e o ruină, la fel ca viața lui Becks dinainte de a pleca. Ăsta e singurul lucru cu care unchiul Philip a avut dreptate. Nu contează unde mergi, tot tu ești ăla. Viața într-un liceu de fete nu seamănă deloc cu *anime*-urile. Fetele sunt mult mai rele și naspa, agresive chiar doar din priviri. Acum nimeni nu mai vorbește cu ea, dar nici Becks nu vrea să vorbească cu niciuna dintre ele. Sunt proaste, ok? Și, pe deasupra, mai sunt și urâte. Se întreabă în treacăt dacă Prima sau A Doua au povestit ceva din scurtele lor aventuri, însă nici asta nu ar schimba cu nimic lucrurile. Becks-lesbiana, hahaha!...

— Bună, Becks, ce mai faci? o întreabă Natty, trecând pe lângă ea.

Becks nu a văzut-o din moment ce se uita pe fereastră și era întoarsă cu spatele. Se gândea câte zile mai sunt până la vacanța de iarnă. Natty poartă o rochie de lână în carouri, strânsă la mijloc. Tipa ar putea arăta elegant și purtând un sac de gunoi. Becks îi privește rochia și se întreabă dacă a ratat vreun eveniment important, pentru care trebuia să se pregătească.

— Doamna D. ne-a chemat pe toate jos. Vrea să ne spună ceva, zice Natty.

Becks crede că știe ce urmează să se întâmple. E atât de depresivă, încât nu-i mai pasă dacă arată ca o cârpă atunci când va fi tratată ca una, după ce coboară treptele. Natty o așteaptă și merg împreună.

Doamna D. e îmbrăcată la fel de elegant ca restul fetelor, purtând același sacou caraghios. După ce toate se așază, puțin cam devreme pentru ora cinei, ea începe să vorbească:

— Am vrut să vă întreb cum vă simțiți după primele voastre săptămâni aici. Există vreun conflict între voi? întreabă ea.

Iar lui Becks i se pare că întrebarea i-a fost adresată direct ei.

— Este foarte important să existe comunicare și înțelegere între voi, chiar dacă nu vă cunoașteți de prea mult timp. Vreau să vă reamintesc că sunt aici pentru voi.

Pentru prima dată, după ce a văzut-o aproape zilnic, doamna D. i se pare lui Becks frumoasă. Are șuvițe blonde, strălucitoare, și fața ei pare mult mai tânără decât vârsta pe care o are. Femeile se pricep întotdeauna să critice alte femei, să le găsească nod în papură, pentru că știu exact la ce detalii să se uite. Însă Becks nu vede nicio imperfecțiune. Îi amintește oarecum de Candie, însă nu poate spune despre mama ei că e frumoasă mai mult decât ar putea spune despre un calculator că e frumos. Un robot programat să fie așa. Și, în plus, doamna D. pare naturală. Arată ca un fel de zână. Seamănă cu Andreea Marin.

Becks respiră ușurată când își dă seama că doamna D. nu a făcut-o de râs în public, însă faptul că celelalte o vorbesc pe la spate nu se schimbă. Dă să urce

înapoi, sus, să stea singură în camera sa, însă doamna D. o strigă și-i face semn să se apropie. Offf! Lângă ea se află Natty.

— Becks, e adevărat că Sasha, colega ta de cameră, te hărțuiește?

Becks o privește pe Natty în ochi în timp ce răspunde. Nu poate accepta asta, urăște să pară slabă.

— Nu este adevărat, spune ea vehement, apoi își mută privirea înspre doamna D.

— Natty avea propunerea de a-ți înlocui ea colega de cameră, însă dacă nu ești de acord...

Asta-i bună! Cine se crede păsărica asta, să facă ea chestiile după bunu-i plac?

— Îmi place colega mea de cameră de acum, spune Becks, apoi își ia la revedere și urcă scările... nu înainte de a-i mai arunca o privire plină de ură lui Natty.

*

Că viața-i grea la oraș, se vând kile de haș...

Hyena ascultă muzică pe care n-ar fi ascultat-o niciodată înainte, nu pe cont propriu, dar o face pentru că vrea să încerce lucruri noi. S-a săturat să stea închisă în cușca din mintea ei. Dragoș dă din cap pe ritm, iar Hyena face la fel, pentru a-i intra în grații. La un moment dat, devine instinctiv.

— Stai să o auzi pe asta, spune el, și-i pune o melodie mai veche de la Doc.

Nu i-a venit să creadă când Hyena i-a zis că nu mai ascultase muzică rap până atunci. Încearcă să se bucure

de moment, însă gândul îi stă la Becks. Vrea să vorbească cu ea. Îi vine o idee.

— Hei, vrei să vorbim cu Becks pe Skype? îl întreabă ea pe Dragoș.

— Sigur, zice el, închizând muzica.

Becks răspunde după al doilea apel, apărând în întuneric cu ochii obosiți. Hyena a uitat de diferențele de fus orar.

— Scuze că te-am trezit, spune ea. Poți vorbi?

Becks dă din cap.

— Ghici pe cine am aici!... El e Dragoș, spune Hyena puțin cam prea tare, iar în cadru apare vărul lor de mult pierdut.

Becks mai vorbise cu el de câteva ori, însă niciodată n-au fost prea apropiați. Îl salută totuși când el își scoate limba la ea. Hyena observă atunci că are un pierce în limbă. E așa de *cute*!

— Ce vreți? întreabă ea cu ochii pe jumătate deschiși.

— Dacă ți-aș spune că am legat-o pe mă-sa și am lăsat-o să moară de foame într-un șanț, ai vorbi cu noi?

— Ați făcut asta!? face Becks deschizând larg ochii.

Nu, dă Hyena să spună, dar Dragoș e mai rapid:

— Ce mai faci, fă, Becky? Cum e viața la oraș? o tachinează el.

Becks se strâmbă, dar știe cum vorbește el de obicei. Nu-i răspunde. Hyena aude zgomot din camera lui

Becks, iar după câteva secunde ea închide, nu înainte de a le arăta degetul mijlociu.

CAPITOLUL 13

Becks se strâmbă la gândul relației dintre Dragoș și Hyena, atât de apropiați, atât de repede... dar și fiindcă Sasha strigă la ea din cealaltă parte a camerei. Așa că mai bine adoarme. Își dorește încă o dată ca timpul până la vacanță să se scurgă cât mai repede. Am menționat că Becks e foarte depresivă? Ei bine, este, și nici măcar observarea detaliilor din jurul ei, pentru a le transmite mai departe Hyenei, n-o mai încântă, căci sora sa pare pierdută în alte spații și timpuri... În ochii vărului lor. Bleah! De când e Hyena hetero, *anyway*? Poate e doar o aparență. Poate nu e. Cui naiba îi pasă... În Becks se reaprinde un sentiment pe care-l credea uitat. „Vreau să mor și să mă trezesc mâine dimineață, când totul va fi bine". Nu e decât un singur fel de a afla. „Să mă mai scutească Sasha, să nu mă mai bârfească proastele astea și să pot vorbi cu Hyena", gândește Becks, ca pe o rugăciune, înainte de a închide din nou ochii.

*

Mai sunt patru săptămâni și câteva zile până la vacanță. Becks crede că poate supraviețui. Nu s-a gândit încă ce mama naibii o să facă în vacanță, dar orice e mai bine decât locul ăsta care numai paradisu' lesbi nu e. Se curăță pe față cu un spray cu apă termală, își dă cu o dischetă și se freacă la ochi pentru a-i ține deschiși. S-a îmbrăcat deja cu uniforma, o fustă și o cămașă din materiale proaste, iar acum mai rămâne doar să se machieze discret. Fiindcă nu se dă cu fond de ten,

treaba se petrece repede. Mai întâi, își vopsește sprâncenele cu un fard cenușiu, maroniu, puțin mai închis decât părul ei. Pensula îi alunecă în două locuri pe care le corectează cu degetul. Apoi, folosind aceeași pensulă plată și lungă, ia un fard de pleoape ceva mai închis, pentru conturarea ochilor de sub care ies cearcăne grele. Se dă cu rimelul de la Mac, care îi alungește genele până la arcada ochiului, fără să se dea și în partea de jos. Mai ia o pensulă groasă de brush și dă de două ori cu ea pe pomeți, pentru a îi aprinde cu puțină culoare. În final, se dă cu un ruj șters, la fel ca existența ei. Sau, cel puțin, atât de ștearsă pe cât și-ar dori ea să fie, căci celelalte fete nu-i dau pace. Una dintre ele o înghiontește peste chiuvetă, trecând prin spatele ei în baie. „Oricum e o grasă nespălată", își zice Becks în sinea ei, pentru a-și reasigura încrederea în sine. După ce trece de două, trei ori cu peria prin părul ei blond și sănătos, își strânge toate lucrurile și le duce înapoi în cameră. De regulă, pleacă toate în același timp în drum spre școală, dacă încep cursurile la aceeași oră. Azi, are biologie de la opt jumate și împarte sala de clasă cu Natty, dar și cu grasa nespălată și alte câteva surori de-ale ei. *Here we go again*. Natty o salută zâmbitoare, ca de obicei, când Becks ajunge lângă ușa de la intrare. Dă să plece direct spre liceu, să traverseze curtea singură, însă se pare că și celelalte sunt gata, așa că pleacă în grup. Becks ține cu putere mâna peste geanta ei de umăr, nu care cumva să-i facă vreuna vreo glumă nesărată, să-i fure cărțile sau

God knows what.

După un drum lung și chinuitor – în care este complet ignorată de celelalte fete (le e frică... dacă exagerează prea tare, Becks le-ar putea pârî la doamna D.), dar o și ignoră la rândul ei pe Natty –, micul grup ajunge în clasă. Becks se așază în ultima bancă de la geam, pentru a putea contempla ca de obicei priveliștea de pe fereastră, dar și pentru a-și asigura spatele. De ce e viața așa de groaznică atunci când ești *bullied*?... De ce trebuie să se uite în toate părțile, înainte de a face orice? Și asta doar pentru că a îndrăznit să facă niște chestii *kinky* cu câteva fete. *Talk about discrimination.*

Bine măcar că băncile sunt pentru o singură persoană, iar Becks nu e nevoită să-și împartă durerea cu altcineva... care ar putea-o amplifica, bineînțeles. Chiar cu ușurință. De când e Becks atât de slabă? Dar, ş̦ş̦ş̦h! Intră profa. Începe ora în două minute. Fără întrebări. Niciodată cu întrebări, pentru că apoi va fi nevoită să găsească răspunsurile, iar asta va duce numai la și mai multe lacrimi.

Don't let them in, don't let them see... Becks aproape că răbufnește în râs cu voce tare. Ce-ar mai fi o ciudățenie când e deja considerată mama ciudaților?

Profa intră, ora începe. Femeia face prezența. Becks nu știe câte fete sunt în clasă. O vede doar pe Natty stând în fața ei, cu părul perfect drept și negru și mirosind probabil a Victoria's Secret, miros pe care acum îl urăște. O enervează, ca de obicei. Nu, nu vrea să

știe de ce simte asta. Pur și simplu așa e. Becks ridică mâna când își aude numele, dar nu spune nimic. Parcă e mai ușor atunci când taci, îți vine și ție a crede că nu exiști, te poți ignora mai simplu.

Momentan, studiază ceva în legătură cu hrănirea animală, însă Becks nu poate fi atentă, ci doar își notează pierdută chestiile pe care le spune profa. Nu știe cum o cheamă și nici nu-i pasă. Totul pare așa de negru în jur... Atenția îi e distrasă de o colegă care ridică mâna. E sigur o prietenă de-a grasei din baie. Profesoara se oprește din predat și o întreabă:

— Vrei să ne spui ceva?

— Am citit într-o carte că plantele carnivore se pot hrăni cu până la trei kilograme de insecte într-o săptămână. Putem vorbi despre o paralelă cu oamenii, căcimulțidintreeimănâncăpisicihahahaha.

Tipa a vorbit super repede, însă Becks a înțeles esențialul. „Eating pussy", foarte amuzant, *indeed*. Dar apoi se întâmplă exact opusul acestui comentariu, adică un lucru la care Becks nu se aștepta să se întâmple. Natty se ridică repede în picioare și se întoarce plină de ură spre colega ei.

— Am auzit că fetele cu fețe de cal ca tine mănâncă rahat, spune ea, privind-o în ochi.

Profesoara deschide gura, uluită, însă își reia calmul.

— Domnișoară Franz, detenție! La fel și domnișoara... spune profa, pedepsindu-le pe amândouă fetele,

însă Becks deja nu mai ascultă.

Se gândește că Natty vrea cu adevărat să-i fie prietenă și că s-a comportat mult prea urât cu ea. Trebuie să-i dea o șansă acum. Poate ea e confidenta pe care o căuta. Salvarea din lumea în care intrase fără să vrea, o lume a victimelor fără scăpare. Așa că se înveselește pentru tot restul zilei și decide să o ia de la capăt. Trebuie să continuie să facă lucrurile care o fac fericită. Că doar de asta a venit tocmai până la liceu' ăsta.

CAPITOLUL 14

— În vacanța de iarnă poți să vii la mine, îi spune Natty cu nonșalanță.

Becks nici până acum nu știe care e țara ei de origine.

— Unde mai exact? întreabă ea, în sfârșit.

— Berlin.

— Wow!

— Știu, nu am deloc accent nemțesc, zice Natty. Am lucrat mult la asta. Am fost în nu știu câte tabere de engleză. Plus că taică-miu e englez.

„Ce coincidență", își spune Becks și, cu această ocazie, își amintește unul din scopurile venirii sale acolo.

— E londonez, continuă Natty, dar a zis că ar fi mai bine să vin la un liceu din afara orașului. A avut un fix cu treaba asta de când eram mică. N-ar fi vrut să locuiască în Germania...

Da. Natty e categoric confidenta de mult căutată. Becks abia așteaptă să găsească un moment oportun pentru a-i povesti tot ce are pe suflet, iar vacanța de iarnă pare o idee grozavă. Pentru un anumit motiv, parcă nu-i vine să se mai întoarcă acasă, în România. Nu a stat destul de mult timp plecată. Abia și-a regăsit echilibrul, cu ajutorul noii sale prietene. Are nevoie de timp pentru *bonding*.

— De ce n-ai vrut să fiu colega ta de cameră? o întreabă Natty, în timp ce stau amândouă pe o băncuță,

afară, după îndeplinirea orei de detenție.

E destul de răcoare, dar se aud greierii și vântul printre frunzele uscate, ultimele rămase în copaci, iar cerul e de vis. Becks o privește în ochii ei albaștri și îi spune că nu știe, iar ea dă din cap ca și când ar înțelege. Poate chiar înțelege, dacă i-a luat apărarea azi.

— Ce părere ai de ce zic celelalte? o întreabă Becks la rândul ei, jucându-se cu fermoarul unui hanorac pufos, pe care nu l-a mai purtat de mult.

— Nu-mi pasă de ce zic ele. Am știut de la început că ești o tipă de treabă. Sunt proaste dacă te judecă pe baza unor bârfe.

Becks privește în jos. Se gândește la melodia lui Taylor Swift de pe *1989*. Da, da' bârfele sunt și adevărate, și dovedite, datorită celei de-a doua gagici. Ștoarfa naibii! Sigur știa!... Probabil că s-a încruntat în timp ce gândea asta, căci Natty începe să râdă cu vocea ei melodioasă, nici prea subțire și nici prea groasă. E întruchiparea feminității, e o floare. Un crin perfect alb, care nu se usucă împreună cu restul florilor din jur. Nu e afectată de trecerea anotimpurilor. Ea rămâne mereu în picioare și strălucește. E atât de frumoasă... Mai ales în lumină, dar și în lipsa de culoare a asfințitului. Becks își imaginează deja cât de grozavă va fi vacanța, și totodată știe că nu mai trebuie să-și târască trupul din pat în fiecare zi, căci acum a aflat că nu TOATĂ LUMEA o urăște și o ia la mișto. E suficient că Natty o susține. Vocea ei i se pare importantă, i se pare vocea unui lider. Dacă

spune Natty, așa e. Ea le va închide gurile scârboase, date cu ruj ieftin, ale celorlalte fete din casă și o va face cu stil. Becks nu și-ar dori niciodată să fie ca ea, dar, în mod paradoxal, e genul de tipă pe care a admirat-o mereu. Îi vine să fugă sus, la etaj, în casă, și să înceapă un jurnal. „Dear Diary, Natty e super mișto și e prietenă cu mine. Pupix!"

— Hei, nu pot eu să mă mut la tine în cameră? o întreabă Becks dintr-o dată.

— Ba sigur că poți, îi răspunde Natty, apoi se ridică amândouă de pe bancă.

Pășesc pe pământul rece, pe care Becks îl simte prin talpa subțire a tenișilor. Vor vorbi cu doamna D. în seara asta, iar de mâine totul va fi aranjat, probabil. *The bitch is back.*

*

Octopussy, octopussy, octopussy. Ce naiba a fost clasa a șaptea? Cel mai ciudat an din istorie. Doi nebuni au venit la ea acasă, Hyena și unchi-su, râde Becks în sinea ei. Unul a rămas, altul s-a cărat. Ălălalt a scris o carte... De unde până unde?

Își amintește cum stătea la ora de biologie și îl privea cu admirație pe bulangiu' de Basti, iar azi a stat la aceeași materie îndrăgostindu-se de o fată. STAI, CE!? Nu. Doamne ferește! Nu se poate. „Asta se întâmplă când gândești!" E imposibil să fie îndrăgostită de Natty, cu tot cu frumusețea ei. D-aia nu a vrut-o la început. *Goddammit!* Și acum chiar se mută cu ea în cameră. Își

interzice să facă sex cu ea, vreodată. Își interzice să fie mai mult decât prietene. Câte relații îi va mai strica sexul? Nț, nț! *Not this time*.

E singură în camera ei, pentru ultima noapte alături de insuportabila Sasha-cămașa. Mâine va dormi în patul... pardon, în camera lui Natty, care poate e și mai drăguță decât gaura asta de șoareci.

Și, poate, tot mâine, va revizui și lista de futai. Deci sexul e pentru oamenii naspa și dragostea pentru oamenii pe care-i iubești. De ce i-o fi luat atât să se prindă?... Dar nu-i va spune absolut nimic Hyenei. Acum ea e motivul urii sale. Să rămână cu văru' ei, da-și-ar limbi în cur. Becks face o grimasă, pe întuneric, se foiește de câteva ori și zâmbește pentru ultima oară, cu gândul la cât de bună a fost ziua asta și cât de multe s-au schimbat, atât de repede. Chicotește ca o majoretă, apoi își înăbușă orice sunet înainte să se ia colegă-sa de ea. Duce-te-ai învârtindu-te!

CAPITOLUL 15

E greu să stai în altă parte, ok? Nu contează de unde vii sau unde te duci. Niciodată să nu ai așteptări extraordinare, niciodată să nu-ți imaginezi totul în detaliu. Imaginația e un lucru foarte înșelător. Nicăieri nu e un rai pe pământ. Dar cu siguranță există un loc în care te simți ca acasă. Peste tot e greu să te acomodezi. Chiar dacă știi deja limba, există multe alte lucruri. Magazinele de la colțul străzii, vecinii, obiceiurile. Orice comunitate e diferită. Trebuie să te adaptezi, iar dacă într-adevăr aparții acelui loc chiar reușești și îți e la-ndemână. Dar tot trebuie să ai anumite elemente care te fac să te simți în siguranță într-un loc străin, în care îți vei petrece o perioadă mai lungă de timp. Nu e ca și cum mergi la un hotel și stai câteva zile. Acolo nu trebuie să te acomodezi cu nimic.

Becks înțelege asta acum. Înțelege și vrea să-și strige ei însăși, cât și celorlalți oameni, în general adolescenți, care latră „acolo CU SIGURANȚĂ e mai bine". Nu, mă, muiștilor, poate VOI sunteți mai buni într-un anumit loc. Fără inițiativa asta, locul e doar atât. Nu există magie. Nu există vindecare fără tratament. Nu există un rai care să fie deja acolo, așteptându-te pe tine să pășești în el. Ăla se găsește în mintea ta, ca orice altceva, tu îl construiești. Nu fi prost. Nu crede că, dacă mergi oriunde în lumea asta, e mai bine. Singura diferență e poate că tu ai mai multe șanse să fii mai fericit. Nimic nu-i moca. Mai ales fericirea!

Becks își termină monologul interior în timp ce scrie toate astea – sau bucățele – în chenarul de pe Facebook, apoi îi transmite Hyenei ideile ei, într-un mod mult mai prietenos, desigur. E încă sora ei, cea mai apropiată ființă de pe Pământ. Care totuși ar face bine să rămână acolo unde e. Pentru o secundă, se gândește să o cheme și pe ea și să se ducă să-l caute pe domnul bunic în fundu' pizdii mă-sii sau unde o fi el... Pardon, bunicul e mort. Doamna babă Sugar. Să înțeleagă o dată pentru totdeauna ce e cu neamu' din partea lui Gary, de ce sunt el și frate-su atât de *fucked-up*. De ce a scris dobitocu' ăla o carte și dacă într-adevăr Gary voia s-o fută pe mă-sa. Mda, poate că Hyena chiar ar trebui să vină și ea. Dar la fel de bine poate merge și cu Natty, înainte de a merge împreună la Berlin. Becks nu și-a anunțat încă familia despre aceste planuri cu care probabil că nu vor fi de acord, dar totuși ea e foarte hotărâtă și sigură că așa o să facă. Mai e puțin.

Camera lui Natty pare ceva mai mare decât fosta ei cameră, iar cu siguranță aerul e mai respirabil. Fereastra e aproape tot timpul deschisă și totuși înăuntru nu e frig. Patul pare și el mai moale, perna miroase mai frumos. Se simte minunat știind că în patul celălalt doarme o persoană pe care nu o urăște. Se simte ca acasă, gândește ea, și e atât de fericită. Pe biroul lui Natty se găsesc caiete, manuale și un bloc de desen mare. Pe noptieră se află o lampă mică și transparentă, cu motive florale. Patul e făcut la perfecție, iar în dulap se zăresc mai

multe bluze albe și eșarfe din bumbac. Becks adoră totul la această cameră, în special ghirlanda cu beculețe colorate pe care Natty a prins-o deasupra patului. Abia așteaptă să se întunece și să le aprindă și să stea fiecare în patul ei, sporovăind.

Heaven is a place on Earth with you...

Da, acesta este paradisul despre care spunea Becks în mesajul ei. Cel pe care și-l creează singură. Sau, poate, cu puțin ajutor din partea lui Natty. Încă puțin, foarte puțin...

*

Hyena a aflat deja când are toate tezele și se pune pe recapitulat. Ea știe că Dragoș nu face același lucru în camera lui, din păcate... L-ar fi putut ajuta, chiar dacă el e la filo. În mod ciudat, părinții ei și-au prelungit șederea în Germania, așa că va petrece tot restul semestrului până la vacanța de iarnă împreună cu mătușa și vărul ei. Ceea ce nu e neapărat un lucru rău, deși tanti Flori e în continuare enervantă ca naiba. Și nici nu gătește bine. Însă totul merită pentru prezența lui Dragoș, care a cam ignorat-o în ultima vreme, dar și ea a fost destul de ocupată cu școala. În sinea ei, speră ca cei doi să rămână cu ea și de sărbători, pentru a avea din nou ocazia de a petrece ceva timp împreună, de a mai vorbi despre chestii.

Citise deja mesajul de la Becks, dar nu știe cum să-i răspundă. „Ți-am spus eu“ nu sună prea drăguț, însă adevărul e că Hyena intuia de la început că sora ei n-o s-o ducă prea bine acolo. Apoi, cu o răutate și mai

mare, se gândește că Becks merită toate cele care i se întâmplă – Hyena nu știe exact ce, Becks nu i-a spus, însă e evident că nu e fericită – pentru că s-a dus acolo cu gânduri necurate, de a face sex și nu de a învăța pentru viitorul ei de medic veterinar. Dar, în mare măsură, Hyenei îi și pare rău pentru ea. Nu are totuși cum să o ajute, așa că se gândește să-i scrie niște încurajări destul de false pe Facebook, folosind ca scuză faptul că are de învățat pentru teze. Da' de unde! Are și ea viața ei. Uite, asta face distanța, deși la surorile gemene nu ar trebui să se aplice. Însă conflictul lor inițial nu s-a încheiat în mod definitiv. Așa că amândouă preferă să-l ignore, când de fapt el e cel responsabil pentru răceala vizibilă din schimbul de mesaje și lipsa comunicării *face to face*, adică prin Skype. Nu sunt toți ocupați când ai nevoie de ei? Dar nu e același lucru și aici.

Din punctul ăsta de vedere, Hyena și Becks sunt opuse. Hyenei îi place să mediteze singură, să se gândească ore în șir la ceva. Doar asta a făcut cea mai mare parte din viață. La spitalul-hotel-școală sau ce-o fi fost instituția aia din mijlocul pădurii. Hahaha!... Hyena realizează că și Becks se află într-o instituiție multifuncțională în mijlocul pădurii. Rolurile s-au inversat. Hyena nu se bucură atât de starea în care se află sora sa, ci de motivul maturizării, de șansa pe care a primit-o Becks, de a realiza cât de greșite sunt unele dintre raționamentele sale. Când se va întoarce acasă, va fi cu siguranță un alt om, un om mai bun, mai dezvoltat. Da,

ăsta-i răspunsul corect. Becks are nevoie de timp să-și dea seama de multe lucruri. Iar Hyena are de gând să i-l ofere.

CAPITOLUL 16

Cine să fie, cine să fie oare? A Treia. Becks nu prea mai are de unde alege cum, din moment ce nu are niciun fel de aliat în casă în afară de Natty, însă nu e imposibil... Nu? Trebuie să mai facă sex cu o tipă înainte de a pleca în vacanță. Laba nu mai e suficientă. Nu știe cum a putut supraviețui Hyena doar cu atât, dar, în orice caz, atunci era mai mică să... Tipul ăla David, cu povestea lui dubioasă, cine știe ce au făcut ei, cu tot cu Hristosu' lor... Când Natty nu e în cameră, adică rareori, Becks își mai permite să se masturbeze pentru câteva minute. Apoi, uneori, la baie, dar nu e la fel de mișto. Ce bine că fetele nu trebuie să se uite obligatoriu la filme porno ca să-și dea drumul sau să li se scoale pizda. Deși Becks încă salivează cu gândul la operele de artă ale lui Viv Thomas. *Viva la Viv, forever*. Cele mai bune filme porno realizate vreodată pe Pământul ăsta. Dacă Becks ar avea destui bani, și-ar comanda toate DVD-urile de pe site. Dar momentan nu are decât bani de buzunar, cât să nu moară de foame și să-și mai ia câte ceva din oraș, dacă pleacă în vreo excursie spontană. Ceea ce o să facă în curând, dar nu organizată cu clasa. Revenind la subiect, A Treia nu poate fi decât o răzbunare, însă fără prea multe complicații, astfel încât Becks să nu fie dată afară din liceu. Doamna D. e suficient de *scary*, însă directoarea e și mai și. Cuvântul „rape" îi tot trece lui Becks prin minte, referitor la Sasha, dar... Nu. E mult mai amuzant dacă e constrânsă prin alte feluri. Așa

că Becks trebuie să găsească ceva ingenios, șmecher cu doi de „șm“, care să o facă pe domnișoara Bully Nr. 1 să înceteze odată pentru totdeauna, dar și să-i dea limbi în pizdă. 3,14zda. Un fel de mic șantaj *à la* școala generală, iar Becks e un fel de profesionistă în d'astea. Trebuie doar să găsească ceva de care Sashei să-i fie rușine. Pff! Prea multă muncă. Becks preferă calea violentă. Poate că o să-i dea vreo două palme, o să se închidă amândouă în dormitor și... Totul e mult prea riscant. Ce-ar fi s-o întrebe pe Natty? Jesus, nu! O altă verigă slabă din casă? Nu poate pur și simplu să vină o tipă la ea, pur și simplu, nu. Oamenii trebuie să se codească, să se prefacă... Sexul e pentru proști, mai ales când nu ești hetero. Normal. Hai să râdem de cei pe care nu-i înțelegem și alte labirinturi ale gândirii omului cu mintea mică. Becks vrea doar sex. O A Treia. Nu e ca și cum ceva ar putea depăși relația ei cu Hyena... Sexul cu ea e *dă best*. Dar momentan îi e scârbă de ea. În felul inocent. Mai bine dă mesaj la părinți să îi anunțe de vacanța de iarnă. Mai e doar o săptămână până atunci.

„Cum adică nu s-au întors încă din Germania?“, face Becks, vorbind cu Hyena pe Facebook, după ce nu i-a răspuns nimeni la telefon. Frica începe să-i crească în piept. „Se întorc până la Crăciun?“, mai tastează ea.

„Nu știu, probabil. De ce?“, o întreabă Hyena.

Pentru că EU o să fiu în Germania de Crăciun și nu se poate să fie și ei acolo, își zice Becks. Speră totuși că se vor întoarce într-adevăr. Decide să nu-i spună Hyenei

încă faptul că-și va petrece vacanța cu o colegă, în locul familiei sale. Își blochează telefonul și ridică privirea spre Natty, care stă în celălalt pat, citind o carte.

— Hei, crezi că am putea merge în Londra săptămâna cealaltă? o întreabă ea.

Natty își ridică la rândul ei privirea din carte.

— Probabil. De ce?

— Pentru că trebuie să vizitez pe cineva. Nepărat.

Natty își închide cartea și se dă jos din pat, venind lângă Becks. Are mereu grijă să nu o atingă prea mult, dintr-un anumit motiv.

— Pe cine?

Becks se decide să-i spună tot.

— Când eram în clasa a șaptea, soră-mea, Hyena, a venit acasă după ce a lipsit cam toată perioada de școală din viața mea. Au dus-o acolo când era mică, pentru că ar fi avut diferite diagnostice pentru boli mintale. Când s-a întors ea acasă, a venit și unchiul ăsta Philip la noi, fratele tatălui nostru vitreg. A venit din S.U.A. și a stat câteva luni bune la noi. La final, am aflat că el scria o carte despre o nouă boală mintală, *Octopussy*, bazată pe familia noastră, pe care el o considera nebună.

— De ce vă considera nebuni? o întreabă Natty, iar asta e întrebarea pe care gemenele și probabil toți membrii familiei și-au pus-o de atunci încoace.

Nu se știe dacă vreunul dintre ei a găsit cu adevărat răspunsul, însă Becks decide să fie deschisă și în

privința asta.

— El ne-a spionat și a aflat că mama l-ar fi ucis pe tatăl nostru biologic, pentru că era un alcoolic împuțit și pentru a putea fi împreună cu soțul ei actual, care e super bogat. De mine s-a luat fiindcă... am făcut sex cu câinele nostru, Ham. Și de Hyena s-a luat fiindcă a făcut sex cu mine. Și de frate-su s-a luat fiindcă în copilărie ar fi vrut să-și fută mama, pe bunica noastră vitregă.

Becks îi așteaptă reacția. A vorbit repede. Tremură spunând toate astea.

— Și pe ea vrei s-o vizitezi acum? întreabă Natty după ceva vreme, păstrându-și fața zâmbitoare, pe chipul ei atât de frumos și blând.

Becks dă din cap aprobator.

— Vreau să aflu adevărul. Adică ce s-a întâmplat de fapt în familia lor, ce părere are ea despre toate astea... Nu am pe cine altcineva să întreb. Mama nu vrea să-mi spună, iar Hyena nu vrea să discute despre asta.

— În ce zonă trebuie să mergem?

— Am făcut rost de o adresă, spune Becks. De pe niște scrisori pe care i le-a trimis bunica lui Gary. Tatăl meu vitreg.

Becks caută în notițele de pe telefon și o găsește. Nu poate pronunța numele străzii, dar cu siguranță stă într-un bloc. Natty privește adresa cu ochi gânditori.

— Păi, bine, mergem acolo în weekend-ul viitor, iar luni plecăm acasă, la ai mei. Dacă vrei, cred că poate veni tata să ne ia. E pilot de elicopter.

Totul seamănă așa de mult cu *Fifty Shades*! Becks e Anastasia, tipa sărăcuță, vai de ea, care are nevoie de ajutor. Natty e Christian, persoana bogată care o poate duce cu un elicopter până acasă la ea. Pe Becks nu ar surprinde-o dacă Natty ar fi vreo moștenitoare importantă a mai multor iahturi și vile. Ce romantic! Vezi să nu. Becks urăște să fie neajutorată și, mai ales, să se afle în inferioritate. Dar nu se poate abține. Ăsta e exact tiparul de fată care a atras-o încă din clasa a cincea. Dar, despre asta, mai târziu.

CAPITOLUL 17

Sau poate nu mai târziu, fir-ar! Becks a analizat-o pe Natty mai devreme și acum iar nu poate dormi fiindcă se gândește la tâmpenii. De data asta, însă, decide să-și lase mintea să călătorească unde vrea ea, să ia legătura cu acele gânduri închise și să-și amintească de trecutul nu chiar așa de îndepărtat. Becks se mai gândește și că au trecut cam trei luni de când e în Anglia și că viața ei se simte oarecum diferit față de România, dar se aștepta la asta. Trei luni foarte ok, de altfel. Însă din clasa a cincea până în clasa a noua au trecut patru ani, destul de mult timp. Atunci a început ea să aibă contact cu tipele.

Totul a început cu Tila Tequila. Îi urmărea show-ul de pe MTV și i-a rămas în minte replica ei, felul cum și-a dat seama că îi plac fetele... Tila a spus că se uita la fundurile majoretelor de la școală și se simțea atrasă de ele. Becks s-a gândit pe atunci că ar fi mișto dacă i-ar plăcea și ei, dar rămâne o dilemă până în ziua de azi dacă asta e într-adevăr adevărat, dacă s-a mințit singură ca să se simtă mișto. Pentru că a știut că lesbienele nu sunt privite bine de societate și a vrut să se răzbune pe societate prin chestia asta. Dacă a fost o revoltă, un mesaj, o joacă, o glumă. Dar gluma a început să devină serioasă.

Prietena ei cea mai bună de atunci... Să zicem K. Ea a început totul, pentru că și ea se uita la Tila pe MTV. Împărțeau ciocolată, pentru că pe vremea aia Becks

mânca ciocolată. Dar, într-o zi, K. a zis că nu au nevoie de ciocolată. Așa că s-au sărutat pe bune în spatele școlii, iar K. a făcut o poză pe care Becks și-a pus-o la avatar, pe mess, pentru a continua mica ei șaradă. Nu s-a gândit, ca de obicei, prea mult la ce făcea. Era distractiv. Dar K. era tipul ĂLA de fată... conducătoarea, șefa. Era imposibil să ai dreptate în fața ei, chiar și când aveai pe bune dreptate. Și, mai mult de atât, parcă voiai să o lași pe ea să aibă dreptate. Orice făcea, Becks se simțea prost, inferioară, de aia a și renunțat la prietenia lor, după un scandal hetero și emo pe care nu vrea să și-l amintească. Dar ăsta a fost cu adevărat motivul principal. I se părea că K. o ține veșnic la distanță, că ea e regina și Becks doar o sclavă și nu va fi niciodată mai mult. Nu a putut suporta lipsa de apropiere. K. avea multe limite, despre care nu voia să vorbească niciodată. Îi spunea lui Becks „acum nu mai sunt supărată, dar am fost...", iar apoi nu oferea nicio explicație. Becks înnebunea lângă ea. Trebuia să fie mereu cum voia ea, K. avea toate inițiativele lor sexuale. Becks nu îndrăznea să o sărute. Dacă K. nu voia să o sărute în clipa aia? Dacă majestatea sa regală s-ar fi supărat? Și Becks e încă atât de convinsă că K. i-ar fi spus doar că totul e în mintea ei, că se subjugă singură, se inferiorizează automat. Dar Becks e sigură că nu e așa. K. făcea doar pe nevinovata, trăgând toate sforile. Și nu, nu voia să fie împreună, doar se distrau. Nimeni nu și-a dorit vreodată o relație cu Becks, așa că a continuat să-și construiască

misoginismul interiorizat, căci nu avea altă șansă decât a urî fetele pentru dreptul lor de a o amăgi. Fiecare dintre ele. Însă Becks nu le-a urât cu adevărat...

Prietenia lor s-a încheiat un an mai târziu, iar apoi a urmat o pauză lungă, în care Becks s-a jucat cu Ham. Realizează acum că totul era nesatisfăcător, dar a insistat să continue. Un fel de auto-mutilare. *O, tu dulce autodistrugere, m-apropii, te-apropii mult prea repede...* Cânta asta în mintea ei în timp ce potaia își făcea treaba cu trupul ei. Da, a avut faza ei de rap românesc, începând cu Nane și terminând cu dragul de Ombladon. Venirea Hyenei a mai echilibrat lucrurile. Dar, chiar înainte de asta, a mai avut un *crush*.

Tipa era de o frumusețe cadaverică, literalmente. Era o persoană teribilă și extrem de enervantă, așa că ea și Becks au devenit în scurt timp bune prietene. Nu a durat mult. Nu a durat mult până ce Becks să realizeze că o vrea. Dar nu s-a întâmplat nimic. Tipa asta nu suferea de același complex de superioritate, însă... tot era de neatins. Becks nu înțelegea de ce. Era mai frumoasă, mai înaltă, mai bogată decât ea. Era mai bună din toate privințele și, totuși, prietenia cu ea o făcea să se simtă mică, nesemnificativă, la fel ca și prietenia cu K. Nu toate amicele ei aveau același efect, dar de restul tipelor nu-i păsa. Becks a realizat în scurt timp că nu poate avea o legătură strânsă cu o tipă fără să ajungă să-i placă de ea *în felu' ăla*.

Pe lângă cele două BFF-uri, cu ale căror prietenii a

terminat în mod tragic, Becks a mai avut un *crush* care durează încă și va dura la nesfârșit pentru că e cu adevărat imposibil să ajungă la acea persoană. O vedea la școală, o știa din vedere, dar nu a vorbit niciodată cu ea în mod direct. Persoana respectivă, cea mai frumoasă blondă cu chip de înger din tot universul, probabil o ura, însă lui Becks nu-i păsa. Tocmai asta o atrăgea cel mai mult, pe lângă perfecțiunea a tot ce făcea. Era o iluzie în care Becks voia să trăiască tot restul vieții și de cele mai multe ori avea fantezii cu ea. De fapt, de fiecare dată când își imagina un scenariu lesbi în mintea ei, tipa asta era protagonista. Și Becks era mai mult ca sigură că ea era ca și K., șefa tuturor. Zeița supremă.

Și Becks a știut de fapt de ce mereu a fost atrasă de acest gen de fete. Demnitatea lor. Demnitatea pe care Becks nu ar putea niciodată să o aibă, din simplul motiv că nu i se pare ceva important. S-a născut fără a avea pic de demnitate în ea și nici nu-și dorește să aibă. Asta e. Trupul ei nu e un monument istoric și i-ar permite oricui să îl atingă. Nu e selectivă când vine vorba de sex, mai ales cu fete. Ar accepta pe oricine, însă asta nu se poate spune și despre tipele enumerate înainte. Pur și simplu, ele sunt magice, iar Becks e doar o tipă tare în clanță, nu foarte feminină, cel puțin nu în gândire; o tipă cu gura mare, foarte încăpățânată, dar lipsită de sensul realității, într-o măsură destul de mare, după cum bine știți. O tipă care nu e în stare să fie șefa nimănui, în afară de propria persoană și poate a câtorva sclavi care ar urma-o

orbește. Asta e tot ceea ce Becks poate fi, pe când *crush*-urile ei, prietenele ei, sunt soarele de pe cer. Sunt prințese. Iar Becks nu vrea nimic mai mult decât să le slujească în continuare, atâta timp cât poate avea rolul concubinei sau, mai mult, a singurei și unicei iubite. Dar și ăsta e un vis la care Becks a renunțat de mult. A venit Hyena, egalul ei, însă atingerile ei nu înseamnă așa de mult... Ea vrea altceva. Și a făcut o grămadă de greșeli. Ar fi vrut să pară la fel de pură precum Natty, care indiferent de cât de multe puli ar fi supt și cât s-ar fi tăvălit prin noroaie, tot are spiritul de a se aranja frumos, ca o virgină, de a arăta atât de inocent, de a fi atât de iubită de toți. Ele sunt EXACT ca Nancy și Penny din Clasa 402. Becks va fi mereu Nancy, cea care aspiră la o persoană care nici n-are habar de existența ei. Și de asta s-a hotărât să urască femeile, din adâncul sufletului ei. Pentru că nu urăște nimic mai mult decât să se simtă slabă. Pentru că nu vrea să plătească prețul ăsta pentru a fi iubită sau nici măcar atât. Pentru că nu vrea să moară înecându-se cu propriul sânge, de dragul unui ideal. Așa că a făcut ce a fost mai ușor. S-a îndreptat spre băieți, și totuși... tot a suferit. Cum mama naibii? Cum mama naibii ajunge să fie mereu o victimă?

CAPITOLUL 18

Chiar dacă Becks a plâns cu o noapte în urmă, acum a uitat totul. Ăsta era și planul. O nouă zi frumoasă începe, o zi în care ea este cea în control, ea e Penny și face numai ce vrea. Atât de puțin până la vacanța de Crăciun în Berlin... Va merge pe străzi, pe lângă brazi luminați, va admira prostituatele care îngheață în frig, va vedea capete blonde și înalte, precum al ei, se va droga, cel mai probabil, se va distra la târgurile de Crăciun, va mânca turtă dulce, va respira aerul tare și va uita de orice nefericire simțită vreodată. Alături de o tipă mișto, dar care NU e mai bună decât ea. Garda sus. Zgarda jos, haha!

S-a obișnuit să bea cafea dimineața și își toarnă puțin lapte de soia în cană. Fetele au lăsat-o în pace, după ce le-a înfruntat pe fiecare cum a putut ea mai bine. Becks nu e slabă în fața nimănui. E la fel de tare precum cafeaua ei cu mult zahăr.

— Ai Engleză azi, nu? o întreabă Natty, furișându-se prin spatele ei, la masă.

Pffft! De parcă nu i-ar ști tot orarul pe dinafară deja. Tipa asta e obsedată de Becks. Ia o gură de cafea și îi spune că da, are engleză azi.

— Ai făcut eseul ăla?

— Da, l-am făcut.

— Bun, îi spune Natty, turnându-și și ea cafea într-o cană, fără nimic altceva, însă.

— Încă puțin și vine weekend-ul, când o să îți

vizităm în sfârșit bunica.

— Abia aștept, spune Becks, după ce lasă jumătate de cană plină cu cafea pe masă.

Se ridică și nu-și ia la revedere, plecând singură spre hol, unde se încalță. Afară fulguie deja. Va fi o iarnă pe cinste!

Becks își imaginează că a lăsat-o pe Natty singură în bucătărie, să reflecteze la durerile ei ascunse, să o vadă pe Becks cum își impune barierele între ele două. Da, *that's what I call power*, își spune Becks în timp ce iese pe ușă, zâmbind triumfător în timp ce merge spre liceu.

*

— Cum adică nu vii acasă de Crăciun? se răstește Hyena la ea, disperată.

„A, acum îți pasă", gândește Becks, la fel de exasperată.

— Ai noștri s-au întors? întreabă ea, răspunzând deci cu o altă întrebare.

— Nu încă.

— Te înțelegi cu Dragoș?

Becks lovește unde o doare pe Hyena. Asta e maxim a treia oară când vorbesc pe Skype de când a plecat ea din țară. Hyena trebuie să fi fost tare ocupată cu școala, nu-i așa? Însă ea se menține pe poziții.

— Mă înțeleg bine. Cred că ei o să facă Revelionul cu noi, zice Hyena pe un ton mustrator.

— Mă bucur. Eu o să fiu în Berlin, i-o trântește

Becks și apoi îi spune că trebuie să închidă.

E vineri seară. Ar fi vrut să-i spună și surorii sale despre misiunea de cercetare în care ea și Natty pleacă mâine, însă, judecând după atitudinea ei, decide că nu are rost. Se întreabă cât de multe o să afle, câte lucruri se vor clarifica în mintea ei. Cum o fi bunica asta, doamna Sugar...

Natty pare mai entuziasmată decât ea și în momentul ăsta probează haine care să facă o impresie cât mai bună. Lui Becks i se pare simpatic modul în care ea țopăie în fața oglinzii și o întreabă care căciulă se asortează mai bine cu puloverul ei de lână. Amândouă chicotesc și râd la glume fără sens, un fel de *inside joke*-uri, însă asta îi amintește lui Becks de fostele ei BFF-uri și speră ca această prietenie să nu se termine la fel. Trebuie să se culce devreme fiindcă vor lua un autobuz care le va duce în oraș, iar de acolo un taxi, cel mai probabil, ca să nu zăbovească singure prin cartierele rău famate. Becks și-ar fi dorit să o poată avertiza pe bunica ei, însă îi e frică oarecum de ce reacție ar putea avea. Decide că o vizită surpriză nu are ce să strice... Se mai întreabă și dacă ea își va anunța copiii despre această vizită și ce părere va avea Gary despre asta. Cui îi pasă? Va fi prea târziu ca să-i mai extragă lui Becks informațiile din creier.

Își pune niște pijamale ceva mai groase decât la începutul lui septembrie și adoarme destul de repede, bucurându-se de venirea vacanței și de terminarea cu

brio a primelor luni de școală din afara țării. Se pregătește în același timp sufletește pentru ziua de mâine și întâlnirea părinților lui Natty. Ce părere vor avea despre ea? Și cât de mișto va fi șederea ei acolo? Și ce mama naibii s-a întâmplat cu părinții EI, care nu au făcut niciun efort de a o contacta? În pofida tuturor acestor gânduri negre, Becks adoarme liniștită. „Ș-apoi, cine treabă are!“

CAPITOLUL 19

Londra e un oraș gigantic și Becks să gândește că n-ar putea niciodată să-l învețe pe tot. Probabil că nici n-ar fi nevoită să o facă, dacă ar sta acolo, la fel cum nici oamenii din București nu știu decât anumite zone prin care circulă. Dar orașele sunt incomparabile, bineînțeles. E o aglomerație de nedescris când ea și Natty ajung acolo pe la ora prânzului, dar Natty pare ceva mai curajoasă și se strecoară prin mulțime, în căutarea unui taxi. A mai fost acolo de multe ori, explică ea, tatăl ei fiind englez. „Wow, ce coincidență" își reamintește Becks din nou, fugind după ea pentru a nu se pierde în marea de oameni. E în jurul orei prânzului, iar înainte de ora șapte trebuie să fie înapoi în casă pentru a-și strânge lucrurile. Elevii nu au voie să rămână acolo pe parcursul vacanței de iarnă, așa că trebuie să se întoarcă acasă, la familiile lor. Sau, mă rog, oriunde altundeva unde școala nu mai răspunde de ei.

Natty găsește în sfârșit un taxi. Drumul cu autobuzul a fost groaznic, căci erau aproape singurele persoane din el, iar șoseaua propriu-zisă era prost asfaltată, lucru care i-a amintit lui Becks de România. Au avut ocazia să vadă mai bine pădurea din jurul lor și apoi niște case suite pe dealuri, singuratice. În rest, numai copaci înalți și tufe, până înainte cu zece metri de intrarea în oraș. Diferența a fost, desigur, ca de la cer la pământ.

Urcându-se în taxi, Natty vorbește repede, explicându- șoferului unde trebuie să le ducă. Becks încearcă

să-și țină ochii larg deschiși pentru a privi împrejurimile, însă nu vede nimic altceva decât oameni, probabil turiști, mergând grăbiți pe străzi și clădiri cu arhitectură veche... câteva biserici, catedrale, hoteluri, Big Ben-ul... magazine, mall-uri, muzee – ca în orice oraș mare. Becks e sigură că nu i-ar plăcea să stea aici. Durează o grămadă de timp până străbat aceastră monstruoasă capitală și ajung în sfârșit la destinație. Natty sporovăie tot drumul, însă Becks nu e prea atentă la conversație. Recapitulează întrebările pe care vrea să i le pună bunică-sii când ajung la ea. Ce, de ce, cum și, mai ales, *serios*? Într-adevăr toate astea s-au întâmplat cu familia ei?

Natty scoate un portofel doldora de bani înainte ca Becks să apuce să se dezmeticească și îi plătește șoferului de culoare. Amândouă coboară și suferă un mic șoc când se văd în fața unui bloc vechi și dărăpănat, înghesuit între alte câteva blocuri la fel de chinuite de soartă. Arată oarecum ca un cartier chinezesc din filmele americane, însă nu deține nici pe departe farmecul unuia. Pare un cartier de drogați și criminali în serie, unde focul de arme e ceva la ordinea zilei. Acum se așteaptă deja ca bunica ei să fie vreo dependentă de heroină, care le va întâmpina întinsă pe canapea, cu ochii umflați și privind în tavan, dându-le filosofii despre viață și tot întrebându-le cine sunt și ce vor și, poate, dacă au bani pentru mai multe droguri. Becks își șterge imaginea asta din minte și intră în clădire, asemănătoare cu cea în

care a fumat iarbă cu gașca lui Basti în urmă cu vreo doi ani. Apartamentul șapte. Bine măcar că oamenii ăștia au numerele pe uși. Fetele trebuie să recunoască totuși că ușa doamnei Sugar arată cel mai decent dintre toate, fără zgârieturi vizibile sau graffiti. Becks bate la ușă cu teamă. Toată groaza din lume i se suie la cap și începe să se îndoiască de tot. Aude însă zgomot dinăuntru și niște vase trântite. La ușă apare o femeie cu mânuși galbene, de plastic, în mâinile bătrâne, și cu o privire întrebătoare, dar nu neapărat răutăcioasă sau *scary*. Doar o întredeschide, pentru a le privi pe cele două copile care îi bat la ușă. După câteva secunde în care cele trei se privesc una pe cealaltă, femeia deschide ușa de tot și fața ei se schimonosește într-un zâmbet.

— Semeni leit cu taică-tu, îi spune doamna Sugar, însă trebuie să fie doar un comentariu răutăcios, pentru că Becks nu seamănă deloc cu burtosu' de Gary... care, bineînțeles, nici nu e tatăl ei adevărat.

Ea și Natty se așază pe canapeaua prăfuită spre care bunica le face semn. Ea își scoate mânușile galbene din mâini și le aruncă lângă chiuveta ruginită din bucătărie, revenind lângă cele două fete. Ceva îi spune lui Becks că nu are ce să le ofere de băut sau de mâncare, în afară de apa de la robinet.

— Ea e colega mea, Natty, spune Becks, rupând liniștea.

De afară se aud muncitori și multe înjurături, dar în casă, propriu-zis, nu vorbea nimeni înainte de ea.

Bătrâna dă din cap. Becks nu-și dă seama cât de ancorată în realitate e femeia sau dacă e cu totul plecată din lumea celor normali la cap.

— Am venit să te întrebăm câteva lucruri legate de Gary și Philip.

Femeia nu are nicio reacție când aude numele celor doi fii ai săi. În primul rând, de ce a plecat Philip în State?

Când începe să vorbească, Becks își dă seama că trebuie să se concentreze cu adevărat pentru a înțelege ce spune femeia, care vorbește cu un accent de te doare capul și mai și folosește cuvinte neauzite de ea până atunci. Doamna Sugar trebuie să-și fi dat seama de asta, pentru că își încetinește ritmul vorbirii și încearcă să articuleze mai bine cuvintele.

— Philip n-a fost niciodată cu adevărat în Cockney, el visa chestii mai mari. A urât mereu zona asta în care a copilărit, așa că la prima ocazie a tulit-o. A fost neastâmpărat și totuși nu mi-a creat niciodată probleme prea mari. Gary, în schimb... începe ea. A fost o bună perioadă de timp cât am stat la sora mea, în altă parte a orașului. Am stat la casă, doar eu și Gary, și a fost un chin, chiar dacă Philip ne vizita aproape săptămânal. Cât despre de ce a plecat în State, habar n-am, dar mereu i s-a părut că acolo ar fi cu adevărat ce caută el. Nu știu nimic despre asta, încheie femeia.

— De ce a fost un chin să stai cu Gary? întreabă Becks, bucuroasă că în sfârșit poate scoate ceva de la

femeie și, în același timp, bucuroasă că bătrâna a intuit din prima motivul venirii ei acolo și că e dispusă să-i ofere lămuriri.

— Nu-i convenea niciodată nimic și căuta mereu motive să-l prindă cu ceva pe Philip, să-l pârască la mine, de parcă ar mai fi fost încă un țânc mic și naiv. Chiar dacă diferența de vârstă dintre ei doi e mare, n-am înțeles niciodată de ce Gary și-a urât așa de tare fratele.

— Philip a scris o carte despre familia noastră. A zis că suferim de o boală la cap, toți, și a vrut să ne dea în vileag în fața lumii.

Aici bunica ezită. Deschide gura și o închide la loc, dar apoi își reia privirea hotărâtă.

— Mi-a trimis și mie o copie a cărții lui. Numai baliverne. La cum îl știu, nici el nu crede ceva din ce a scris, a vrut doar bani și faimă, ca întotdeauna.

E reconfortant pentru Becks să audă vorbele astea, care îi confirmă oarecum speranțele, că nu suferă de fapt de nicio boală, că e o ființă normală. Natty stă cuminte lângă ea și pare fascinată de bătrână. Becks o privește mai bine și realizează că arată destul de bine pentru vârsta ei, chiar dacă părul îi e alb și stă în ghemotoace în vârful capului. Femeia poartă cercei mari și rotunzi în ambele urechi și pare foarte inteligentă, nu arată prea tare ca o bunică, dacă nu i-am lua în considerare ochelarii cu rame rotunde și lentile groase cât fundul unui borcan de murături.

— Ce părere ai de mama? o întreabă Becks,

iscoditoare.

— Maică-ta e o femeie descurcăreață, însă Gary a luat-o prea din prima. Putea să mai aștepte înainte de a decide să-i crească plozii, spune femeia aproape sâsâind ca un șarpe. Se vede că nu o are la suflet pe Candie. Dar, totuși, continuă ea, e o femeie bună și probabil că Gary ar fi fost în continuare celibatar dacă nu era ea.

E uimitor cu câtă simplitate vorbește femeia despre tot. Becks se simte cu adevărat fericită văzând normalitatea din jurul ei, de la decorul micului apartament, la felul în care vorbește doamna Sugar despre niște lucruri considerate odioase de către celălalt fiu al său. Philip devine din ce în ce mai puțin plauzibil cu cartea sa cu tot...

— Dar te deranjează că ei au plecat amândoi în țări străine?

De data asta, femeia râde.

— Și dacă ar fi rămas aici, ce? Să sfârșească într-un apartament ca al meu, singuri și neajutorați? Mă bucur că și-au împlinit visele, amândoi, chiar dacă m-au cam uitat pe mine.

Se ascund multe lucruri în spatele acestor exprimări simple, își dă seama Becks, și nu trebuie să întindă prea tare coarda.

— Te așteptai să te vizitez? întreabă ea.

— Într-o bună zi, da. Chiar speram.

Becks zâmbește. Se simte foarte confortabil în prezența acestei bătrâne, dar nici nu vrea să uite că

aparențele nu sunt întotdeauna și modul corect de a privi pe cineva. Natty o surprinde, punându-i femeii o întrebare:

— Dar ce credeți despre faptul că Hyena a stat închisă pentru atâta timp într-un spital pentru copii cu probleme mintale?

Bătrâna nu pare surprinsă de întrebare. Cumva știa despre asta.

— A înnebunit și Candie aia!... Nu trebuia s-o trimită nicăieri. Asta e, a avut doi copii. Gary avea destui bani ca să îi crească.

„Deci pur și simplu Hyena a fost trimisă acolo pe nedrept?", se întreabă Becks. Femeia asta parcă știe ce gândește și îi spune doar ce vrea să audă. Ceva nu se potrivește.

— Philip zicea că Gary era gelos pe relația dintre tine și el, că voia mai multă atenție din partea ta, continuă Becks apăsat, ca să se facă mai clară.

— Asta-i adevărat, însă i-am oferit tot ce am avut. D-aia spun că a fost un copil greu de crescut. Mereu era nemulțumit de orice.

Becks se uită pe furiș la ceasul telefonului. Timpul a zburat și e deja ora patru. Trebuie să plece acum pentru a ajunge la timp înapoi în campus. Ea și Natty se ridică și, fără prea multe complicații, își iau la revedere de la bătrână și o pornesc înapoi. Fără promisiuni de a reveni. Fără rugăminți de a nu menționa vizita copiilor săi. Numai și numai chestii subînțelese, ca de obicei.

Smh. Dar, totuși, Becks și-a obținut răspunsurile.

PARTEA A II-A

Tell 'em when you find true love, it lives on

(Lana Del Rey - *Dark Paradise*)

CAPITOLUL 20

Prima zi de vacanță, prima zi la Berlin. Natty stă cu adevărat într-un castel, dar unul cocoțat la o înălțime amețitoare. Un fel de *penthouse*, aflat la etajul doișpe al unui bloc cu pereți de sticlă. Sau, cel puțin, peretele sufrageriei e din sticlă. Becks a așteptat nerăbdătoare urcarea liftului, pentru a descoperi în sfârșit casa lui Natty, obiectele din apartamentul ei și, bineînțeles, pe mama acesteia. Tatăl ei le-a luat conform planului cu elicopterul, pe care l-a parcat într-un spațiu amenajat special puțin mai departe de clădirea în care locuia familia Franz. E un bărbat destul de scund pentru un neamț, dar cu un corp atletic și o față prietenoasă. I-a povestit lui Becks despre toate lucrurile pe care trebuia să le viziteze pe durata șederii la ei acasă, despre mâncarea lor tradițională și despre cât de mult se bucurau că Natty și-a făcut o prietenă la liceu. Becks a aprobat totul și a mulțumit în timp ce privea fascinată pe geam, văzând orașul de sus. Arăta de o mie de ori mai bine decât jegoasa Londră.

Când a intrat în apartament, mama lui Natty le aștepta cu creveți așezați pe un platou și rață umplută cu legume la cuptor și cu o plăcintă cu mere mai bună decât orice desert din lume. Femeia era ceva mai înaltă decât soțul ei, avea părul șaten deschis și tuns până la urechi, iar fața ei inspira un oarecare profesionalism, ca și când ar fi fost prezentatoare de știri. Mai târziu, a aflat de la Natty că doamna Franz lucra ca manager într-o

firmă și că tot timpul arăta pregătită de o apariție publică, defect profesional. Deloc deranjant. Becks a mâncat cu poftă din toate mâncărurile de pe masă, iar apoi Natty i-a făcut turul apartamentului gigantic, cu patru dormitoare și două băi, cu o priveliște înnebunitoare asupra orașului și a gării centrale și multe picturi pe pereți. Becks nu a recunoscut niciuna, însă ce știa ea despre artă? Apoi Natty i-a prezentat plină de încântare dormitorul ei la fel de mare precum restul apartamentului, cu un pat triplu, dacă există așa ceva, cu multe postere și desene lipite pe pereți și un dulap gigantic plin de rochii. Mai bine de atât nici că se putea, gândea Becks, uitând de existența oricărui alt lucru de pe Pământ, așa cum se și aștepta, de altfel. Nu avea părinți, nu avea griji, nu avea un liceu de terminat la care urma să se întoarcă în anul următorul... O avea doar pe prietena ei Natty și apartamentul ei imens și minunat, și un oraș întreg numai bun de explorat și toată fericirea din lume. Nimic nu putea merge prost, absolut nimic. Becks se simțea oarecum vinovată pentru că se bucura de toate acestea gratis, doar fiindcă se oferise să-i acorde lui Natty o șansă.

— Natalia nu a adus niciodată prieteni acasă, îi explică doamna Franz în timpul cinei. Am petrecut toate sărbătorile doar noi trei, așa că ne bucurăm că în sfârșit avem și pe altcineva alături. Nu avem o familie mare. Eu, de exemplu, nu am frați, iar soțul meu, nici atât.

Engleza doamnei Franz este foarte stâlcită și nici

pe departe la fel de bună precum accentul perfect al lui Natty, dar e o plăcere să-i urmărești chipul fără cusur și tânăr în timp ce vorbește. Prea perfect și mult prea tânăr pentru vârsta pe care bănuie Becks că o are. *Face lifting*, cu siguranță.

— Spune-ne ceva despre tine, îi zice prietenos tatăl lui Natty, mușcând dintr-o chiflă cu susan.

— Și eu am petrecut sărbătorile doar în familie până acum, însă... acasă, în București, mai am o soră geamănă. Am vrut să plec din țară pentru că... ăăă... m-am gândit că am mai multe oportunități pentru viitor dacă plec în Anglia să studiez.

— Ce vrei să devii? o întreabă domnul Franz pe același ton vesel.

Moștenire de familie, se pare.

— Medic veterinar. Îmi plac foarte mult animalele, spune Becks, rușinându-se oarecum de carnea din farfuria ei.

După masă, se oferă să ajute cu spălatul vaselor, însă doamna Franz îi spune că mâine va veni menajera și se va ocupa ea de asta. Lui Becks nu-i mai rămâne decât să se piardă în continuare în visul ăsta frumos, vulgar de perfect, la fel ca familia Franz.

CAPITOLUL 21

Afară e mega frig, iar Becks e nevoită să împrumute hainele lui Natty, hainele ei pufoase și călduroase. Vor ieși în oraș azi, însă Becks continuă să se gândească la strania vizită făcută bunicii și, de asemenea, își pune multe semne de întrebare cu privire la familia Franz. Ce știe ea de fapt despre ei? În treacăt îi vine ideea că poate și familia ei pare cel puțin la fel de ciudată din afară. Și încă nu știe dacă maică-sa și Gary sunt încă în Germania sau dacă sunt în Berlin sau unde naiba sunt și de ce nu-i mai pasă nimănui de ea... Dar n-o deranjează prea tare, din moment ce nu e singură.

Natty o trage după ea spre un parc, în mijlocul căruia se află un brad imens, împodobit. Îi explică apoi că în Germania nu există Moș Crăciun, iar Becks face o față speriată la auzul acestei vești. După ce dau o tură, astfel încât Becks să poată arunca o privire în jur, fetele se retrag într-un pub micuț pentru a bea ciocolată caldă și vin fiert, în cazul lui Becks. Brusc, i se face foarte frig și începe să tremure. Are un atac de panică, ăsta e primul ei gând. Nu se poate calma, deși o vede pe Natty impacientându-se și încercând să o liniștească. Îi aduce apă cu lămâie. Apoi o scoate la aer curat. Becks își revine cât de cât, dar nu mai are chef de mers la plimbare. Revin în apartament, iar Becks doarme până seara târziu.

*

— Tu clar ești nebună. Crezi că poți să te duci de capu' tău într-o altă țară, acasă la niște necunoscuți? țipă

Hyena la ea, profitând de faptul că ceilalți nu înțeleg româna.

Becks încă are migrenă și se simte ca și când ar fi leșinat mai devreme.

— Au venit acasă? întreabă ea cu o voce pierdută.

— Nu, dar știi unde or să vină?! Or să vină să-ți ia ție curu' ăla de om prost înapoi aici!

Câteva schimburi de replici, așa s-au desfășurat majoritatea conversațiilor dintre gemene în ultima perioadă. Natty și-a făcut griji și i-a anunțat sora. Grozav. Becks se simte mult prea rău pentru a comenta ceva, așa că se lasă din nou să cadă pe pernă, dorindu-și să se trezească și totul să fie un vis. Nu vrea să se întoarcă acasă la familia ei, indiferent de cât de rău se simte. Mai târziu în noaptea aia, o aude pe Natty așezându-se lângă ea în pat. Din nou îi lipsește forța de a spune ceva.

*

— Te-ai trezit, în sfârșit! exclamă Natty a doua zi, când afară e deja lumină și jaluzele sunt trase.

Becks se simte mai bine, dar nu înțelege ce s-a întâmplat de fapt. A mâncat ceva stricat? Sau e de natură psihologică? E Efectul Octopussy, cumva? Își aduce dintr-o dată aminte că, în transformarea cărții unchiului Philip, el a adăugat o scenă în plus, între ea și Hyena, probabil gândindu-se că va ajuta la vânzări. A vrut să fie fictivă. Probabil a făcut laba scriind scena aia și asta îi readuce lui Becks pentru scurt timp durerea de cap.

— M-ai speriat foarte tare în cafenea, începe Natty.

Serios, Becks, n-am știut ce să fac. M-am gândit la ce e mai rău, spune ea, aproape plângând. Crede-mă că ești singura prietenă bună pe care am avut-o vreodată și... și de la început m-am gândit așa, că vreau să fim prietene. Ți-am învățat fișa pe dinafară, jur! Nu vreau să ți se întâmple nimic rău.

Becks o aude tare și clar, deși ar prefera să nu. Natty îi ia mâinile fragile într-ale sale. De data asta, Becks e în stare să și le retragă iute și să-i dea de înțeles că nu e nicidecum pe moarte. Și, în plus, să înceteze odată cu trăncăneala aia, dacă nu vrea să i se facă încă o dată rău.

O voce strigă după ele din hol. E tatăl lui Natty și, după tonul său, probabil că nu anunță faptul că prânzul e gata *or something*. Se ridică amândouă din pat, Becks încă îmbrăcată cu hainele din ziua anterioară, și urmează vocea. În pragul ușii stau Candie și Gary, cu niște fețe mai furioase decât ale taurilor când văd culoarea roșu. „*Now they care*", gândește Becks, predându-se. Nu are de ce să se lupte cu ei, să li se împotrivească. Vacanța asta nu i se mai pare nici ei o idee atât de bună. Își dă seama că a văzut tot ce era de văzut în Berlin și i s-a acrit deja de Natty și familia ei dubios de perfectă. Își ia la revedere, își strânge lucrurile, îi frânge inima bietei copile cu vocea cristalină, apoi pleacă. Nu-i pasă ce se întâmplă în continuare. Veninul persistă în corpul ei și se lasă condusă de val. Ultima ei imagine este chipul lui Natty având lacrimi în ochi și spunându-i cât de rău îi

pare pentru cele întâmplate. Apoi îi privește și pe părinții ei, care nu par nicidecum la fel de supărați. Idioții! Acum își dă seama de ce Natty nu a îndrăznit să aducă vreodată pe cineva acasă. Și ăștia au Octopussy *written all over 'em*. Numa' nebuni, peste tot. Numai posesivi plini de posesiuni și de zgârcenie. Să nu-și împartă aerul lor de oameni aristocrați, pffft! Becks se mulțumește privind geanta Louis Vuitton a mamei sale. „Și eu am bani, țăranilor discriminanți care sunteți! Și eu sunt o prințesă, chiar mai mult decât Natty..." Ceva îi spune că nu va mai mânca pe la alții pe-acasă prea curând.

CAPITOLUL 22

A greșit ea oare, prin tot ce a făcut? Căci lucrurile care i se păreau a avea sens cu doar câțiva ani, câteva luni în urmă, brusc par a fi fost făcute în van. Nu se va mai atinge niciodată de sora ei în felul ăla. Nu se va mai gândi la dățile în care a făcut sex cu Ham. Va uita de plăcerile bolnave, sexuale ale părinților ei; de crima făcută de Candie într-un scop nobil și de întunecimea trecutului lui Gary, care nici măcar nu-i este tată cu adevărat. S-a trezit, în sfârșit. Și se simte în continuare groaznic, chiar dacă migrenele au părăsit-o. Vacanța minunată prevăzută în mintea ei s-a transformat într-o perioadă pe care a tot încercat să o evite, o perioadă de meditație și regret. Și mult, mult amar și ciudă. Și nervi. Și lacrimi. Și singurătate.

Vine Crăciunul, sunt reclame la TV, dar ea nu poate găsi nimic festiv în asta. Nici în sarmale. Nici în nimic și niciodată nu a mai fost în starea asta. Poate șterge ceva cu buretele? Și, mai important, care sunt părțile pe care vrea să le păstreze? Hyena nu i-a mai vorbit de când s-a reîntors în țară. N-a mai vorbit cu nimeni, de fapt. Nu știe și nu înțelege nimic. Trece printr-o teribilă criză de personalitate, care trebuia să vină o dată și o dată, după atâta timp petrecut ca fiind perfect sigură de cine este și care e menirea ei pe Pământ.

O cheamă Becks, familia ei are trei alți membri, dintre care o soră geamănă și un tată vitreg irelevant.

Sora ei geamănă e o scorpie.

Ea, Becks, e bisexuală.

Hetero sau homoromantică? Nu știe încă. Nu vrea cu adevărat să recunoască faptul că i-ar putea plăcea ființele pe care le-a disprețuit în ultimul deceniu de viață, chiar și mai mult.

După Crăciun și Anul Nou, trebuie să se întoarcă la școala cu internat la care merge în Anglia.

Cam atât. Ce naiba face cu restul timpului? Trebuie categoric să se adune.

*

„Dragă Becks,

nu ai idee cât de rău îmi pare pentru ce s-a întâmplat în vacanța asta și înțeleg dacă nu vei mai vrea să vorbești cu mine. Părinții mei sunt nebuni, ok? Știu asta. Am sperat că de data asta va fi altfel...

Mi-e dor de tine. Sper să-mi răspunzi.

Cu dragoste,

Natty“

Bleah de o mie de ori! Becks șterge e-mailul, de care nici nu știe cum a făcut tipa asta rost. E ultima picătură. O fi ea frumoasă și drăgălașă, dar Becks nu va fi niciodată tipa aia. Tipa are care se pierde într-un love story. Tipa are care se pierde, în general. S-a dus în Anglia cu o treabă și are de gând să o ducă la bun sfârșit. Se va culca cu doamna D., dacă trebuie... Chiar de o s-o dea afară în șuturi, trebuie să facă asta; pentru a-și dovedi sieși că poate, pentru a nu fi banală. Toate înainte să înnebunească de tot sau din nou.

— Hyena, vorbește cu mine, pentru numele lui Dumnezeu!

— Tu crezi că îmi place de Dragoș, nu?! îi răspunde ea de nicăieri, ca și când ar fi așteptat o viață întreagă să o spună.

— Asta a vrut Philip să zică. Chiar ești bolnavă, continuă Hyena.

— Îmi pare rău, dar te rog încetează. Chiar vreau să vorbesc cu tine. Sau... o să mor! Totul e mult prea dramatic, zice Becks.

— Tu ai făcut să fie așa. Știam eu că nu școala te interesa pe tine când ai plecat acolo.

Becks nu știe ce să-i răspundă. Și-a făcut un tic în ultima perioadă. Da, descrierile. Se uită în jur și observă chestii, pentru a face timpul să treacă, pentru a avea timp de gândire. Aceeași cameră veche și spațioasă. Aceleași ferestre mari. Același covor blănos. Detalii... Manualele Hyenei puse unul peste altul pe birou. Coperțile sunt în mare parte verzi. Trei pixuri aruncate lângă ele și încă un teanc de caiete. Laptop-ul în pat. Patul aflat lângă fereastră. Dulapul închis. Lustra plină de praf, cu becurile ei ce trebuie înlocuite fiindcă nu mai luminează bine. Elastice de păr, două, pe noptieră. Unul e mov și gros. O pereche de șosete aruncate sub pat, probabil în mod accidental. Roțile scaunului de birou. Pereții simpli, fără urme. Patul. Patul în care ele... Becks își imaginează cum șterge totul cu buretele. Uită, uită, uită!

— Și ce vrei să fac, Hyena? răbufnește ea. Îmi

place pizda. Probleme? Nu, nu vreau pizda ta. Nu, nu vreau să fiu medic veterinar pentru că sunt zoofilă. Îmi plac și băieții. Nu, nu-mi pasă așa de mult de școală, dar, dacă vrei să știi, m-am descurcat super bine semestrul ăsta. M-am dus acolo ca să văd cum e. Și da, datorită cărții ăleia nenorocite... Uită-te la mine! MĂ VEZI? strigă Becks. Am vorbit cu bunica.

De data asta, Hyena are o reacție. Vrea să spună ceva, dar nu apucă.

— De ce toți oamenii trebuie să fie nebuni? Acum văd mai bine. Toți mint, toți ascund o grămadă de chestii. Și eu sunt tâmpită doar pentru că fac ceea ce gândesc. Când nimeni altcineva nu face asta! Asta e boala mea?

— Bunica s-a comportat ca și când totul ar fi fost ok, continuă ea, pe un ton mai calm. Dar știu și sunt sigură că nu-i așa. Știu că nu vrea să recunoască, nu vrea să-mi spună nimic. Știi de ce? Pentru că uitarea e singurul fel prin care poți rămâne normal la cap. Toți au știut asta, în afara mea. Dacă ar spune toți ce gândesc, ce au trăit, ce i-a făcut să fie așa cum sunt... Dacă interiorul ar fi pe exterior, Hyena...

— Știu, e tot ce spune ea, iar Becks se calmează, crezând-o.

Crezând că ea înțelege.

— Știu, Becks. Am fost la spital. Am stat ani întregi acolo. I-am observat. Nimeni nu spunea nimic, deși mulți erau în situații mai rele ca a mea, ajunși acolo

pentru tentative de crimă sau mai știu eu ce. Mintea e o chestie... greu de înțeles. Dar știu un lucru... Știu că unchiul Philip avea dreptate cu teoria lui de rahat. Da, suntem cu toții nebuni. Suntem nebuni pentru că refuzăm să uităm. Pentru că acționăm în loc doar să gândim. Gândește-te... Câți nu și-au imaginat că omoară pe cineva? Sau cum ar fi dacă s-ar sinucide? Dar cei mai mulți nu au făcut-o.

Becks tremură și plânge. În sfârșit, adevărul. Hyena o îmbrățișează.

— Îmi pare rău, îi spune ea. Și într-adevăr, totul e iertat, dar mai ales UITAT.

CAPITOLUL 23

Bun. Bun, acum e mai calmă, mult mai calmă. E Ajunul Crăciunului. Poate va primi cadouri; nu s-a gândit la asta, dar e înconjurată de un sentiment ciudat, care nu are nicio treabă cu Crăciunu'. Pe lângă faptul că se simte liberă și ușurată de orice greutate, că poate respira în sfârșit, simte o fericire dubioasă. Ca și când ei toți s-au gândit la ce a îndrugat Philip și au ajuns la aceeași concluzie. Ca și când toți membrii familiei s-au auto-tratat și pot fi în sfârșit ca o familie normală. Becks simte asta privind bradul imens din sufragerie și eforturile lui Candie de a așeza bomboane de ciocolată cu lichior în el. Chiar și Gary depune un efort în a aranja masa, cu șervețele ilustrându-l pe Moș Crăciun, peste o față de masă festivă. Hyena și Dragoș poartă amândoi căciuli cu ciucuri albi, iar tanti Flori gătește în bucătărie. Lui Becks i se atribuie responsabilitatea așezării platourilor pe masă, ca ucenic al tatălui ei vitreg. Toți par liniștiți, par a împărți același sentiment. Afară e multă zăpadă și cei trei minori ai familiei chiar au făcut un om de zăpadă mai devreme, cu cărbuni de grătar în loc de ochi și nasturi, un morcov în loc de nas și pietricele în loc de dinți. Au găsit o mătură și un fular în debara. Totul a decurs simplu și lipsit de griji. Fără complicații. Fără gânduri de „ce-ar fi dacă...?".

Urmează să stea împreună la masă, ca o familie mare ce sunt, și să se uite la televizor. Pare a fi un nou început, iar asta nu are nicio treabă cu schimbarea

anului.

— De ce nu ne povestești cum a fost până acum la liceu, Becks? Că doar n-am dat atâția bani degeaba...

Chestia asta sună exact ceva ce vechea Candie ar spune, însă acum parcă are un aer mai diferit, pare binevoitor și e ca și cum ea chiar ar vrea să audă răspunsul lui Becks. Totul e atât de diferit față de cina împreună cu familia Franz.

— A fost ușor, cu limba, mă refer. Adică profii vorbesc încet și reușesc să notez totul. Am luat numai A și B până acum. Iar în casă e super mișto, mâncarea e bună și n-are nimeni treabă cu mine.

Becks se gândește că nu ar fi bine să aducă în discuție tocmai părțile pe care și-a propus să le uite.

Da, și acelea fac parte din categoria regretelor. Dacă n-ar fi avut atitudinea aia de *bad bitch*, poate celelalte ar fi lăsat-o în pace.

— Tu ce-ai făcut până acum la școală, Hyena? o întreabă Becks, mușcând dintr-o felie de pâine cu salată de vinete deasupra.

— Ți-am mai zis, colegii mei sunt super... Dar chiar n-avem timp de prietenii sau ieșeală, e mult de învățat. Vrem să mergem într-o excursie în Săptămâna Altfel, dar mai e până atunci. A, și profa mea de geogra' e o vacă nasoală. Nu știu cum trec semestru' ăsta. Nu înțelege că pe noi ne interesează mult mai mult biologia și fizica... Da' la mate merg la olimpiadă, spune ea zâmbind.

Wait a minute! Becks trebuie neapărat să menționeze ceva, chiar și cu riscul de a strica întreaga cină, pentru a putea într-adevăr să uite despre asta.

— Gary... Înainte să merg în Berlin cu Natty... am trecut pe la bunica.

El își lasă jos tacâmurile, cu zgomot. Candie o privește speriată.

— Am vorbit cu ea despre ăăă... tine și Philip. Nu mi-a zis nimic din ce nu știam deja.

Gary continuă să mănânce, reluându-și molfăitul sonor. După ce termină de mestecat, chiar zâmbește și îi face lui Becks un semn cu mâna în care ține furculița.

— E în regulă. Am vorbit cu Philip. S-ar putea să ne viziteze din nou în vacanța de Paște.

Acum e rândul lui Becks să fie îngrozită. Urăște să recunoască faptul că pe retina ei a rămas imaginea bărbatului dezgustător care i-a spionat și a scris o carte despre ei, plină de mârșăvii. I-a furat desenul Hyenei pentru copertă. Trebuie să uite și de asta, să-i dea o nouă șansă, așa cum speră ca ceilalți să-i acorde și ei. Zâmbește. Cina se termină repede după asta. Oare chiar va primi ceva sub brad?

*

Ceva simbolic! Da... e un album foto. Iar cadoul e adresat ambelor fete, ca un fel de „îmi pare rău". E un album foto cu poze cu ele două când erau mici. Inclusiv cu Hyena, în picioare, cu tot cu semnele ei pe mâini și restul corpului. *Sensibilitate acută*, așa ar trebui de fapt

să se numească romanul lui Philip, râde Becks în sinea ei. Pozele sunt superbe. Și, mai ales, ele reprezintă adevărul adevărat despre familia lor. Vreo treizeci și ceva de poze cu ele pe la mare, la grădiniță, la serbări, acasă, prostindu-se cu hainele lui Candie. Două copile adorabile, care nu au nimic din vulgaritatea ulterioară. Din extremism, din greșeli. Sunt oarecum complementare, dacă ar fi să le pună lângă un album cu poze din clasa a șaptea. Nu chiar opuse, ci complementare. O scară a evoluției. *And now back to the origins.*

Cât despre cadourile materiale, scumpe, utile, frumoase... Becks a primit o brățară de la Pandora din argint, cu vreo cinci *charm*-uri de sezon, iar Hyena, niște cărți și un atlas mare, de anatomie. Becks se simte prost că ea nu le-a cumpărat nimic părinților, însă Candie îi spune că e ok, se revanșează ea. Hyena le-a luat un cadou pentru amândoi, o fotografie într-o ramă de aur arătând o ipostază din timpul nunții lor, la care ea nu participase, însă reușise cumva să facă rost de poză.

Mai e puțin până la Revelion. Și apoi încă puțin până ce Becks trebuie să se întoarcă în Anglia, pentru a-și continua anul școlar și a-și răscumpăra greșelile. O singură dilemă mai rămâne... Ce va face în legătură cu Natty?

CAPITOLUL 24

E uimitor cum toate lucrurile s-au rezolvat de la sine, s-au legat între ele și totul a avut sens în final. Dacă ăsta ar fi cu adevărat finalul, ar fi unul foarte foarte fericit, dar și nerealist, în același timp. Becks se tot întreabă cum de s-a putut întâmpla minunea minunilor: Gary și Philip s-au împăcat. Dar nu mai are timp pentru așa ceva, va afla abia în vacanța de primăvară... Momentan, mai sunt doar câteva zile înainte de a se întoarce în Anglia, în camera de cămin pe care o împarte cu prietena ei Natty. Nu e sigură ce fel de prietenă e, niciodată nu a fost în privința fetelor. Dar acum știe exact ce să-i răspundă la e-mail. Stă pe burtă în camera ei, singură, păstrând aceeași mină de fericire supremă. *Best of both worlds*. Nici nu s-ar fi putut simți altfel, după toate dezastrele prin care a trecut.

„Dragă Natty,

nu sunt supărată pe tine. Înțeleg ce s-a întâmplat, dar știu că nu e vina ta. Îmi pare rău că vacanța noastră de iarnă nu a fost așa cum ne-am propus noi să fie, însă putem să o luăm de la capăt când ne vedem din nou, adică duminică. Scuze că îți răspund așa de târziu.

Pupici,

Becks.“

De când e ea așa de drăguță? Și încă o chestie... De ce era așa de pornită la început să facă sex și unde s-a dus pornirea aia? Ar trebui să continue cu lista ei de futai sau să încerce să creeze o relație puternică între ea

și nemțoaică? Poate își va da seama când se va întoarce.

*

Își imaginează cum ar fi dacă într-adevăr ar face sex cu doamna D., o femeie mai în vârstă, atrăgătoare. Se scârbește o secundă gândindu-se că ea seamănă cu Candie, dar apoi își continuă fantezia. S-ar lăsa sedusă de o femeie ca ea. A avut multe vise, complet accidental, de acest gen. De fapt, categoria ei preferată de filme porno e *mature lesbian seduces teen*. Câte seri sau dimineți n-a petrecut ea imaginându-și tot felul de scene... în care nu era ea protagonista. Era mult mai *hot* așa. Petrecea ore întregi creând un fir narativ în mintea ei, născocind feluri cât mai originale care să ducă de fapt în același punct. Sex. O înțelege prea bine pe Hyena, cu mica ei manie despre care nu se știe dacă a fost sau nu păstrată. Revenind...

Doamna D., cu sânii ei rotunzi și ridicați – probabil chirurgical; cu dinții ăia care s-ar înfige în corpul ei micuț. Dar și mai bine! Poate chiar o orgie, cu toate rațele alea împiedicate de la liceu... Prima și A Doua și tipa aia cu părul blond platinat... Becks se masturbează, sau cel puțin încearcă, dat fiind faptul că fața lui Natty îi apare veșnic în fața ochilor și își pierde concentrarea. Nu e doar sentimentul că o înșală sau ceva, ci pur și simplu lipsa de atracție față de oricare altă fată. Acum nici măcar nu mai vrea sex... Vrea doar să o vadă. De ce a trebuit să nege asta atâta timp? Nu doar crush-ul pentru Natty, dar în general faptul că a fost îndrăgostită de

multe tipe, că nu a vrut doar să le folosească așa cum își spunea ei însăși, că de fapt era un sistem de autoapărare, că îi era teamă... Pentru că știa că nu bărbații sunt cei care lasă rănile cele mai adânci. Trebuie să vorbească cu Hyena despre asta. Despre bărbați și femei. Să lase sexul deoparte. Să continue să înțeleagă, să nu se mai auto-ignore în speranța că totul se va rezolva de la sine. Nu mai vrea să-și trăiască viața în acest fel, iar apoi să aibă o revelație la fel de dureroasă precum cea cauzată de Octopussy. Nu mai vrea să fie bolnavă, afectată în mod inconștient de toate lucrurile pe care refuză să le vadă, la care refuză să se gândească. Trebuie să mediteze, dar nu e singură în asta. Așa că se ridică din pat și se duce după soră-sa. Lucrurile trebuie să continue să se desfășoare în același mod sublim și limpede ca până atunci.

*

— Îți place sau nu de Dragoș? Și cât mai stă la noi? întreabă Becks stăruitoare.

Hyena oftează.

— Apartamentul lor e destul de micuț, așa că se bucură de confortul de aici. Cu ce te deranjează pe tine prezența lui? îi răspunde ea cu o întrebare. Și da, ne înțelegem bine. Nu, nu-mi pasă că suntem rude, în orice caz, nu îmi place de el în felul ăla. Mulțumită?

— Oricum, nu despre asta voiam să vorbim, zice Becks.

E după-amiază și lumina străvezie intră pe

fereastră, reflectându-se în mod sinistru pe patul Hyenei. E iarnă, e frig, dar și frumos. Becks se va întoarce mâine în Anglia. Va intra în același aeroport ca la sfârșitul verii și va parcurge aceeași distanță, însoțită de o altă tanti care trebuie să aibă grijă de ea în timpul ăsta. Nu vrea să plece cu mintea tulburată sau nesigură. Are nevoie de forțe noi pentru a face față perioadei de școală până la vacanța de Paște.

— Știi, tipa asta Natty la care am stat în Berlin... Îmi place de ea.

Hyena dă din cap și o așteaptă să continue. Văzând că sora ei nu are nicio reacție negativă, Becks asta și face.

— Dar nu știu ce să fac în legătură cu asta. Adică, nu te deranjează? Nu de asta te-ai supărat pe mine și n-am vorbit aproape tot semestrul? izbucnește ea.

Hyena râde.

— Ești nebună, să mor! Ți-am zis clar că m-am supărat fiindcă am crezut că o s-o dai în bară cu școala, că o să te pierzi și apoi o să fie iar cum a fost cu Basti și o să intri din nou într-o stare din aia și n-o să fiu acolo lângă tine să te ajut. Doi la mână, what the fuck, de ce m-ar deranja? Încă ești soră-mea, nu contează ce chestii am făcut noi înainte să pleci. Nu au schimbat nimic.

Becks zâmbește și ea când aude că temerile ei erau nefondate. Dă să spună ceva, dar Hyena continuă să vorbească.

— Cât despre motivul pentru care nu am mai

vorbit... crede-mă că am fost super ocupată cu învățatu' și seara nu îmi mai ardea, muream de somn. Dar îmi pare rău și jur că nu o să mai fie la fel și acum, când te întorci. O să vorbim zilnic.

— Dar, serios, chiar nu ai niciun prieten mai apropiat la școală? Pe nimeni? întreabă Becks, trăgând perdelele pentru a scăpa de lumina supărătoare.

— Chiar nu. Adică suntem colegi și atât. Am mai cunoscut câțiva din liceu la balul bobocilor, dar... Nici nu-mi trebuie prieteni prea apropiați, că n-am timp de ei, încheie ea.

Becks se bucură să vadă că Hyena nu s-a schimbat foarte tare, că e încă o persoană cu capul pe umeri, preocupată de școală, care însă a reușit să se adapteze la tot și nu s-a lăsat traumatizată de experiențele ei din spital. Se bucură că amândouă o duc bine și se descurcă, în general. Chiar i-a lipsit, deși nu ar fi vrut să recunoască. Becks încă are o reticiență față de emoțiile în exces, de sentimentalisme *and shit*, cu totul paradoxal dacă luăm în considerare condiția ei specială.

— Apropo, zice ea. S-au împăcat Gary și Philip?

— Nu știu care a fost faza, dar Gary a ținut să menționeze asta încă dinainte să se întoarcă din Germania. E ciudat că nici până acum nu știu ce au făcut ei doi acolo, dar am zis că nu vreau să stric lucrurile, din moment ce merg așa de bine acum... O să vedem de Paște, oricum.

„Mda, așa se pare", gândește Becks și încearcă

să-și amintească despre ce altceva mai voia să-i vorbească Hyenei, pentru a putea cu adevărat să plece înapoi cu sufletul împăcat.

— Deci crezi că e ok? Că îmi place de Natty? Dar mi-a plăcut și de Basti și încă alți câțiva tipi?

— Dăăă! face Hyena. De ce n-ar fi?

— Dar ție? Ție îți plac doar tipii? întreabă Becks, tremurând în sinea ei, temându-se de răspuns.

— Habar n-am, chiar nu m-am gândit. Adică, poate cu tine a fost altceva, însă nu știu dacă m-aș putea imagina cu vreo altă tipă... Cred că nu, răspunde Hyena, în secret gândindu-se la David.

Dramele adolescenților și jocurile lor stupide, nerealiste, dezgustătoare. Sunt atât de neajutorați și cred că pot face totul singuri. Perfect adevărat. Apoi se blamează pentru asta. Și se mai blamează încă o dată pentru faptul că pur și simplu nu au cum să ceară ajutorul cuiva pentru că asta încalcă o regulă nescrisă dintre ei. *No outsiders*. Hai să ne chinuim singuri să înțelegem cum funcționează lumea, chiar dacă adultul x sau y tot încearcă să ne explice din experiența lui. Nu, n-are cum să fie așa... Și te mai întrebi de ce copilăria se pierde, transformându-se în ceva lipsit de culoare, de formă, de sens. De ce trebuie să ne supunem la asemenea chinuri? De ce trebuie să suferim, să plănuim, să avem lumea noastră? De ce să nu colaborăm spre binele nostru? De ce suntem așa de închiși și ranchiunoși, așa de siguri că avem deja toate forțele care ne sunt necesare

pentru a supraviețui? Becks vrea să știe toate astea și își pune toate aceste întrebări analizând viața ei de la cămin, înconjurată de ceva ce ar fi crezut că este paradisul. Fără reguli și nervi, vezi să nu. Nu înțelege încă de ce nu e așa cum ar trebui. Nu-și înțelege propriul comportament. De ce a trebuit să plănuiască acea întreagă vacanță de vis cu Natty, iar apoi să se comporte ca și când ar fi venit Apocalipsa, când lucrurile n-au fost așa cum a vrut ea să fie? De ce se răzbună pe sine, de ce e veșnic nemulțumită? De ce a crezut că poate face ceva pe cont propriu, când singurele lucruri pe care le are sunt cumpărate din banii părinților; și nici măcar nu știe cum să-și investească puținul pentru a face rost de fericire? Cât de greșit! Cât de tare s-a complicat creând atâtea probleme în jurul ei, atâtea drame inutile doar din ideea de a dovedi că ea există și are ceva de spus. Ce are ea de spus? *Sunt un copil mic și răsfățat care se dă mare că face sex.* Ha, ha, ha! Becks Sugar, vedeta. Becks Sugar care era cât pe ce să-și distrugă toată viața, întregul viitor, dintr-un capriciu. Trebuie să înceteze asta, să se axeze pe ceea ce e cu adevărat important. *Grow the fuck up!*

Când se va întoarce, va învăța cu adevărat pentru scopul de a deveni medic veterinar. Va lăsa garda jos și poate se va împrieteni cu celelalte. Poate le va învăța numele. Și va fi iubita lui Natty, dacă și ea vrea asta. Echilibru. Fericire. Normalitate, sau lipsa bolii care a ținut-o captivă înăuntrul ei. *In your cage, you're a slave...*

Nu trebuie să plângă, să regrete ce a făcut până în clipa asta, felul cum și-a trăit viața. Dar, acum că e conștientă de tot și de toate, nu mai are de ales. Mai are o ultimă întrebare pentru Hyena.

— Auzi, cât de mult crezi că ne vom mai schimba până la optișpe ani?

— Păi uită-te la câte chestii s-au schimbat de când ai plecat. Practic, totul, deși nu știu sigur cum. O să se mai schimbe o grămadă în următorii trei ani, nu-ți face griji. Anii ăștia sunt prea importanți pentru noi ca să nu ne schimbăm, zice Hyena.

— Ce vrei să spui? întreabă Becks.

— Știi tu, chestia aia cu semnificația unui an... Cu cât trăiești mai mult, cu atât ți se pare că trece mai repede. Dar noi n-am trăit așa de mult, așa că timpul o să treacă mai greu pentru noi. Deja încercăm să evoluăm la maxim în fiecare zi. Cu siguranță se vor vedea rezultatele. Acum, mi-e somn...

Ambele se bagă sub plapuma călduroasă, ca în vremurile vechi. Becks pleacă mâine pe la prânz.

CAPITOLUL 25

Back to hell. Ce naspa e să fii așa de tânăr! Dar hai să nu ne concentrăm pe asta. Nu e un iad dacă persoana iubită e acolo, iar Becks e nerăbdătoare să se arunce în brațele ei, în clipa în care o vede. Visul de-o viață i-a fost împlinit. O tipă o vrea în sfârșit, înapoi, fără să fie doar vorba despre sex.

Adică da, Becks a acceptat. Să-și pună încrederea și sentimentele în cineva, o investiție riscantă pe care probabil nu a mai făcut-o înainte. Iat-o...

Natty sare de gâtul ei și o strânge tare. Becks îi simte parfumul dulce și familiar și o strânge la rândul ei. Așa, cât de greu poate fi să o iubești pe fata asta? Pentru o secundă, nu se mai vede nimic altceva decât părul ei negru, înăbușindu-i fața. Din nou, Becks a ajuns cu întârziere, iar acum cele două se află în sufrageria consacrată a căminului. Și, oricum, fetele din casă par să uite de reputația naspa a lui Becks. Toate își văd de treaba lor cât durează îmbrățișarea noului cuplu. Din nou, totul pare o scenă clișeică dintr-un *reality show.* „Mireasă pe muchie de cuțit". Între ele există o conexiune, formată de la sine. Nu trebuie să-și spună prea multe, simt amândouă la fel, deși Becks e în continuare neliniștită și își trage valiza după ea pe scări. Nu își vorbesc până ce nu ajung în dormitor, unde se aude liniștea nopții și bătaia vântului.

— Am fost atât de sigură de ceea ce simt când te-am văzut, Becks... N-am mai fost niciodată așa de

sigură de ceva.

Becks își pune valiza pe jos, lângă pat, iar apoi se așază și o ascultă în continuare pe Natty.

— Am vrut să știu totul despre tine... Dar nu știam cum să fac asta fără să par o ciudată. Nu știam dacă și tu simți la fel.

E lacrimogen, dar e ok, Becks trebuie să se obișnuiască cu asta. Exprimarea emoțiilor *and shit*.

— Mie mi-a luat ceva mai mult până să îmi dau seama... Dar nu mai contează, zice ea.

Natty pare ușurată. E îmbrăcată în pijamale, iar părul ei strălucește în lumina becului.

— Dar, continuă Becks, trebuie să știi câteva chestii despre mine, ce nu au legătură cu familia mea. Sunt bisexuală și nu m-am implicat emoțional în ceva decât o singură dată și a fost foarte naspa atunci. Doi la mână, chiar vreau ca asta să funcționeze, dar... trebuie să ai grijă, termină ea, ca și când și-ar amenința iubita.

Își găsește din nou cuvintele.

— Anul trecut am mers la primul Pride din viața mea, însă știam de mai mult timp că aparțin acelei comunități. Din clasa a V-a, mai exact. Ceea ce sunt nu vine ca un șoc pentru mine, îți dai seama... Dar trebuie să știi că eu habar n-am cum să fiu cu cineva care nu e eu.

— E ok, Becks, spune Natty, înainte ca Becks să mai poată răspunde ceva. E ok.

Brusc, se simte foarte, foarte obosită, așa că

discuția lor se încheie aici. Mâine începe școala și mai e ceva până la următoarea vacanță. E doar începutul, de fapt...

*

Ce vrea un om în viață? Păi, unchiul Philip voia faimă cu orice preț, Candie voia bani, Hyena și Becks sunt încă prea mici pentru a fi sigure de ceva... Iar viitorul pare departe, chiar și pentru o persoană așa de gânditoare și preocupată ca Hyena. Are un trecut teribil. Dar prezentul este foarte ok. Și ea începe școala mâine. Însă ea nu e îndrăgostită și nu e nici într-o relație. Dragoș e frumos ca soarele, dar inutil în viața ei. Și, în plus, va pleca de la ei în curând. Sora ei geamănă e departe, dar relația lor nu înseamnă ce ar trebui sau, mai bine spus, cât ar trebui pentru ea. Ar trebui să valoreze mult mai mult, o persoană cu același ADN. Și Hyena mai zice că vrea să fie om de știință... Dar ce vrea ea pe termen scurt? Clar, nu complicații amoroase. Se bucură că Becks și-a descoperit și definit sexualitatea, însă nu e pregătită să facă acest pas încă. Nu în acest prezent, curat și pur. O reinventare. O mică durere, ca la un nou *pierce* în ureche. Vrea să fie recunoscută ca cea mai deșteaptă din clasa ei, poate chiar din liceu. Dar e nemulțumită. Nu înțelege încă tot ce și-ar dori să înțeleagă și nu poate merge mai departe fără să facă asta. Recapitulăm... Totul se învârte în jurul Octopussy, un lucru murdar, șocant, scârbos – pentru oricine. Sau poate ăia care i-au cumpărat cartea unchiului, poate ălora le-a

plăcut. Wow! Ea și întreaga ei familie au fost personaje într-o carte. „Poate încă suntem"... Hahaha, ce gând nebun! Revenind, totuși. Personajele unei cărți care nu se mai comportă deloc ca personajele acelei cărți. „O fi vreun sequel?" Hyena trebuie să-și înăbușă fața în pernă, pentru a nu râde singură la miezul nopții. A băut prea multă cafea, de-aia nu poate dormi și are gânduri nebune. Unchiul Phil totuși le-a schimbat viața, atât în realitate, cât și în cartea lui naspa, pe care Hyena doar a frunzărit-o. Poate ar trebui să o citească pe toată acum, de curiozitate. Poate el a pus acolo ceva ce nu s-a întâmplat cu adevărat. Dar nu e ca și cum oamenii chiar ar crede că personajele din cartea lui există... Și când te gândești că el însuși credea în boala asta. Dar dacă le-a indus chestia asta lor??? Dacă... O, Doamne! Nu, clar, Hyena nu trebuie să mai bea cafea înainte de culcare. Ce-o fi fost în mintea ei? Nu la asta voia de fapt să se gândească. Voia să se gândească la viitorul ei și la Becks, dar și la trecut. Chestia aia pe care n-o înțelegea pe deplin. A, da! O criză existențială... Fix când mâine trebuie să se trezească la prima oră. A și uitat la ce voia să se gândească. S-a pierdut în propriile ei porcării. A! Diferența dintre aparență și esență... Cum a văzut-o unchiul pe ea, cum o vede Becks... cum o văd ceilalți? Căci ea se vede ca pe o fostă slugă a lui Dumnezeu, în care în secret încă mai crede cu tărie, care nu a fost deloc pe atât de nebună pe cât au crezut părinții ei când au trimis- acolo. Poate că au trimis-o din cu totul alte motive,

poate că maică-sa avea de fapt alt gen de planuri, poate ceva legat de tatăl ei natural. Se vede ca pe o adolescentă normală, o tipă frumoasă și înaltă, oarecum tocilară. O tipă hetero, asta e clar. O tipă curioasă, care vrea să încerce lucruri noi. Îi place să se aranjeze, să mai iasă din când în când în oraș. Dar în cartea unchiului Philip... Acolo stă secretul! Trebuie neapărat să o citească în întregime. Nu poate da cu piciorul trecutului tocmai acum. Ăsta e misterul final, care îi va îngădui să-și continue viața, poate într-o cu totul altă direcție față de atunci. Trebuie... să... citească... *Octopussy*...

CAPITOLUL 26

— ‘Neața, Becks! o salută o tipă de care e sigură că era în tabăra dușmanilor, dar în dimineața asta pare nonșalantă și deloc rău-intenționată.

— ‘Neața, îi răspunde Becks la rândul ei, vrând cu adevărat să creadă în ceea ce vede.

Își pune o ceașcă de ceai în timp ce o așteaptă pe Natty să fie gata, pentru a pleca împreună spre liceu. În cameră intră Sasha, care însă nu-i acordă atenție lui Becks. Bun. Doar n-o să intre singură în gura lupului, oricum. Se pare că hărțuirea s-a terminat, iar Becks e liberă să fie o lesbiană în mod deschis. Cine ar fi crezut că nu avea nevoie decât de o relație stabilă pentru a dovedi că nu e o penibilă obsedată de lins vagine? Dar Becks nu e sigură care parte din propoziția asta dovedește că nu e așa.

Natty e gata în următoarele cinci minute, iar Becks îi menționează în treacăt chestia asta. Natty îi spune că era sigură că situația se va rezolva de la sine, iar Becks încearcă să nu mai fie paranoică, gândindu-se dacă prietena ei a avut sau nu ceva de a face cu schimbarea atitudinii colegelor ei.

*

Într-o parte diferită a continentului, Hyena se confruntă cu un mic șoc... E în timpul orelor, însă nu se poate abține din a citi *Octopussy*. Îi tremură genunchii în timp ce ochii ei se plimbă cu repeziciune printre rândurile cărții...

„Hyena vrea să fie celebră, iar Becks și-a dat seama de asta după numai câteva minute petrecute alături de ea. Nicio problemă. Pe Becks nu o deranjează atenția."

„Când stă așezată, rochia i se ridică mai mult decât ar trebui, așa că Hyena e obligată să-și țină mereu mâinile în poală. Oare are măcar chiloți?"

„E curioasă dacă și Hyena va simți ce a simțit ea prima oară, la prima lor conversație din acea noapte târzie."

Ok, dacă Hyena credea acum doi ani că unchiul Phil e un pervers imposibil, acum totul e clar. De unde mama naibii i-a venit ideea să scrie așa ceva? Ce crede el că știe despre ea? Totul e eronat! Însă nici nu a citit un sfert din carte, încă... Ce va face după ce va termina de citit? Se va elucida misterul?

*

„Este aproape ora prânzului și prin toate ferestrele intră o lumină puternică, de primăvară. Hyenei îi este și foame, și cumva greață, în același timp, ba chiar are un gol în piept și nu prea poate să respire. Trebuie să se calmeze. O privește pe Becks râzând la glumele acelui bărbat. Din nou nu înțelege felul în care comunică cu cei din jur. Ce fel de prieteni își alege și de ce par mereu cei mai scârboși oameni din lume? Asta e! Repulsie! Asta a simțit și la început, și acum. Parcă ar vrea să vomite. Pentru ea, unchiul Phil arăta mai mult sau mai puțin ca un homeless oarecare, târșâindu-se lent prin autobuz în timp ce îți cerșește bani. Nu că ea ar fi mers cu autobuzul. Gary le duce mereu

la școală cu mașina. Acum că Hyena merge din nou la școală. Dar despre asta mai târziu.“

— Asta nu e nici pe departe similar cu realitatea! Omu' ăsta are fantezii doar cu tine, e clar, că la cum m-a tot menționat în carte nu mă suportă deloc. N-am vrut să bag strâmbe între voi, spune Hyena pe un ton ironic, pe jumătate țipând în timpul conversației ei cu Becks pe Skype.

Becks râde.

— Mda, știu, mă mir că n-ai citit cartea până acum, zice ea.

— Adică tu ai citit-o pe toată? Și ți se pare ok? urlă Hyena exasperată, ținând cartea într-o mână.

— Chill, n-am putut s-o iau în serios. Personajele alea nu seamănă deloc cu noi. El a interpretat greșit totul, el are Octopussy.

— Totuși, unele chestii sunt adevărate... spune Hyena.

— Nu contează. Uită tot, hai să vedem ce zice atunci când o să ne vedem cu el de Paște.

Hyena acceptă varianta asta, ș-așa prea obosită să se mai certe cu morile de vânt. Va continua să citească romanul. Atât. Nu va mai interpreta chestii, nu va mai copia pasaje întregi pe care să i le arate lui Becks și apoi să se plângă de ele. E doar o carte, viziunea unui singur om asupra lor. Asta nu înseamnă că ea reprezintă adevărul absolut. Și totuși, are o idee...

— Hey, Becks, începe ea. Ce-ar fi să-i dai cartea lui

Natty să o citească? Să zică ea dacă personajele alea semănă cu noi. Sau, mă rog, cu tine.

— Okay, dacă te ajută să te simți mai bine, spune Becks. Acum chiar trebuie să-mi fac temele. Vorbim!

Iar conexiunea se încheie.

CAPITOLUL 27

Totul e în perspectivă acum! Absolut totul. Un om nebun, obsedat de faimă. Patru oameni care n-au fost niciodată suficient de apropiați, din cauza conjuncturilor. Țintele perfecte. La fel cum a făcut Becks cu fetele din casă, la început; a ales verigile slabe. Întrebarea rămâne, dacă unchiul Philip e conștient sau nu de toate astea, sau dacă stăruie în continuare pe ideea că Octopussy chiar există.

Nimic nu s-a întâmplat așa cum a spus el, asta e cert. A uitat să menționeze nopțile în care Becks sau Hyena sau Candie sau chiar și Gary erau la *their lowest point*. A uitat să pună în cuvinte toate dubiile Hyenei cu privire la orice altceva din viața ei de după. Diferența dintre gânduri și acțiune, *on and on*...

Natty le-a pus în perspectivă. Natty, cu încrederea ei și zâmbetul ei cât un ocean. Natty, care le vede și le înțelege pe toate și totuși e cea mai bună persoană pe care Becks a întâlnit-o vreodată.

— Quatsch, quatsch! a spus ea, când i-a înmânat cartea lui Becks. Nu cred un cuvânt din ce a spus omul ăsta. Tot ce știu eu despre tine e complet diferit.

Becks era într-o altă dilemă, în clipa aia. Ce se va întâmpla după ce se termină anul, iar ea și Natty nu vor mai fi în fiecare zi împreună? Nu a putut să spună nimic, a lăsat-o să continue.

— Serios, acum. Știu toate astea. Că soră-ta a fost la un spital de boli mintale, că maică-ta l-a omorât pe

taică-tu, că tu ai făcut sex cu un câine. Dar nu în felul ăsta, Becks... Omul e nebun și, dacă ajung vreodată să-l cunosc, am să-i dau cu cartea asta în cap! El habar n-are cât... cât te-au distrus toate astea, spune ea, aproape plângând.

Becks continuă să reziste. *She can't cry now.*

— Crede-mă, văd tot ce faci... Dar știu din proprie experiență că nu există lipsă de sentiment față de ceva, decât atunci când tu refuzi asta, o blochezi. Știu că doar un om care simte totul atât de profund ca tine e în stare să le depășească. Nu înțeleg cum cineva ar putea crede vreodată că... că Becks e doar o stană de piatră. Că familia ta e doar o adunătură de nebuni. Nu-mi vine să cred că omul ăsta a avut tupeul să scrie porcăria asta de carte. Omul ăsta e un gunoi și nu trebuie să iei în serios nimic din ce spune aici. Nu trebuie să-ți pui vreo întrebare. Nu ești nebună, Becks...

— Și cu Hyena cum rămâne? Ea are și hârtii care dovedesc contrariul.

Becks nu se mai putea abține mult. Voia să explodeze, mai mult ca niciodată.

— A fost o traumă, toată copilăria voastră... sunt convinsă. Totul, venirea lui Gary, schimbarea locuinței, divorțul... A clacat. A greșit, fără să-și dea seama. Dar acum e bine. Amândouă sunteți bine. Sunteți normale, indiferent de ce crede dobitocul ăsta că a văzut. Nici el nu se crede.

— O să vedem în vacanța de Paște, a hotărât

Becks.

Trebuia să schimbe subiectul. Și nu putea menționa nici celălalt lucru care o preocupa. Abia ieșise dintr-o depresie arzătoare cu câteva luni în urmă. Nu putea ajunge din nou acolo.

*

Becks se gândește la ce i-a spus Natty. Au fost oarecum și primele lucruri care i-au venit ei în minte când a citit cartea pentru prima dată, dar apoi... Vrea doar să fie sigură, deși a primit deja toate asigurările din lume. Parcă nu mai are răbdare să-l confrunte pe unchiul Phil. E unul din acele momente când nu-i mai pasă dacă mâine are școală sau teme sau dacă vine Apocalipsa. Nu se poate concentra la nimic altceva până nu scapă de gândul care o sâcâie. Trebuie să-l sune. Își imaginează deja o conversație de toată jena. Oare ce atitudine va avea el? Adică, e pe bune un pedofil scârbos și nebun sau într-adevăr doar căuta bani și faimă și visul american pentru care probabil a și plecat în State? În mintea cui s-au petrecut toate alea din carte, căci acum Becks e foarte confuză și nu-și mai amintește dacă a fost așa într-adevăr, cum a descris unchiul Phil. Unchiul Phil-Pedofil! Răspunsul e chiar acolo. Nu, pe bune... Îl sună chiar acum.

Nu merge. Numărul nu mai există. Becks îl sună pe Gary și-l întreabă. Zice că frate-su a sunat de pe un număr de la serviciu. Becks și-l notează pe ăla. Merge, dar nu răspunde nimeni. Așa mare vedetă o fi acum?

Dar Becks se calmează repede. Mai lasă ceva timp să treacă; chiar dacă nu crede în destin, e sigură că va găsi momentul potrivit să dea de el. Cine știe ce trebuie să se mai întâmple între timp...

*

Școală-acasă, zilnic, la fel ca în România. Niciun progres. Becks a crezut că mintea ei o s-o lase mai moale, o să-i dea pace pentru o perioadă, dar nu e așa deloc. Nu se poate gândi decât la trei cuvinte: „personaj într-o carte". Asta e tot ceea ce reprezintă ea pentru Phil. I-a furat personalitatea și istoria, însă nu i-a putut fura niciun sentiment, niciun gând aparte, nimic real. Și-a imaginat totul. Cum a putut? Cum a putut!? Becks e atât de nervoasă. Natty vede toate astea. Hyena la fel, și îi împarte ura. Trei fete, aliate împotriva Bau Bau-lui. Fetițele PowerPuff. Elementul X fiind ura pentru misogini împuțiți, care se folosesc de corpurile lor (fie ele și numai într-o carte!) în scopuri proprii, fără a cere vreo permisiune în prealabil. E penibil, e jenant, tocmai pentru că nici măcar cele două, gemenele, nu pot face diferența între ele ca ființe umane și ele ca personaje fictive. Asemănările sunt prea mari. Asta le-a dat atâta bătaie de cap. Care sunt diferențele? Care le sunt argumentele, pentru atunci când Phil le va fi combatant? „Suntem furioase pentru că..." Pentru că ce? Natty se scoate cel mai ușor, ea e iubita lui Becks și nu vrea ca numele ei să fie luat în derâdere. Hyena a suferit de depresie pentru o lungă perioadă de timp, s-a automutilat și a încercat să

se sinucidă. Poate și ei i se poate găsi o scuză. Becks e cea mai vulnerabilă, iar ea simte asta. Se luptă între cele două niveluri, inferior și superior. De ce ar fi superioară? De ce ar avea ceva de spus autorului imbecil care a făcut-o să arate ca o proastă? Asta e tot ce vede ea, indiferent de cât de tare ar încerca celelalte două Fetițe să o convingă.

Normal că nu e adevărat că ea ar fi mers așa de departe încât să se mărite cu un om și să facă sex cu un câine. Normal că nu de asta vrea ea să fie medic veterinar. De unde dracu' i-a mai venit ideea asta lu' Phil? Vrea să fie veterinar fiindcă în medicină se câștigă mulți bani, însă ea nu vrea să lucreze cu oameni. Simplu ca bună ziua! Sau nu?

Normal că ea e un om normal. Scurt și la obiect. Cât trebuie să mai regrete ce-a făcut, doar pentru că nu știa că se poate descurca și altfel? Nu mai știe cum să se explice acum, ce motivații avea pe atunci, încă *Octopussy* e un roman complet expirat. E un căcat, la fel ca recenziile scrise pentru el, pentru că Becks le-a căutat și le-a citit. Dar asta nu înseamnă că oamenii n-au judecat-o.

Muie, garda crede că ne-a luat banii de cuie...

Faza e că nici oamenilor ălora nu știe ce să le zică. Nici în fața lor nu știe cum să se explice. „Sunt doar un copil?" Pula. Trebuie să le demonstreze și lor ceva. Să le arate antiteza dintre Natty și unchiul Phil, gândește ea râzând. „Băi, vedeți! Oameni obiectivi cu perspective

diferite. Nu sunt nebună. N-ați auzit decât o perspectivă. Voi sunteți nebuni!“ Asta e adevărata frustrare. Că oamenii nu știu cine e Becks cu adevărat. Iar ea vrea ca ei să știe asta. Și să mai tacă naibii o dată. Trebuie să-i demonstreze și lui Phil asta că ea e mai mult decât o adolescentă care se fute și bea. Trebuie. Poate apoi, cine știe, mai scrie o carte, iar Becks poate muri fericită, știind că oamenii au acum o idee mult mai clară asupra sa. Sau mă rog, ceva de genu'. CUM FACE ASTA? Asta e adevărata dramă.

PARTEA A III-A

GOODBYE

CAPITOLUL 28

Asta e perspectiva ei, cu adevărat. Forță. Ce păcat că nu e în stare să-și scrie ea însăși cartea. S-ar intitula pur și simplu „Becks". Acum e ceva mai optimistă. Știe că există o șansă ca situația să se îndrepte. Se întreabă dacă și Hyena vrea același lucru, dacă e furioasă din același motiv. Se decide să o întrebe.

— Auzi, Hyena, tu de ce ești furioasă? Pe Phil, zic.

— Ce întrebare-i asta? întreabă Hyena privind-o strâmb.

Există o oarecare asemănare între ea și Natty, doar că Natty e mult mai blândă. Poate e chestia aia că ele sunt gemene și se completează și sunt suflete-pereche înnăscute, iar Becks de aia s-a îndrăgostit de cineva care seamănă cu soră-sa. Sau nu.

— Adică, pe mine mă enervează faptu' că cine citește cartea aia chiar crede că Becks fictivă înseamnă tot ce e și Becks reală. Adică...

— Da, înțeleg, zice Hyena.

În spatele ei se văd perdelele și dincolo, soarele. În Anglia e în continuare destul de rece afară, sub cincisprezece grade.

— Pe mine mă deranjează mai tare faptul că și-a băgat el nasul în treburile noastre personale când asta nu e treaba nimănui. Ce legătură are el cu mine și David? Sau cu mine și deciziile mele, gândurile mele, viața mea? E treaba mea și numai a mea! Punct, spune ea furioasă.

Becks se amuză.

— Și reușim să dăm de el până de Paște? întreabă ea, redevenind serioasă.

— Trebuie să reușim, răspunde Hyena hotărâtă. După care se întoarce fiecare la treaba ei, la lumea ei.

*

AIA NU S-A ÎNTÂMPLAT NICIODATĂ! Scena aia din cabina de probă cu ea și Hyena. Dar *Octopussy* nu a avut suficient succes pentru ca opinia ei să conteze. Poate că dacă ar reuși numai să dea de unchiul Phil... Poate că și el regretă ceva ce a făcut, bălmăjeala aia cu momentul revoluționar... Un om patetic care nu merită atenție. Dar Becks e un om real, care nu a avut nimic de spus în privința publicării unei cărți despre ea și familia ei. Cum de au putut să lase asta să se întâmple? Cât de orbiți au fost ei toți? Și totul de la un căcat de desen cu o caracatiță... Candie nici măcar nu și-a dat seama ce e în desen cu adevărat. Adică, pentru ea era doar o mâzgăleală, nu o caracatiță, nu o pizdă. De unde i-au venit toate... O, Doamne! Mda, de asta plângea el în amintirea lui Becks de când era mică și l-a cunoscut pentru prima dată. Mda, destul de clar. *Trippin'*.

Revenind la lucruri mai senine, nu mai e mult până la Paște, iar în weekend-ul ăsta școala organizează o excursie pentru boboci. Ce frumos! Vor vizita chestii prin Londra și vor face cumpărături. Becks trebuie să cumpere neapărat ceva pentru familie, însă cel mai mult se bucură că poate face asta alături de Natty. Și poate se

împacă și cu celelalte tipe din casă, dar asta nu e așa de important.

Vremea s-a mai încălzit, așa că Becks își pune în bagaj o „fustă ușoară de vară“ și un tricou subțire, pe care l-a luat cu ea când s-a întors de-acasă, după vacanța de iarnă. Natty alege o rochie albastru cu roșu, strânsă în talie, și își prinde părul cu o panglică, într-o coadă de cal. Amândouă arată de vis, pregătindu-se pentru excursie. Singura problemă e că vor împărți o cameră de hotel cu alte două fete, deci nu vor avea parte de prea multă intimitate. *Sau, cine știe...* se gândește Becks în timp ce trage fermoarul micii genți de voiaj.

Merită o vacanță de la toate micile drame din mintea ei. Becks reușește să formuleze o propoziție în care să le introducă pe toate, chiar înainte să adoarmă, în pat cu Natty: „E o criză existențială. Vreau să fiu mai mult decât un personaj dintr-o carte“.

CAPITOLUL 29

Mai sunt două zile până la weekend, deci până la excursie. Nu, nu s-ar fi putut organiza la începutul anului școlar, căci era mult prea frig, iar vremea mult prea ploioasă (sau poate ceilalți au fost pe când Becks nu ajunsese încă în țară?). Însă acum e momentul perfect să se bucure de frumusețile aglomerate ale Londrei. Becks meditează, ca de obicei, la ce-a făcut ea până atunci, în materie de școală. Teste, examene, totul a trecut super repede și surprinzător de ușor. Nu și-a bătut prea mult capul. Sistemul românesc cu siguranță e mult prea aglomerat... orașele sunt mai aerisite, dar sistemul e conserva unor sardine, râde ea când se gândește la această comparație opozițională. Pentru că nu se numesc cu adevărat semestre sau, cel puțin, Becks nu știe exact cum ar putea traduce cuvântul „term"... trimestre! Da, a trecut oricum o groază din septembrie, dar parcă mult mai puțin timp a trecut de la vacanța de iarnă petrecută acasă. A avut timp să facă de toate, școala n-a fost nici pe departe un motiv de stres. Becks nu a fost și nu va fi niciodată cel mai bun elev al unei clase, cu toate că vrea să devină medic. Da, e un dezavantaj faptul că nici măcar nu încearcă să se urnească la capacități maxime, dar asta e... A supraviețuit, ba chiar a trăit două trimestre minunate. Și apoi mai e doar ultimul, după vacanța de Paște, iar apoi... vacanța de vară și revenirea la sistemul peștesc din București, România. Bleah de o mie de ori!

Examenele finale au loc tot atunci, în ultimul trimestru, deci Becks are toate motivele din lume să se relaxeze și să se gândească cu plăcere la excursie. Și după asta, mai e super-puțin timp până la vacanță...

Ea urăște sistemele, regulile, chestiile exacte. Hyena e exact opusul. Ei îi plac listele și să organizeze chestii și să trăiască într-un fel ordonat din toate punctele de vedere. Lui Becks i se pare că toate astea ar distrage- de la ce e cu adevărat important, mierea vieții, distracție. Frumusețe și alte chestii. Că ar rămâne blocată într-un astfel de sistem.

Însă acum e împăcată, chiar dacă e la ora de chimie și nu e deloc atentă. Știe tabelul lui Mendeleev pe dinafară, e printre cei mai talentați la această știință. Ha, ha! „Ori știi, ori nu știi" – toată lumea spune asta legat de priceperea cuiva la o materie exactă, dar când un copil a uitat tabla înmulțirii pentru că-l doare în cur de numere atunci e prost. Nu că nu s-a născut pentru științe teoretice. E prost.

Artiștii sunt atât de *underrated*... Dar de ce visează Becks cu ochii deschiși la treaba asta? Medic veterinar, ăsta e drumul ei în viață. Pentru că vrea mulți bani. Hopa! Dar ce vrea ea cu adevărat?

Gândul îi sare la scena descrisă de unchiul Phil după banchetul din clasa a 7-a, scena de la Villacrosse. Nu descoperiseră încă Krishna pe atunci, altfel nu și-ar mai fi pierdut atâta timp din clasa a 8-a în văgăuna aia cu ciorbă în pâine. Becks nu știe cum a făcut el (Le-a

urmărit, i-a citit jurnalul? Cine știe!?), dar pe aia a surprins- bine. Le-a romantizat corect temerile și visele. Ambele vor mai mult de la ele însele și de la lume. Au suflete de artiști, oare? Dar Becks nu poate desena nici măcar un copac, iar de cântat nici nu se pune problema. Nu știe să facă nimic care e considerat artă. De asta s-a decis să meargă la o facultate populară, ca să aibă o slujbă populară și foarte dorită de clasa de mijloc... *Fuckin' future!* De ce vine el așa de repede...

— Psst!

Becks aproape că își revine din reverie.

— Psst! se mai aude încă o dată, iar Becks realizează că sunetul vine de la banca din dreapta ei.

Devine atentă. În clasă e liniște, iar profesoara scrie ceva la catedră. Becks se uită la ceasul de pe perete. Mai e puțin și se sună. Natty e cea care o strigă și apoi îi face cu ochiul. Natty, mereu e Natty. Becks îi zâmbește la rândul ei și începe să-și strângă foile și pixurile de pe bancă.

— Erai pierdută rău în timpul orei, îi spune ea după ce se sună și merg amândouă în curtea din spatele școlii.

— Mă gândeam la excursie, zice Becks și nu minte, căci de acolo i-au pornit toate gândurile.

— O să fie super, abia aștept! spune Natty încântată, în timp ce se așază amândouă pe o bancă și privesc apa curgând din fântâna arteziană.

Câțiva fluturi zboară în jurul florilor plantate în

niște ghivece de pe marginea aleii. Mai au două ore în ziua asta, însă pauza durează cinșpe minute. Totul e foarte pașnic în jur și mai că s-ar aștepta ca un iepure să sară dintre tufe și să le ghideze spre gaura lui Alice. Becks își amintește că a văzut filmul lui Tim Burton într-o seară târziu, când a stat cu laptop-ul sub pătură, ca să nu se vadă lumina dinspre ușă. Uneori, adolescenții chiar fac lucruri inocente și sunt pedepsiți pe nedrept. Alteori, se droghează și atacă oameni, dar, cumva, sunt tot niște victime și ei. Oricine poate fi o victimă, a altor oameni sau a proprilor acțiuni necontrolate. Dar Becks iarăși se pierde în lumea din mintea ei.

— Îl știi pe Mihai Eminescu?

Dacă Becks ar fi avut o cană cu ceai fierbinte în mână, l-ar fi vărsat tot pe ea la auzul acestei întrebări, cu numele celebrului poet pronunțat în cel mai stâlcit mod auzit vreodată. Și, totuși, a făcut imediat legătura dintre sunete și scrierea lor.

— Ce naiba-i cu întrebarea asta? face Becks.

— Am căutat chestii despre România pe net și am dat de el și apoi am găsit niște poezii de-ale lui traduse în germană... Mi-a rămas în minte un vers. *In süßer Nichtigkeit die Zeit ersticken, du willst, heut'trete niemand dir ins Zimmer*, recită Natty.

— Adică? întreabă Becks mirată, căci de data asta nu a mai fost în stare să potrivească sunetele cu niște cuvinte cunoscute.

— A, scuze, spune Natty râzând. Înseamnă că...

ceva de genul, că în dulcele nimic timpul se sufocă, iar tu nu vrei să te-ntâlnești cu nimeni în camera ta. Mi s-a părut că sună frumos, conchide ea.

Becks iese din transa în care intrase datorită întrebării lui Natty, iar apoi râde, gândindu-se cât de banal i se părea ei Eminescu; ei și majorității copiilor de liceu care sunt obligați să îl citească.

În scurt timp se sună, iar toată lumea se grăbește înapoi spre liceu. Afară e mult prea frumos ca să stai înăuntru, dar totuși peste două zile e excursia. Vor sta afară cât vor dori, bucurându-se de soare.

CAPITOLUL 30

— Aoleu, m-ai înnebunit cu excursia asta! spune Hyena, în timp ce-și dă unghiile cu o ojă sidefată.

iPhone-ul ei se află probabil într-un echilibru precar, sprijinit de niște manuale de pe birou. Becks realizează că și camera lor de acasă se aseamănă oarecum cu cele din internat, cu două paturi și două birouri. Doar că, în mod normal, acasă e mereu un loc mai confortabil în care să te afli.

— Bine, atunci lasă asta. Ți-a mai venit vreo idee strălucită pentru a da de unchiul Phil? Faza e că, și dacă vine acasă, tot nu e ok, că vreau să discut între patru ochi cu el, zice Becks agitată.

— Calmează-te, îi răspunde Hyena analizându-și unghiile. Dacă vrei să știi, chiar am o idee. De fapt, îți promit că fac rost de numărul lui personal până să se termine excursia asta a ta. Când te întorci, o să-l ai.

— Asta sună dubios, dar ok, nu pun întrebări. La mine e târziu și mâine plecăm de dimineață. Vorbim! îi spune Becks, iar gemenele își fac cu mâna înainte de a închide.

Becks își scoate căștile din urechi și observă că Natty se holba la ea.

— Se aude prin căștile astea, nu?

Natty dă din cap în timp ce se învelește cu pătura subțire, din bumbac. Apoi, se întinde și stinge becul din cameră, căci întrerupătorul se află lângă patul ei. Singura sursă de lumină rămâne ghirlanda de beculețe de

deasupra patului ei, iar Becks se acoperă și ea cu un cearșaf. Fetele își spun noapte bună și adorm, cu gândul la o călătorie distractivă până în mijlocul Londrei, ce va avea loc mâine dis de dimineață.

*

Chiar dacă perdelele sunt trase, soarele tot se strecoară până pe fața lui Becks, care se chinuie să se ridice pentru a stinge alarma telefonului. Natty e ceva mai matinală și deja a plecat la baie pentru a se spăla pe dinți și apoi pentru a se îmbrăca. Becks a hotărât să poarte fusta pe care a încercat-o cu câteva seri în urmă și același tricou de atunci. Se spală și ea pe dinți, se piaptănă și apoi amândouă își strâng bagajele și coboară în hol. Majoritatea sunt deja acolo, iar doamna D. stă în fața lor, vorbindu-le. Peste două minute, un șir lung de fete așteaptă să fie îndrumate înspre autocar.

— Înainte de a pleca, trebuie să știți că această excursie are ca scop vizitarea monumentelor turistice, dar și activități de entertaining. Vom avea timp să le facem pe toate și ne vom întoarce duminică seara. Ați fost deja anunțate în legătură cu traseul pe care îl vom urma, iar acum nu mai rămâne de făcut decât un singur lucru: să ne îmbarcăm!

Doamna D. poartă la rândul ei o pereche de pantaloni trei sferturi și o bluză subțire de in. Nimeni nu o mai văzuse îmbrăcată sport până atunci. Fetele pornesc în urma ei, două câte două, iar apoi grupul se împrăștie până în fața porții, unde le așteaptă autocarul. Becks și

Natty au amândouă același flash-back, când au plecat în căutarea bunicii vitrege a lui Becks.

E mijlocul primăverii, însă copacii abia înfloriseră și cerul nu e în totalitate senin. În afară de pașii lor pe pământul tare, nu se mai aud decât păsări în jur. Mai există o casă plină cu fete de clasa a noua, însă autocarul lor pleacă mai târziu și, oricum, nu vor interacționa prea mult nici când vor fi cazate la același hotel. Becks căutase hotelul pe net. Avea trei stele și un aspect foarte rustic. Prima chestie pe care urmează să o viziteze este, bineînțeles, muzeul Madame Tussauds. După care mai urmează vreo două muzee, iar restul zilei este destinat cumpărăturilor. Seara e organizată o cină festivă, iar a doua zi, și mai multe cumpărături, probabil. Becks nu e sigură dacă vor călători cu același autocar sau cu un autobuz turistic supraetajat, dar nu-i pasă așa de tare. Scopul excursiei pentru ea este altul... să petreacă cât mai mult timp de calitate cu Natty. Să profite de timpul care i-a mai rămas. Să nu se gândească la faptul că nu le-a mai rămas prea mult.

— Uite, zice ea, de pe locul de la fereastră.

Autocarul s-a pus deja în mișcare. Becks își îndreaptă privirea și vede un stol de păsări al căror nume nu-l cunoaște. Totuși, arată drăguț încadrate în restul peisajului. Dar Becks nu poate vedea mai mult decât ceea ce este, adică mulți copaci fără niciun Dumnezeu, aruncați pe marginea drumului pentru a da oxigen oamenilor... Mda, clar ea e o artistă desăvârșită. Însă pasiunea cu

care Natty privește toate acestea o face și pe Becks să fie atentă. Trebuie să existe un motiv pentru care oamenii spun că natura e frumoasă.

Drumul va dura ceva, iar în autocar e zgomot. Becks și Natty stau în liniște în mare parte din timp, fie că se uită pe geam, fie că se joacă pe telefon. Ceva mai târziu, fetele se pun pe cântat și, fiindcă doamna D. aprobă acest comportament, Becks nu poate spune nimic, însă se simte deranjată de cacofonia de sunete din jur. Natty începe și ea să cânte ceva ce lui Becks i se pare un cântec asemănător cu *„Un elefant – se legăna – pe o pânză de păianjen...“*. Așa că încearcă să murmure ceva, doar pentru a fi în ton cu iubita ei. Drumul parcă durează de două ori mai mult decât atunci când au fost doar ele două în Londra, iar pe Becks începe să o doară capul și să amețească. Adoarme pentru a se trezi peste câteva zeci de minute, zgâlțâită de Natty și anunțată că au ajuns. „Am ajuns unde?“, se întreabă ea, coborând din autocar pentru a-și lua bagajul de mână din compartiment, la fel ca toate celelalte. Carevasăzică au ajuns la hotel, iar în scurt timp autocarul gol o ia pe o stradă aglomerată, apoi face dreapta și se pierde din vedere.

Camera pe care o împart cu alte două fete, ale căror nume Becks încă refuză să le rețină, e destul de mică, însă paturile par confortabile, iar unul dintre ele, dintr-un motiv greu de înțeles, are baldachin. Becks o lasă pe una dintre colegele sale să-l ocupe, în timp ce ea și Natty își aleg paturile din partea opusă a camerei. Își

lasă bagajele jos și se simte foarte epuizată după călătoria interminabilă cu autocarul. Se aruncă în pat, însă Natty îi spune că trebuie să coboare pentru a lua masa de prânz, oferită de restaurantul hotelului. Becks spune pas și cade într-un somn adânc, fiindu-i în continuare rău.

*

După ce Natty și celelalte se întorc în cameră, Becks se trezește și constată că nu a dormit mai mult de patruzeci de minute, deși se simte ca Frumoasa Adormită după o sută de ani de somn. O găsește pe Natty vorbind cu celelalte două, ca și când ar fi prietene, și își dorește să poată adormi la loc, însă trebuie să se pregătească toate de plecare, căci cele trei muzee le așteaptă. Becks se dezmeticește cu greu, nu-și schimbă hainele, dar se dă cu deodorant și parfum, își strânge părul într-o coadă și coboară cu liftul, învăluită de aceeași stare de confuzie și greață. Îi e rău mult prea des în ultima perioadă și ar vrea ca toate astea să înceteze.

CAPITOLUL 31

Era o cameră mizerabilă, cu haine și pungi aruncate pe jos. Ferestrele erau deschise, era frig, iar jumătate din podea era dispărută. În cameră erau trei fete, căci amândouă o chemaseră pe Becks fiindcă voiau să facă sex cu ea. Becks ardea de nerăbdare, dar amândouă trăgeau de timp. Becks a recunoscut-o în vis pe una dintre ele și se gândea cu satisfacție că tipa era pe invers, căci o cunoștea de multă vreme și tocmai acum a renunțat și s-a hotărât să vină la Becks. Apoi s-a trezit, indiferent de cât de mult și-a dorit să rămână în visul ăla, pentru a face sex cu cele două. Becks a avut vise cu *lesbian sex* de foarte mult timp. Ăsta e unul din avantajele faptului că-ți dai seama de identitatea ta sexuală de la o vârstă fragedă. Ea își amintește în sfârșit de visul ăsta în timp ce zâmbește lângă o statuie de ceară, având culoarea feței mai palidă decât a sa. Nici măcar nu știe lângă statuia cui se află, însă Natty râde și îi face încontinuu poze cu telefonul. Becks vrea să trăiască în prezent, zău că vrea, însă talmeș-balmeșul din capul ei nu-i dă pace deloc. Își dă seama că statuia îi aparține lui Justin Bieber și se depărtează încet dar sigur, ca și când aceasta ar fi putut să o atace. Apoi ea și Natty mai fac o mie de poze lângă toate statuile posibile și imposibile de la muzeu, până ce doamna D. le strânge pe fete și pornesc împreună înspre muzeul de istorie naturală care se află ceva mai departe de ăsta, iar Becks simte cum moare încet și își pierde fiecare atom din corp. Ar fi preferat să

facă orice altceva în loc să viziteze muzee și, brusc, excursia asta o calcă rău de tot pe nervi. Chestia cu restul timpului pentru shopping trebuie să fi fost o glumă, căci afară se înserează și vremea începe să se strice. Natty o ia de mână și e veselă ca de obicei, însă Becks nu poate nici măcar să se prefacă mulțumită. Bleah. Care-i faza cu actracțiile astea turistice? Lista ar trebui să includă pub-uri și cluburi pentru adolescentele ca ea. Pentru un anumit motiv, vocea surorii ei îi vine în minte pe un ton supărat, amenințând-o că va rămâne o vită incultă dacă nu se întoarce cu ceva după peregrinări. Ăsta e un lucru care o face să zâmbească pentru scurt timp, ca o neghioabă, însă rămâne pierdută în semi-conștiența ei, rugându-se să ajungă înapoi la hotel cât mai repede. Of! De ce nu a putut și ea să facă un liceu în Amsterdam? Acolo cu siguranță nu s-ar fi simțit așa de naspa, cu toate străzile alea de unde vezi steguleț LGBT+ și prostituate și iarba e legală...

Două muzee mai târziu, unde a văzut de la creaturi gigantice până la statuete și alte exponate a căror valoare nu a putut-o înțelege pe deplin, Becks și Natty ajung de unde au plecat, în camera lor de hotel îngustă. Becks își amintește de episodul ăla din *Clasa 402,* unde profesoara le dăduse tuturor o listă cu chestii pe care trebuiau să o completeze cu detalii din muzeu, însă Jessie se rătăcise și aproape că ajunsese într-un alt oraș... și Becks ar fi vrut să evadeze, dar cu tot cu Natty. Acum trebuie să se îmbrace toate frumos (elegant, cât de cât)

și să se pregătească pentru cină, deși e aproape ora nouă seara.

— Azi a fost groaznic, se plânge Becks, punându-și un plasture peste bășica de la călcâi, în timp ce își aruncă balerinii sub pat și se întinde pe spate.

— Hai că n-a fost așa rău. Și oricum, cele mai mișto lucruri se întâmplă seara, nu? îi zice Natty, dezbrăcându-se.

Ăsta e primul lucru pe care Becks îl vede azi și îi face plăcere. Se simte foarte în vârstă, o femeie căsătorită de ani buni, care-și privește soția și rămâne la fel de încântată ca în prima zi să o vadă goală. Aproape că-și linge buzele, însă celelalte două colege de cameră intră și îi distrug momentul. Sânii lui Natty se ivesc într-o parte, pentru scurt timp, pentru ca după trecerea uneia dintre fete ea să-i fi acoperit deja cu o rochie neagră, strâmtă, dar elegantă.

— Mă ajuți să-mi trag fermoarul? întreabă ea, iar Becks se repede ca la o pradă, alarmată de gândul că una dintre celelalte ar fi putut avea onoarea de a-i atinge iubita.

Aleargă desculță pe covorul dur și aproape că se împiedică de pantofii lui Natty, până ajunge să-i închidă rochia la spate. Apoi o privește admirativ, și ea e mult mai frumoasă de aproape. Rochia are dantelă pe margini, iar spatele este pe jumătate gol. Natty și-a dat cu parfumul ei puternic, care pe Becks o înnebunește. Nu se poate să nu facă sex cu ea în seara asta. Becks ar

prefera să moară decât să nu...

— Nu vă grăbiți, mai e o jumătate de oră, spune una dintre cele două tipe.

Lui Becks îi vine să se ia de ea: 1) pentru că e în sutien și fusta de mai devreme și 2) pentru că o doare undeva de cina lor festivă. O să le spună că îi e rău și o ține pe Natty cu ea în cameră în caz de nevoie. O să se încuie acolo și o să se fută toată noaptea, lăsându-le pe țoapele astea pe dinafară. Da, așa o să facă! Dar, cum era de așteptat, Natty o zorește și pe ea să se îmbrace, așa că Becks cedează, nu fără a-și pierde sentimentul de excitare. Se simte ca proasta aia de Anastasia Steele, mereu pregătită să-și ia în gură partenerul. *But it's true!*

Becks se îmbracă la rândul ei cu o rochie strâmtă, tot neagră, din piele. Pare de prost gust printre celelalte rochii ale fetelor, dar cui naiba îi pasă? O lasă pe Natty să îi facă un machiaj sumar și să-i aranjeze părul și nici nu se obosește să privească rezultatul final în oglindă. Natty nu e descumpănită de atitudinea de Gigi contra a lui Becks, însă Becks totuși speră că și ea vrea la fel de mult ca ele două să rămână singure.

*

Cina decurge într-un mod oribil de lent, cu muzică veche pe fundal și un pianist cu două mâini stângi, însă nimeni altcineva nu pare să observe. Pe masă se află multe pahare cu șampanie, migdale și alte prostii drept aperitiv, iar ceva mai încolo e adusă și friptura, însă Becks nu se atinge de nimic. Pe întreaga durată a cinei

târzii le aruncă priviri urâte celorlalte fete, care oricum sunt antrenate în discuții cu doamna D. sau între ele, iar Natty vorbește la rândul ei cu câte o fată sau admiră formația care cântă de undeva din spatele restaurantului aproape gol. Becks nu-și amintește să mai fi fost vreodată așa de furioasă. Apoi îi vine o idee. O ia pe Natty de mână, cu forța, o trage după ea până ce ajunge în capătul mesei și își ia o față demnă de toată mila.

— Doamnă D., mă scuzați, dar îmi e foarte rău... îmi permiteți să mă retrag?

Femeia se uită speriată la ea și le analizează pe fete din cap până în picioare. Becks încă o ține de mână pe Natty, iar doamna D. dă într-un final din cap.

— Sigur că da. Noi o să mai rămânem apoi în hol să discutăm, îmi pare rău că pierdeți distracția.

Lui Becks îi trece prin minte faptul că femeia înțelege complet situația și intuiește motivul plecării lor, însă apoi realizează că asta e prea de tot și fuge cu Natty până la lift. Natty o privește oarecum nedumerită, iar Becks o întreabă:

— Ți-ai luat totul de jos?

Natty dă din cap, iar abia apoi Becks realizează teribilul adevăr și motivul pentru care nu mai are deloc răbdare. Nu au făcut nimic până acum. Urmează să fie prima lor noapte împreună. Becks s-a simțit așa de confortabil în privința lui Natty, încât a uitat că ele n-au făcut niciodată sex... Nici măcar nu s-a gândit la asta în ultimele luni, la cât era de îndrăgostită. Ce mama naibii?

This is how true love must feel like. Becks îi dă drumul în sfârșit la mână lui Natty și observă că i-a lăsat semne albe pe încheietură. „Scuze", îi spune ea în timp ce scoate cartela magnetică din husa telefonului și deschide ușa. După ce intră amândouă înăuntru, Becks pune lanțul și se asigură că ușa nu poate fi deschisă din exterior, apoi aprinde lumina și se descalță. Natty face la fel, dar continuă să o privească cu o urmă de teamă în priviri. Becks nu a văzut-o niciodată așa și se sperie la rândul ei.

— Ce nu e ok? întreabă ea, aruncându-și telefonul pe pat.

Abia atunci Natty își reia expresia ei obișnuită și roșește.

— Nimic, doar că m-ai luat prin surprindere. Mă tot întrebam când se va întâmpla, dar te-am văzut ce încântată erai de excursia asta, așa că mi-am dat seama...

Becks zâmbește ceva mai calmă, la rândul ei. Știa totul în mod subconștient, dar a fost ciudat să realizeze cu adevărat motivul pentru care abia aștepta această excursie.

— De ce n-ai avut tu inițiativa până acum? întreabă Becks. Nu e ca la tipi, nu doare...

— Știu, spune Natty chicotind. Voiam să te las pe tine, asta-i tot. Mi se părea normal așa.

Becks răsuflă ușurată și se apropie de Natty. O sărută și simte aceeași excitație de mai devreme, dar

revenind de două ori mai puternică. Natty o strânge într-o îmbrățișare și, cu ocazia asta, Becks îi desface rochia. A văzut-o dezbrăcată de atâtea ori și totuși niciodată ele n-au... Foarte dubios i se pare totul, ei, tipei care doar asta voia de la alte tipe. Până acum câteva luni. Se va întâmpla în patul ei, a lui Natty. Becks o conduce într-acolo și totul se simte mai diferit decât a fost vreodată, cu orice altă tipă. Toate de până acum au fost încercări eșuate de a căuta un biet orgasm. Acum folosește iubirea ca pe o cale de cunoaștere. *Ca Eminescu*, râde ea. Natty se așază și își dă rochia jos, în timp ce Becks se pune în genunchi în fața ei și îi scoate tocurile. Apoi o întinde pe spate și se pune peste ea în pat. Simte așternuturile moi de mătase în timp ce o privește în ochii ei albaștri și se apleacă să o sărute încă o dată. Își pune mâinile în jurul sânilor ei mari, cu sfârcurile întărite, după care își plimbă limba în jurul lor, iar Natty geme. E la fel de fragilă pe cât pare, ceea ce face doar ca lucrurile să fie mai interesante. Becks își dă la rândul ei rochia jos, iar Natty îi desface sutienul și-l aruncă pe covor. Îi întoarce favorul lui Becks și o mușcă ușor de sfârcuri, după care începe să îi sărute abdomenul, în timp ce ea își ridică șira spinării. Niciuna dintre ele nu realizează tunetele și fulgerele de afară până când nu se întrerupe lumina. Becks zâmbește în întuneric, iar Natty continuă. Îi trage în jos chiloții și îi desface picioarele, iar Becks simte că moare, într-un fel cu totul diferit decât în timpul plimbărilor între muzee. Natty își afundă

buzele moi între picioarele ei, iar apoi o conduce pe un drum scurt și sigur spre cel mai grozav orgasm din viața ei, ce nu ar putea fi întrecut nici măcar de solo-urile lui Bree Olson. Becks prinde așternuturile și le strânge în pumni, smulgându-le de pe pat, în timp ce-și încleștează picioarele în jurul capului lui Natty și geme repetat. Natty nu se oprește până ce Becks nu-i ridică cu grijă capul și o trage înspre ea. Becks respiră greu și are nevoie de câteva zeci de secunde pentru a-și reveni. Natty se cuibărește la pieptul ei, iar parfumul i se răspândește peste tot. Asta o face pe Becks să revină la viață și să o pună pe Natty în patru labe. „Nu, asta n-are nicio legătură cu Ham, unchiule Phil", își spune Becks în mintea ei, în timp ce se apleacă pentru a-i găsi clitorisul lui Natty. Furtuna de afară se întețește, însă geamurile sunt bine închise, iar lumina vagă a lunii e suficientă. Natty începe să geamă ușor, în timp ce Becks își folosește și degetele înăuntrul ei. Își duce mâinile până în față, la sâni, și se afundă cu totul în carnea moale și dulce dintre picioarele lui Natty. Durează ceva, însă Becks nu vrea ca asta să se termine curând. O aduce pe Natty gemând din ce în ce mai tare și îi simte corpul convulsionându-se între brațele sale, iar apoi nimic. Natty se eliberează din strânsoare și se așază pe o parte cu ochii închiși. Becks vine lângă ea și o mângâie pe burtă și pe față.

— Cum a fost? îi șoptește la ureche, iar Natty se întoarce și o sărută adânc, ca o sirenă care ia viața unui marinar.

O noapte furtunoasă la fix acel hotel din Londra, unde două suflete și-au găsit definitiv drumul unul spre celălalt. Dacă asta nu e cel mai artistic lucru pe care l-ai auzit... Becks se bucură. Știe că a făcut tot ce a putut pentru a-și obține titlul de om împlinit. Și nimic nu face un om mai împlinit decât fericirea celui de lângă el.

CAPITOLUL 32

Duminică dimineața vine destul de greu. Bine măcar că Becks și-a amintit să desfacă lanțul de la ușă și se învârtă de mâner... De fapt, Natty a făcut asta în timp ce Becks se spăla pe dinți și făcea duș în baie, pentru a se schimba apoi în pijamale și a se pune în pat. Între timp, revenise lumina, iar Becks se întrebase dacă picase curentul în întregul hotel și ce făcuseră cele două colege de nu urcaseră sus, în cameră. A, nu mergeau nici lifturile, iar camera se afla la etajul patru.

Dimineața era din nou frumos afară, deși stropii de ploaie se vedeau prelinși pe ferestrele camerei. Londra se arăta din nou cu toată aglomerația ei și frumusețea sumbră, însă Becks și toate celelalte fete se îmbrăcau pentru ziua de cumpărături mult promisă. Becks avea de gând să-și cumpere câteva haine pentru sine, iar restul lucrurilor cumpărate să fie cadouri de Paște pentru Hyena și părinții ei. Natty voia și ea să-și cumpere niște accesorii noi de păr, niște machiaj și poate un parfum pentru mama ei. Era încă în conflict cu familia, nu-i putuse ierta de la vacanța de iarnă distrusă. Magazinele erau foarte aproape de hotel, așa că toată lumea a pornit- pe jos, având ocazia să admire încă o dată clădirile mari și vechi și oamenii grăbiți, dar îmbrăcați ca lumea. Aproape toate fetele își aduseseră ochelari de soare, iar doamna D. purta o pălărie de paie tare caraghioasă, care cică trebuia să o protejeze de razele ultraviolete.

După micul dejun, plecarea a avut loc din holul

hotelului și, după nici trei sute de metri, magazinele s-au ivit la colțul străzii. Exista și un mall, însă nu merita să meargă până acolo, spusese doamna D., mergând pas la pas cu cealaltă șefă de casă care-și adusese grupa ei de fete.

— Eu vreau neapărat să-mi iau ceva de aici, se aude vocea unei tipe din fața lui Becks, arătând cu mâna înspre un magazin mare cu haine la reducere.

Becks pufnește. În București nu s-ar îmbrăca de la Terranova. De ce ar face-o aici?

Ambele grupe stabilesc un punct de întâlnire comun și fiecare are voie să cumpere din ce magazin vrea, cu condiția să fie cel puțin câte două-trei fete care să meargă împreună. Becks și Natty sunt urmate de colegele lor de cameră și încă alte două fete într-un magazin îngrămădit, dar care pare a vinde haine de stradă pentru adolescente. Becks se uită de cum intră în stânga ei și găsește o pereche de blugi rupți în genunchi și decolorați la numai cinci lire.

— Îi iau, anunță ea, iar vânzătoarea se bucură dintr-un colț că are cliente la o oră așa matinală.

Natty își găsește o bandană în stil indian, iar după ce plătesc și se mai învârt prin magazin, cele două hotărăsc să plece mai departe. În următorul, ceva mai încăpător, Becks găsește o eșarfă fină, simplă și albă, care pare scumpă și se hotărăște să o achiziționeze pentru Candie la prețul de numai șapte lire. Natty găsește parfumul căutat la un magazin de cosmetice și își mai

cumpără și un fard de ochi auriu și niște pensule pentru sprâncene. Becks cumpără pentru Hyena un set cu o cremă de corp și un spray pentru păr și decide că ar putea schimba oricând între ele cadourile de Paște. Pentru Gary, cumpără un parfum bărbătesc oarecare și speră să fie de ajuns. În ultima clipă, se răzgândește și-l schimbă pe un voucher de douăzeci și cinci de lire care poate fi folosit și online.

Timpul trece repede și, peste două ore, toată lumea se întâlnește la locul stabilit, cărând câteva pungi mari de cumpărături. Ambele grupuri merg să bea un suc la o terasă de peste stradă, iar plecarea este anunțată peste alte două ore.

Becks apucă să tragă un pui de somn și să-și înghesuie cele două pungi de cumpărături în bagaj. Și-a mai găsit două bluze și o bustieră tare drăguță cu model *animal print*. Ea și Natty s-au distrat căutând toate acele lucruri, și acum urmează să se întoarcă la internat pentru încă o săptămână jumătate de școală. După ce se trezește, Becks o sună pe Hyena pe Skype pentru a se lăuda cu cumpărăturile.

— Mă bucur că ți-ai găsit toate alea, însă eu am vești mai importante, zice ea, având câte o coadă lungă împletită pe fiecare parte și ținând în mână o agendă.

— Ai făcut rost de numărul lui? întreabă Becks în șoaptă, de parcă ar fi un secret militar.

— Ba bine că nu. N-a fost deloc ușor. Tot Gary ne-a ajutat, după ce i-am explicat că e important pentru

tine. Nici lui nu i-a mai răspuns pe numărul ăla de serviciu, așa că a sunat în nu știu câte părți și... În fine, a făcut rost de mobil. Funcționează, pentru că Gary a vorbit cu el și a anunțat că o să-l suni. Philip a zis că i-ar fi dat bucuros noul număr, doar că era în concediu de la serviciu și că s-a gândit că oricum ne vedem în vacanța de Paște.

— Mda, sigur, răspunde Becks. Trimite-mi-l prin mesaj. Și mersi.

— Ai grijă ce vorbești cu el, mai spune Hyena, în timp ce Natty îi face semn lui Becks că trebuie să plece.

— Ok, spune și Becks, după care închide.

*

Drumul înapoi a fost mai puțin îngrozitor decât la venire, însă Becks tot nu a reușit să deslușească frumusețea acelor copaci de pe marginea drumului, pe care Natty încă îi privea cu încântarea unui copil. S-a uitat pe Facebook și pe Instagram, pe Tumblr și alte rețele de socializare, iar timpul a trecut repede și fără cântecele stupide de drum. Au ajuns la liceu fix când începuse să se însereze și toată lumea și-a cărat bagajele înapoi în casă. Cina a decurs cu multă gălăgie, căci fetele discutau despre ce și-au cumpărat și cât de mișto li s-a părut excursia. „În România s-ar fi îmbătat toți și cel puțin doi s-ar fi futut în baie“, gândește Becks, ascultându-le discuțiile de preșcolari. Îi era dor de viața din România. Următoarea zi era din nou luni, începutul așteptării vacanței, dar, și mai important, ziua când avea să-l sune

pe Philip. Mai are o ultimă noapte în care să se gândească ce vrea să-i spună unchiului care i-a ruinat viața și sănătatea mintală cu venirea lui și cartea lui odioasă. O să-l sune mâine după ore, în timp ce Natty va sta lângă ea. O să rezolve totul, pe bune, nu așa cum a fost întâlnirea cu bunica ei – seacă și inutilă. Trebuie să scoată omul afară din Philip, să-l confrunte cu adevărat. Și, mai important, să-l convingă să o vadă așa cum e. Nu un simplu personaj dintr-o carte.

CAPITOLUL 33

Becks a stat cu sufletul la gură toată ziua și abia a reușit să treacă cu brio prin toate materiile de luni. Natty i-a simțit nerăbdarea și a încercat să o liniștească, însă Becks nu s-a putut stăpâni până ce nu s-a văzut înapoi în camera ei, cu telefonul în mână și numărul lui Philip format. Dacă el nu va răspunde nici de data asta, Becks va muri.

— Sună, spune Becks, iar Natty dă din cap.

Inima lui Becks bate mult mai repede decât ar trebui.

— Da? răspunde o voce de bărbat.

„El e!", gândește Becks triumfătoare.

— Sunt Becks, spune ea.

— A, Becks. Știam că o să mă suni, dar nu mi-aș fi închipuit că așa de curând. Fratele meu zicea că vrei să discutăm. Ce s-a întâmplat? întreabă el, cu aceeași voce prefăcută de mare artist.

— În primul rând, cum de v-ați împăcat? Cum de vii la noi de Paște?

— Poate o să ți se pară ciudat, dar și tu ai avut un mic rol în asta. Faptul că te-ai dus să o cunoști pe mama noastră ne-a obligat oarecum să reluăm legătura și să discutăm anumite lucruri cu ea. Pe scurt, neînțelegerile s-au rezolvat, iar eu și Gary ne înțelegem bine acum.

„Aha, deci Gary a știut că m-am dus la ea", gândește Becks. Și totuși...

— Cum îți merge cu cartea?

— Mă mir că mă întrebi de asta. Vânzările sunt bune... De fapt, dacă vrei să știi, acum lucrez la o continuare.

Becks aproape că leșină. Încremenește, pe moment.

— Și... și despre ce e vorba în ea?

— Despre tine, spune el.

„Nu se poate! Voi fi iar doar un personaj într-o carte!“, dar celălalt gând din mintea lui Becks, cel de obicei reprezentat printr-un îngeraș în desenele animate, spune: „O, Doamne, o șansă ca totul să fie bine!“.

— Unchiule Phil, te-am sunat ca să îți zic că... nu mi-a plăcut deloc ce ai spus despre noi în *Octopussy*. Noi nu suntem așa, iar tu știi asta. Noi...

— Știu, Becks. Cartea asta nouă e răscumpărarea greșelii mele, nu-ți face griji. Normal că voi sunteți pentru mine mai mult decât niște personaje dintr-o carte.

Becks aude ceea ce voia să audă, dar nu mai cade în capcană încă o dată. Se revoltă în continuare.

— Nu, serios! Eu cel puțin nu sunt deloc așa. Nu sunt o zoofilă obsedată! N-am făcut toate treburile alea cu Hyena! Nu suntem nebuni. Octopussy nu există.

— Nu, Octopussy nu există, repetă și unchiul Phil pe un ton calm.

— Și, atunci, de ce ai făcut asta? De ce a trebuit să vii în familia noastră și să ne zici că suntem nebuni?

— Becks, te-ai gândit că mie pur și simplu nu îmi pasă!?

Liniște. Becks încremenește din nou. Apoi unchiul Phil râde.

— Glumesc cu tine. Am spus deja că îmi pare rău. Paștele ăsta speram să mă revanșez cu adevărat. Să vă arăt că îmi pare rău. Știu că nu trebuia să vă dezumanizez în cartea mea, să vă transform în niște subiecți. Eram eu însumi înnebunit de ideea asta. Acum sunt bine. Sunt treaz, mai spune el râzând, iar lui Becks îi reverberează în minte cuvântul „sober".

Dar asta nu poate fi o scuză pentru ce-a făcut el.

— Bine, atunci... ne vedem de Paște, spune ea.

— Ne vedem, îi răspunde unchiul Phil și închide.

Nu mai are ce să-i spună. S-a lămurit oarecum. Poate că, în noua lui carte, ea va fi eroina. Și va sfârși glorios, nu în mocirlă, ca data trecută. E doar o carte...

*

Săptămâna și cele două zile au trecut repede. Becks a reușit să se pună pe picioare, a mai luat câteva note bune înainte de vacanță și acum totul e pregătit de plecare. Natty și-a cerut scuze că nu puteau petrece vacanța asta împreună, însă Becks i-a spus că înțelege. Bagajul e și mai mare decât cel cu care a plecat de Crăciun, după ce a trebuit să îngrămădească în el cadourile de Paște și cele câteva lucruri noi pe care și le-a cumpărat. O mașină le va duce la aeroport. Biletele au fost plătite deja de părinți. Becks și Natty vor merge cu mijloace de transport diferite, totuși.... căci Natty va fi din nou adusă acasă, în Berlin, cu elicopterul. Își iau la

revedere fără prea multă tristețe, iar Becks se înghesuie în mașină împreună cu alte câteva fete care au destinații asemănătoare cu a ei. Avionul decolează peste două ore. Becks ajunge acolo cam târziu, trece prin aparatele lor și își prezintă actele, se alege cu un însoțitor de zbor deloc prietenos și se urcă în avion. Îi place în aeroport. Totul arată nu elegant, ci cu bun gust. Ca în afară. Până și în România arată așa. Abia așteaptă să coboare în Henri Coandă și să o îmbrățișeze pe Hyena. Chiar era nevoie de vacanța asta. Avionul decolează, iar Becks nu mai are locul de la geam, de data asta. O stewardesă îi oferă vin, dar însoțitorul de zbor nu-i permite să ia un pahar. Ia niște alune, în schimb. Decide să se uite la un film pe ecranul din fața ei, pentru că va dura ceva până ajunge acasă, plus că mai face și escală pe nu știu unde... Se prinde ea, scrie pe bilet.

După aproximativ două ore, afară începe să plouă la fel de tare ca în seara petrecută cu Natty în excursie. Becks vede fulgerele atât de aproape, că i se face frică. Bănuiește că avionul nu-și poate continua zborul pe o vreme ca asta și chiar atunci pilotul anunță că vor ateriza curând, pentru a aștepta să se termine furtuna neprevăzută.

Avionul se lasă într-o parte periculos de mult, însă tuturor li se pare un lucru normal pentru aterizare. Dar dedesubtul lor e o pădure și nu au unde să coboare, cel puțin nu intenționat. Becks habar n-are la ce înălțime se află, deși vede vârfurile câtorva munți și, în jos, doar

mult întuneric și verde. De asta presupune că e o pădure. Apoi vede cum o parte din aripă se dezlipește, iar ea se apucă cu forță de mânerul scaunului. Însoțitorul ei deschide ochii și privește pe fereastră, apoi începe să țipe. Ăsta e momentul exact când Becks realizează că pilotul nu mai deține controlul destinației lor. Totul e întunecat și e exact ca în filme... Poate chiar exact ca în *Titanic*, din moment ce probabil au lovit unul din vârfurile acelea muntoase, în încercarea de a ateriza. „Ce e în capul tău, omule!?", zbiară Becks în mintea sa. "Cum să vrei să aterizezi în mijlocul nicăieriului?" Dar toate sunt în zadar. În curând, tot mai mulți pasageri încep să țipe, iar ultimul lucru pe care Becks îl vede pe un panou aflat mai sus în fața ei e faptul că se află pe teritoriul Germaniei. Se gândește că poate și Natty împreună cu tatăl ei se găsesc în aceeași situație, iar disperarea o cuprinde și mai tare. Are impresia că dacă se ține cu putere de scaun, totul va fi bine și nimeni nu va muri. Se uită în jur și vede oameni la fel de disperați, oameni de toate vârstele și vreo câteva colege din liceu. Vede cum Pământul se apropie din ce în ce mai mult și personalul din echipaj le înmânează parașute. Ea nu vrea o parașută, ăsta e adevărul. Fie avionul aterizează în siguranță, fie nu-i pasă ce se întâmplă cu ea. Se gândește la Hyena, de data asta. Ea oricum nu ar ști niciodată dacă Becks a murit în accident sau dacă Becks chiar a vrut să moară. Acum e mai sigură ca niciodată. Ăsta e felul cel mai bun în care să o facă, cu lașitate și responsabilitatea căzând

pe mâinile celui care nu a putut controla avionul. Da. Primește și ea o parașută, iar însoțitorul ei de zbor, al cărui nume bineînțeles că nu-l cunoaște, o împinge înainte, pe culoar. Amândoi își pun bretelele pe după umeri și se pregătesc sufletește. Unul pentru a sări, celălalt pentru a-și da drumul fără niciun impuls de supraviețuire. Așa să fie? Și dacă e așa, toți oamenii care au murit în accidente aviatice, ei de ce n-au putut sări pur și simplu cu parașuta?... Și în josul lor e doar verde și negru...

Becks își imaginează cum butoanele din tabloul de comandă țârâie și bipăie, iar pilotul moare în suc propriu, pentru că nu poate face nimic. Sau, cine știe, poate în cabină e liniște deplină, pentru că tabloul deja s-a stricat. Aha! Uite, asta e frumusețea copacilor. Pare că te îmbrățișează cu verdelele lor.

Mulți oameni au sărit deja, Becks îi vede prin trapa deschisă a avionului. E curent, încât simte că o va lua pe sus, chiar dacă sar, chiar dacă nu. Stewardesele și câțiva bărbați în uniformă îi instruiesc pe oameni. Se văd siluete plonjând în aer, dar pe lângă ei sunt numai munți. Dacă se lovesc de pietre? Măcar au încercat... Nu ca Becks. Ea știe că și dacă își deschide nenorocita de parașută oricum o să moară. De aia nici nu ascultă când i se spune de care fir să tragă. Nu vrea să i se facă teamă în timp ce e în aer și să o deschidă din instinct. Corpul ei va face tot posibilul să rămână în viață. Mintea ei, însă, nu. Aude voci care îi spun să sară. Se uită la însoțitor și

vede că numele lui e Matthew. Matthew, du-te cu Domnul. Dar Becks sare. Sare și simte cum se pierde în fiecare secundă în care e în aer, de data asta definitiv. În punctul ăsta de altitudine, sau cum i-o zice lui, se pierde Becks cea care s-a futut cu Ham. La punctul ăsta se pierde Becks care a suferit după Basti. Aici rămâne Becks care a mâncat peste cinci vagine la viața ei, Becks lesbianca misogină. Aici e Becks din clasa a 8-a, care vrea să scape de sistem. Și, în final, aici rămâne definitiv Becks cea care o iubește pe Natty, însă nu o va mai vedea vreodată. Acum e convinsă. Nu există viață după moarte. După moarte e doar pădurea asta verde închis, plină de furtună, tunete și fulgere... și mai multă moarte. Vede parașute deschise în fața ei, în jos, iar Matthew e chiar deasupra ei. Știe asta, dar nu îndrăznește să se uite. Se întreabă câți dintre pasageri au murit deja. Nu vrea să știe. Ce n-ar da să moară chiar aici, după ce-a dat tot ce mai era din ea... Becks personajul continuă să trăiască, ăsta-i avantajul. Îi vine să râdă, dar vântul îi spulberă orice parte a corpului și se miră cum de încă mai cade. Dar, într-adevăr, jos acolo e o pădure de conifere, ca cea care înconjura liceul. Ar cam trebuie să-și deschidă parașuta. Dar nici măcar nu-i vine să facă asta. Și dacă nu moare? Dacă rămâne handicapată pe viață? Cât timp va mai rămâne conștientă? De ce nu se mai termină o dată? Mori, mori, mori, ființă blestemată! Te urăsc! „Mă urăsc!“, strigă ea. N-o să știe nimeni că de fapt s-a sinucis. Dar se simte liberă. Aude o parașută deschizându-se

deasupra ei și știe că e a lui Matthew. Solul e aproape... Ea cade repede. Mijlocul Pământului o atrage. Unde e muntele ăla când ai nevoie de el? Unde e? A, da, uite niște stânci. Și Becks se îndreaptă fix spre ele. Îi e frică, vrea să-și deschidă parașuta. E prea târziu, oricum. Coliziune. „Te rog să mor", spune ea în gând. Ultimul chip din mintea ei e Natty. Uite, d'aia-i bine să fii doar personaj într-o carte. Vede pietrele mari și apoi le simte.

După care moare.

EPILOG

Se subînțelegea. Mda, așa trebuia să se termine. O viață născută degeaba, trăită degeaba, trebuie și sfârșită degeaba, nu? De aia s-a dus Becks. A realizat treaba asta, deci nu e chiar așa de proastă pe cât a părut. Încă pare. Încă e în viață, personajul ei. Dar nu în același univers cu sora ei Hyena sau cu restul familiei. Nu pentru unchiul Philip. Aș putea spune că el a omorât-o, că el le-a luat-o din pura lui plăcere, să-și satisfacă cititorii. Dar nu-i așa. Și lui Philip îi pare rău că ea nu mai e. Și lui Natty îi pare rău, fiindcă ta-su a fost destul de deștept încât să verifice vremea înainte de a decola cu elicopterul, dacă așa se spune. Au mai stat o noapte în Londra pentru a afla despre accidentul aviatic. Zborul lui Becks. Lacrimi, durere, regrete, bla, bla, bla. Morțile nu sunt chiar așa de semnificative pe cât vor oamenii să creadă. Nu au tot timpul rost sau sens. Nici pentru Becks nu a avut prea mult, a fost pur instinct. Da, toți cei care au ținut la ea sunt distruși. Poate că cititorii unchiului Phil vor fi distruși când vor afla... El va reveni la vechile lui obiceiuri și cine știe ce va mai scrie? Cine știe dacă se vor mai găsi oameni care să-i înțeleagă arta lui grotească? Becks a murit. A mierlit-o. Nu e nici măcar vina blestematului de vârf de munte. Ce, s-a pus singur acolo, să accidenteze el avionul? Nah! Nu e vina nimănui. Nu va fi o înmormântare, pentru că Becks nu e botezată. Vor fi doar suflete pierdute din nou, ca orice om. Apoi se vor regăsi și vor continua să trăiască. Sau nu.

Hyena și vărul ei, care n-au nicio relație incestuoasă. S-au strâns cu toții. S-au strâns să caute un înțeles. Un accident. Sau nu? Nimic nu e clar vreodată. Iar Becks a murit fără să reușească să devină ceva cu adevărat. Doar un copil prost. O mică lesbiană. O descreierată, după concluziile medicilor. Creierul ei a rămas între stâncile alea care păreau mult mai mici de la depărtare. Bum! Oare Hyena va face ceva cu viața ei? Și ce-i asta, să faci ceva cu viața ta? Și Becks a făcut ceva. A avut vise și visuri, a făcut lucruri îngrozitoare și șocante. Mda, a șocat mulți oameni care i-au auzit povestea. I-au auzit povestea și totuși n-au crezut-o. Ce se va alege de ei? O vor crede acum? Le va fi milă? Vor mai comenta recenzorii ăia proști? Bine, asta e întrebarea unchiului Phil, care e în continuare singur în apartamentul lui și bea. Mda, el e un artist, așa arată unul. Hai să romantizăm toate astea, viciile lui, durerile lui și ale tuturor oamenilor. Dacă Becks ar mai fi în viață, știi ce ar spune? Știu eu! Ar spune: „Ce vă pasă vouă că eu îmi romantizez durerea și vreau să o văd într-un mod artistic? Și-așa nu vă pasă de nimic din ce fac eu". Și nu pot să o contrazic. Nici măcar ea nu a reușit să se înțeleagă complet, nu a avut timp. Apoi nu a mai avut răbdare. Oricum ar fi murit, vă spun eu – accident sau neaccident. Dacă vă chinuiți mult, puteți să credeți că ea doar prin puterea minții a prăbușit avionul... Ca în *The Secret*, universul i-a răspuns dorinței ei. Dar n-a fost cu premeditare. A fost spontan, ca orice altceva ce a făcut

ea vreodată. „Hai s-o fac și pe-asta, să văd ce iese". Mda, așa a fost cu biata de Becks. Ce se alege de prietenii și familia ei? Nimeni nu știe. Momentan sunt triști și atât. Sunt destul de deștepți cât să realizeze că ar fi mult prea ironic să dea banii pe o piatră pentru a comemora moartea lui Becks, omorâtă la rândul ei de o piatră. Sunt destul de inteligenți încât să realizeze că Becks era doar un copil nevinovat care n-a dat în cap la nimeni și a trăit doar în singurătatea ei, lipsită de orice echilibru. Nimeni n-a cunoscut-o cu adevărat pe Becks. Nimeni nu se cunoaște cu adevărat în cartea asta. Sunt doar personaje, nu? Nu le treb'e explicații ca să existe. Ce dacă povestea asta e mai scurtă ca ailaltă? E mai realistă, are mai multe descrieri. E mai puțin amuzantă și mai mult pasiv agresivă, după cum se vede. Și-a atins Becks scopul în viață, după cum ne spune bunul nostru Iisus Hristos? A trăit ea cât a trebuit, pentru a-și îndeplini mărețul ei scop? DA! Da, a trăit. Lumea o vede în sfârșit așa cum e ea, cum și-a dorit ca ei să o vadă. Asta nu înseamnă că are și ceva să le spună. Poate doar „Mulțumesc de atenție, vă pup!". Mda, asta ar scrie pe mormântul ei. De ce v-am mai spus povestea, dacă n-are nicio morală?

Pentru că poveștile sunt triste și spun lacrimi. Sau ceva de genul. Pentru că vreau bani, cu duiumul. Și normal că am să-i și câștig. Doar am spus o poveste, nu?

Unchiul Philip e cu adevărat trist. Poate chiar se lasă de meserie, așa își spune în clipele când vede și

realizează că e vina lui. Dacă n-ar fi scris el cartea aia de căcat doar pentru a deveni celebru, atunci Becks nu s-ar mai fi pierdut pe sine, n-ar mai fi vrut să moară...

„Cine spune povestea aici?“ Toată lumea. Becks a murit. Nu mai puneți întrebări.

*

„OCTOPUSSY, VOLUMUL 1 ȘI 2. PREȚ REDUS!“ scrie pe o plăcuță chiar în fața celor două cărți tipărite. Lângă ele se află un bărbat gras, dar aranjat cât de cât, care zâmbește frumos la fotografii, dă mâna cu mai mulți oameni, iar apoi se așază la o masă pentru a da autografe. Primește tot felul de întrebări.

„— În ce gen ați încadra această serie? Este una erotică sau dramatică?“

„— Va mai exista o continuare? Ce se întâmplă cu restul personajelor?“

sau, cea mai enervantă dintre toate:

„— Cât v-a luat să scrieți a doua carte?“

„O viață de om“, se gândește Philip cu amărăciune, ștergându-și zâmbetul de pe buze. „Oricum ei n-ar înțelege“, își mai spune el, întristat de-a binelea, dar continuând să dea autografe și să facă poze cu oamenii. Acum nu o mai are pe agenta aia enervantă care să se ocupe de publicitate. Vânzările sunt mult mai bune, nivelul de popularitate i-a crescut. Poate va continua să scrie, printre paharele de alcool. Poate se va muta în România, cu familia lui Gary, pentru o perioadă. Dar apoi se gândește la Hyena și la faptul că nu vrea ca și ei

să i se întâmple ceva. „Nu ăsta era mesajul... nu asta voiam să transmit“, se gândește să le spună tuturor oamenilor adunați acolo. Dar știe că ei caută numai o poveste bună. Nu îi interesează de conescințe. *Medicina sola miserarium oblivio est.*